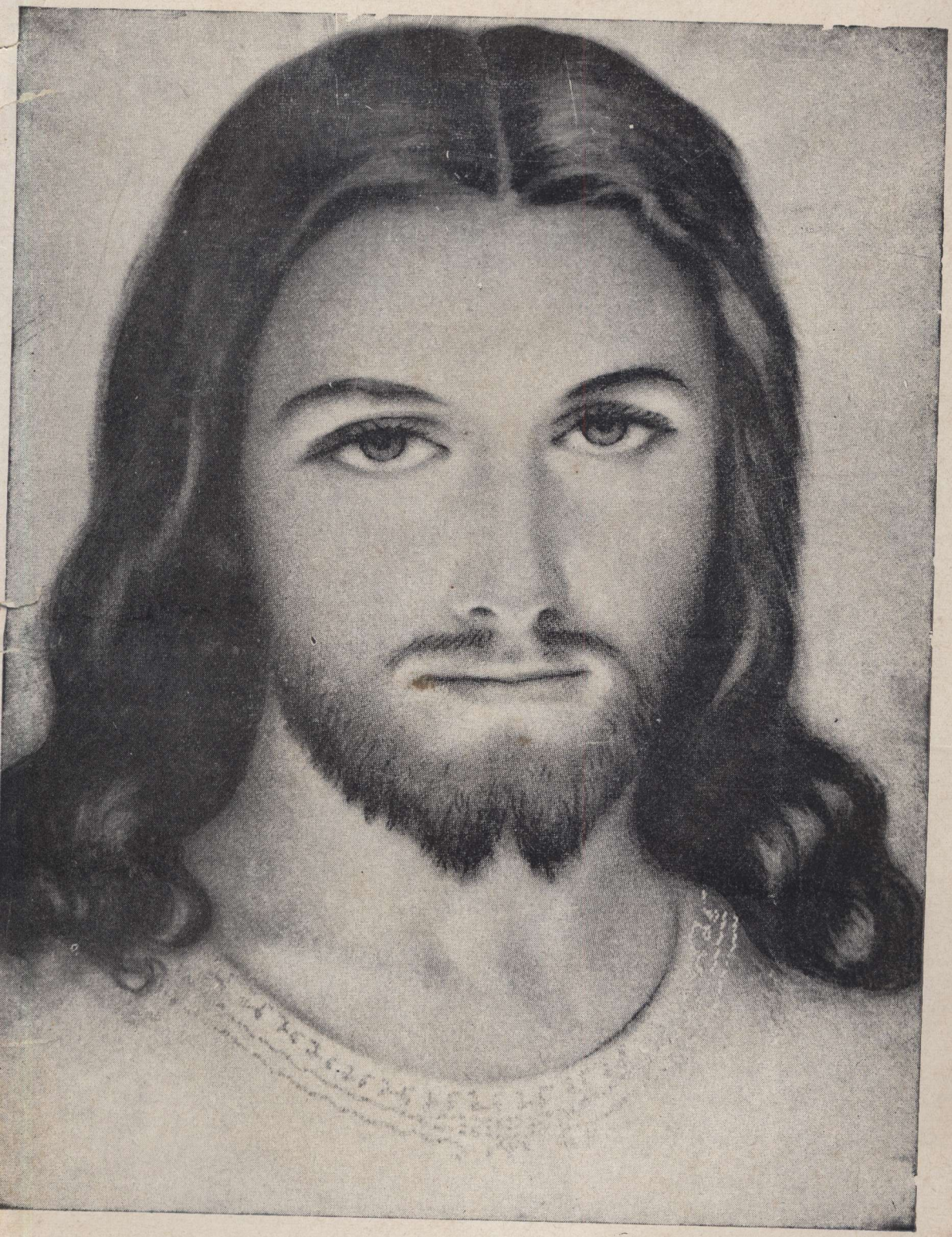
CHRIST COLLEGE

annual

1985

Behold I stand at the door and knock ; If any man hear my voice, and open the door, I will come to him nd will sup with him, and he with me"

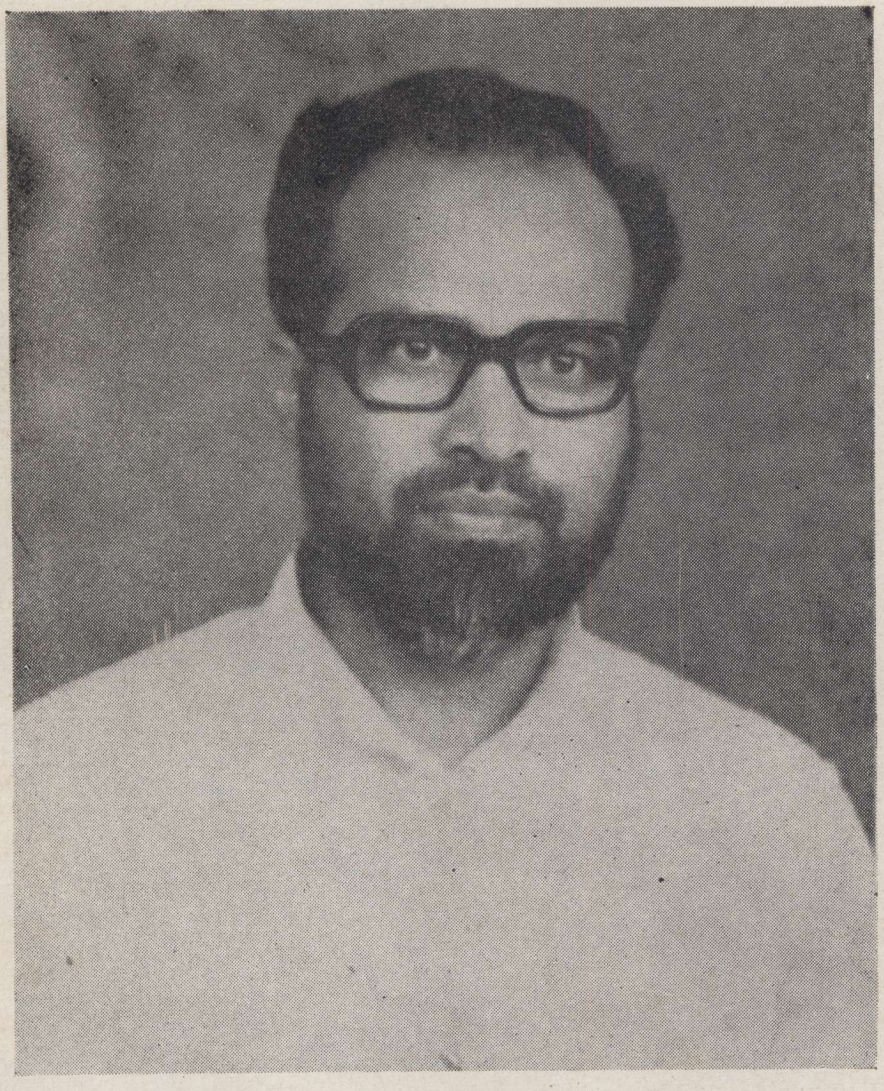
REVELATION 3:20

"If I die today, every drop of my blood will invigorate the nation"

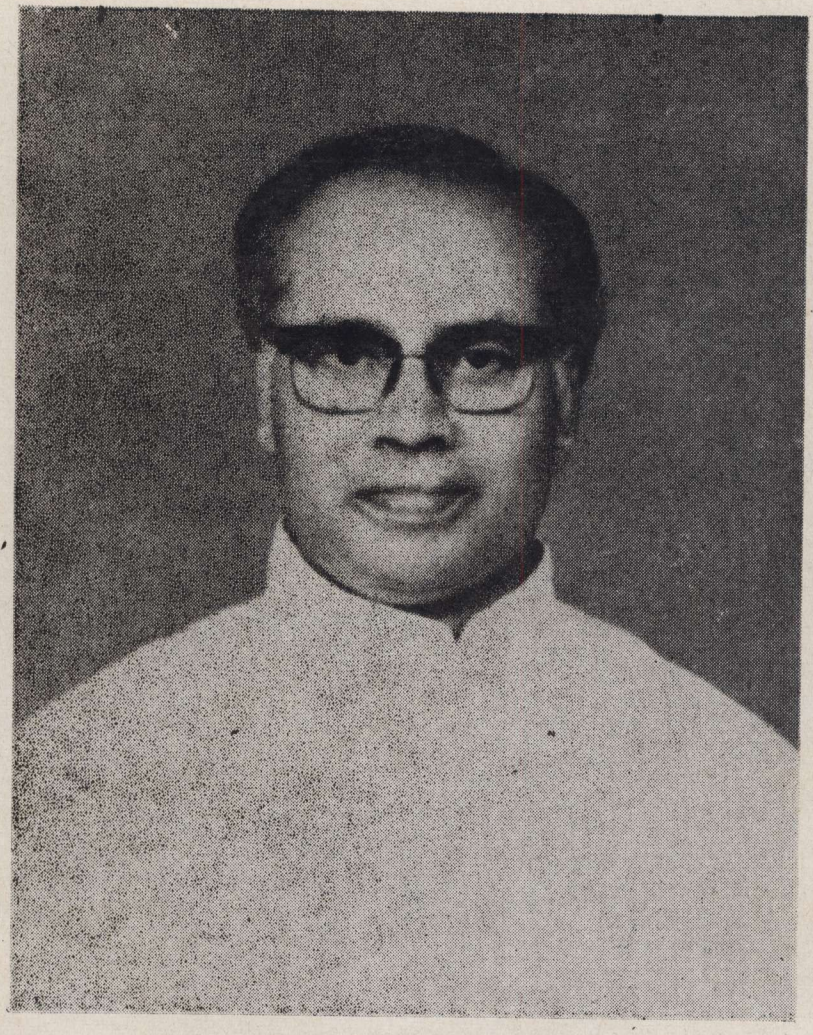
INDIRA GANDHI
1917–1984

OURPRIOR GENERAL

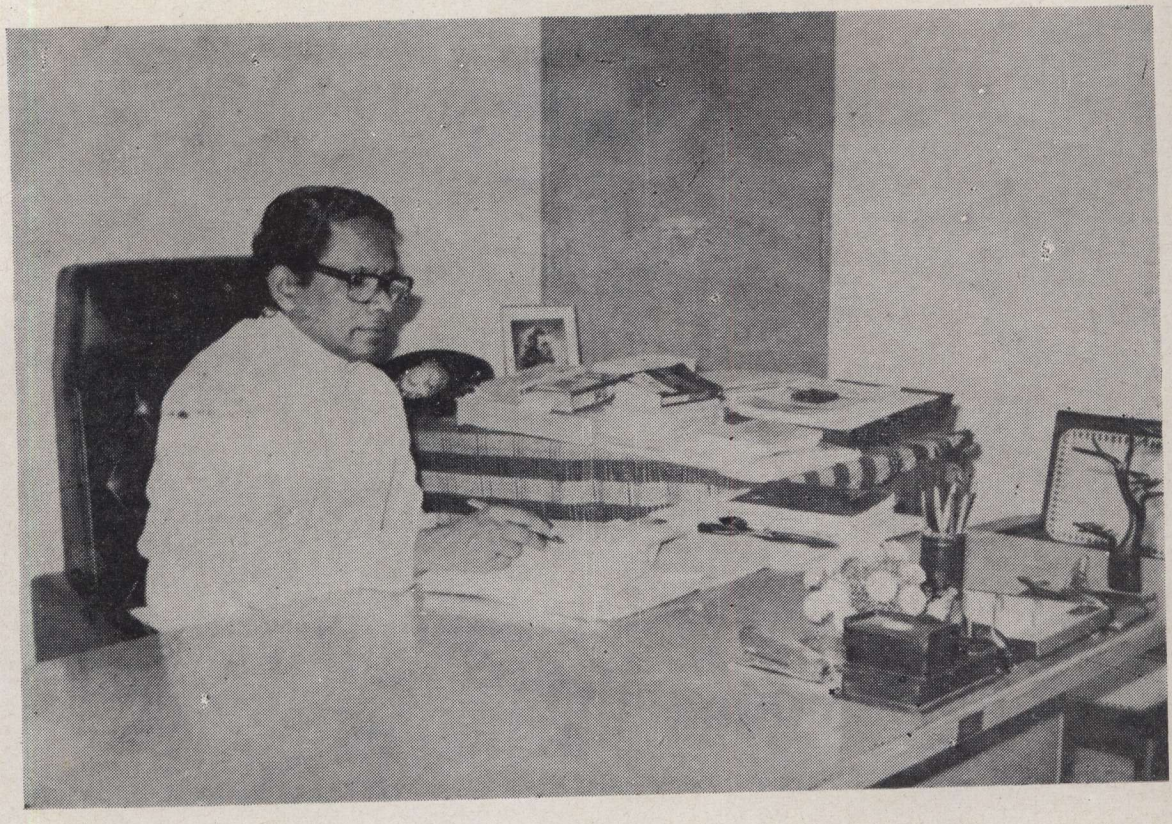
Rev. Fr. Vijayanand Nedumpuram C.M.I.

OUR RECTOR

Rev. Fr. Thomas Mampra

OUR PRINCIPAL

Rev. Fr. Augustine Joseph C.M.I., M.A.

THE MAGAZINE COMMITTEE

SITTING LEFT TO RIGHT—Sri P. Krishnaswamy, Rev. Fr. Jose Melchior (Bursar)
Rev. Fr. Augustine Joseph (Principal & Editor-in-Chief)
Sri Chi. Srinivasaraju (Co-ordinator) Rev. Fr. Antony

STANDING LEFT TO RIGHT—Sri Keval Chand, Sri Johnson V.J.
Sri A. Bhaskara Sharma, Rev. Fr. Sebastian, Sri Bharatesh

NOT IN THE PICTURE—Sri Abraham Jose, Sri T. S. Ragunath

COVER DESIGN : S. K. PUSHPARAJ II B.Sc., LAY-OUT : LANGUAGE DEPT.

COLLEGE STUDENTS UNION

B. L. Amarnath
Chairman

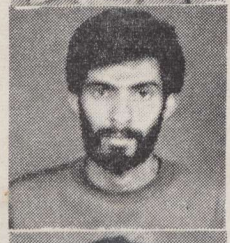
M. U. Ganapathy
Vice–Chairman

K. Texeira
Secretary

P. C. Sukanand
Treasurer

Abraham Koshy
Joint Vice–chairman

Johnson Menon
Joint Secretary

STUDENTS UNION

Election and Inauguration

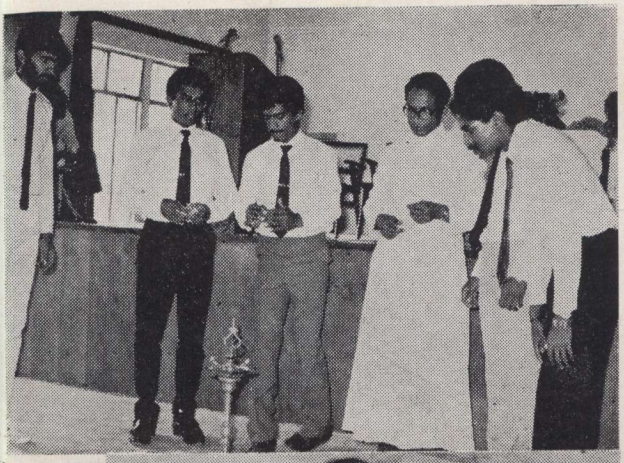
At last, we'll be getting our quota of rations !

A vote to the Kingdom of God !

In the name of Father, Son and Holy Spirit !

Lead kindly light, amidst the encircling gloom
College Union Inauguration on 3 August 1984

I'm here to solve your problem
Chief Guest : Sri K. H. Raja Reddy
(Manager, KSRTC)

Thanks to me ..... everything is going smoothly

From the Editors.....

A Year !
Another dead leaf falling from the big tree,
Time.
Are we praisers of the dead time,
'Laudatoris temporis acti' ?

No
Looking back
Prospectively we look ahead
Life we celebrate in its totality
Vigilant, enthusiastic, vivacious
In the Year of Youth
'To strive, to seek, to find and not to yield'
The impelling force, elan vital,
Unquenchable spirit in man
The youthful mind in a frail body
Masti Venkatesh Iyengar singing aloud
From the portals of Jnanpith to the whole world.

But
We are icy-cold witnessing
Brutality, despair, vandalism, and terrorism
The global curse, beyond words, seeking disintegration
The bloodthirsty fists
Falling and rising in the bosom of Mother India
Crimsoned in the red blood of Indira Priyadarshini.

We wish and wish
In man and woman an awakening of the sublime
On the sullen earthly horizon a silver line
Heritage of Rshis regaining once again
Humanity feeding from the spiritual ambrosia
of 'Christ', Buddha, Mohammed,
An endless stream of enlightened.

CONTENTS

English Section			Page
Annual Report	....	*Principal*	 1
International Year of Youth	....	*Joseph Edakkery*	 7
Good Four Friends	....	*Mohan Robert S.*	 9
Despair	....	*Ramesh A. V.*	 10
Chairman's Report	....	*Amarnath*	 11
30th April 1945	....	*Sanjay R. Kelvadi*	 13
A Student's Pride	....	*Harold A. Patrick*	 14
The City Damsels	....	*Aravind K.*	 15
Light of Love	....	*Mohan Robert S.*	 16
My Life Story	....	*Narayan Swamy V.*	 17
Modern Society, A Challenge to AICUF'ers	....	*Varghese K. T.*	 19
A Joyful Rhythm	....	*Solomon Paramel*	 20
Natural Science Association	....	*Mathew K. J.*	 21
Love And the Movement	....	*Sebastian C. M.*	 22
Vivekananda A guide to the youth	....	*Yogendranth M. M.*	 23
N C C Report 1984-85	....	*Capt. James Alumkara*	 25
A Happy Home Recipe	....	*Sanjaya R. Kelvadi*	 26

x x x x

Kannada Section
Hindi Section
Malayalam Section
Tamil Section
Telugu Section

ENGLISH SECTION

Editor : **Rev. Fr. Sebastian Thekkedam**

Principal's Annual Report

It is a matter of immense joy and satisfaction to present before you the the 16th Annual Report of the Activities of the college for the year 1984-85. In reviewing the various activities of the college, we are fairly justified in entertaining a modest sense of satisfaction and pride in our achievements. The current year under review is once again embellished and adorned by our committed zeal for excellence and service. At the outest my heart sings in grateful thankfulness of our Saviour whose inspiration has sustained this institution.

The college reopened after the University examinations and the Summer vacation on 4th July 1984. Invoking the Divine Grace, Dr. Thomas Mampra, Rector and the Manager of Christ College, blessed the academic year, by his enlightened and goal setting inaugural address, and congratulated and felicitated Mr. H. R. R. Rao, Mr. Sanathkumar Shastry and Mr. D. Varkey, on their promotion as readers.

Strength

We have 1316 students on the rolls of the college, of which 759 belong to the various degree classes, and the rest to the PUC classes. Our college has been very much recognised and patronised by students from all parts of our country and also even from abroad. This is an ample testimony to the reputation which the college has, and to the dedicated services of the teachers of our institution and this is a welcome fact that enquiries regarding the admission from all over the country and even from abroad are pouring into the office.

Staff

As common with other educational institutions, our college also witnessed remarkable changes in the teaching and in the non-teaching community of the college. Dr. Pritha, and Mr. Satyanarayana Moorthy of the Dept. of English and Mr. M. N. Sathyanarayana and Mr. Vinod Bhagwat of the Dept. of Chemistry, and Fr. Jose T. K. of the Dept. of Psychology, left us due to various

seasons. Their absence has been filled in by Messrs. Randolf Jacob, M. S. Henry, Vinod Kumar, George Abraham, Sujendrakumar and Fr. Sebastin. Messrs Isaac Xavier and Cherian were appointed as Office Assistants. I extend a cordial and warm welcome to the new comers, and also I record my appreciation and gratitude to those who left us.

Library

During the past many years we have been contemplating the idea of building a separate Library block for the college. Due to various reasons beyond our control, it is only quite recently we could do something in this very important aspect of education. I am very happy to place it on record that the Bangalore Development Authority was extremely kind and gracious to grant us permission to put up a new library building adjacent to our existing main building of the college. As a mark of the beginning of the new era in the developmental works of the college, in the presence of our staff and students, our engineers, architects, contractors and workers and host of our friends and benefactors, the foundation stone was laid on 17th October 1984, by Rev. Dr. Thomas Mampra, the Manager of Christ College. It is a matter of great satisfaction that, at least we have made a real beginning in this noble venture of erecting a library, as to provide accommodation to a large number of students at a time. Construction work is under way, and is expected to be completed in a short time, if every thing goes according to our schedule. I take this opportunity to thank our Superiors, for granting us permission to take up such a big venture. In the current year, to the existing library, we have added 1200 volumes. Thanks to the UGC for the generous grants, under the CHOSSIP Programme.

Results

If the results obtained in the examination are taken as the real criterion of measuring up our academic excellence, as usual, our college recorded impressive and encouraging results. In the University examination of April/May 1984 the college maintained a fairly proud record, of academic excellence. In the PU examination we secured 69% overall pass with 66 first classes, and in the final degree examination, we secured an overall pass of 65% with 40 first classes.

Students Union

Elections to Union are the testing times for the leadership qualities of both the authorities and the students. With a justifiable pride, I place on record, that this year's election was one of the most peaceful elections in the life of the college. The election was held on 3rd August 1984. Mr. B. S Amarnath of II B.Sc. was elected as the Chairman and Mr. Texeira of III Bsc. as the Secretary. The Union activities inaugurated on 17th August 1984 by Mr. K.H. Rajareddy, Regional Manager, KSRTC.

Under the auspices of the Union, many curricular and cocurricular activities were organised to provide ample opportunities to the students to exhibit their talents. To identify and to provide

a venue for the talents in the college, a Talents Week was organised from 28th August to 1st September 1984, and prizes were distributed on 5th September 1984. To give the students further opportunities to manifest their talents a one-day festival in Western Music-RESONANCE-was organised on 29th Sept 1984. Our much famed Western Music group, really brought laurels and fame to the institution this year in an unprecedented way. They participated in the cultural festivals held in the colleges in and out the city. Many write-ups and profiles were published by various newspapers of the city regarding the high standard and excellence kept up by the Christ College Western Music Group. Our heartfelt thanks and appreciation to them all.

The culmination of the activities of the Union saw in the astonishing abilities of the students in organizing the much famed 3 day cultural festival of the college, the SPRING FESTIVAL. The annual Spring Festival was celebrated on the 1st, 2nd and 3rd February 1985. This event attracted a large crowd, and a record number of 30 colleges participated in it of which 10 were from out. station. It was indeed a colourful event-We are extremely thankful to the untiring and selfless efforts of all the members of the staff; and special mention must be made here about the tireless efforts of Mr. N. Sundararajan, the Student Welfare Officer and the members of the Union and the volunteers who spent sleepless and restless nights to make this a real cultural event in the city.

NCC

As in the previous years, the enrolment to the NCC was quite encouraging. 60 of our cadets and officer attended the Annual Camp held at Dodballapur in October 1984 where the cadets were given a very intensive training in the various aspects of the Martial art. CUO Naveen Wahi has been adjudged as the Best Under Officer of the camp; and CUOs Asif Ali and KPK Menon secured seat in Medical and Engineering Colleges cespectively on the NCC quota. 5 of our cadets have been selected for various centralised courses like Basic Leadership course in Delhi, Army Attachment course in Belgaum and Advanced Leadership course in Kerala and Para military training in Agra. Almost all our cadets were successful in the "C" certificate and "B" certificate examinations held in 1984.

NSS

The NSS unit of Christ College started functiong with renewed spirit and enthusiasam for the academic year 1984–85 with Mr. N Vishakantaswamy as the Programme Officer and 100 boys on the rolls. The NSS volunteers evinced keen interest in the camp activities. The volunteers found real pleasure in the service oriented programmes like clearing slums and bringing help to the needy. NSS volunteers came in large numbers to donate blood in the Blood Donation camp. Varied activities of the NSS saw in the annual camp held at Hennagara, Anekal Taluk. The camp undertook various construction works

like helping to erect a new temple building and cleaning the village and conducting coaching classes for the pupils of the village school. During the 10 days of camp, the volunteers organised entertainment programmes for the villagers. The ten days camp was concluded by a valedictory function. Rev. Dr. Thomas Mampra was the Chief Guest.

Religion, Moral Science And Aicuf

Understanding the real need for certain ethical principles to sustain a person in the times of real need, attempts were made to organise film shows and lectures to sow the seeds of moral and ethical values in the minds of the students. The members of the Campus Crusade also contacted the students, to discuss various aspects of religion and morals. Religion and moral science examinations were held, and to the great surprise of all a large number of students took the examinations seriously, and many of them were awarded with prizes.

AICUF unit of this college began its activities with the election of the new office bearers - and with the appointment of the Chaplain Fr. Antony. It is quite gratifying to note here that Alex C Varkey (Final BA) represented the AICUF in IMCS Malaysia, Hongknog and Nairobi. Other distinguished members of tha AICUF Mr. Tom Thomas and Mr. Alan Carvalho attended AICUF meetings at various places in India.

Remedial Classes

Remedial classes for the weaker students were held under COHSSIP Programme. Regular tutorials were organised to help the students to cop up with the studies at the college. Our college has been selected to start COSSIP from next year. Thanks to UGC for its generous help.

Excursions

Work merely confined to the premises may tend to intellectual stagnation and physical inertia. Hence, the teaching staff of the college went on an excursion under the leadership of Mr. Benny Joseph, the Head of the Department of Economics, and visited Game sanctuary at Nagarahole and the Bird sanctuary at Ranganathittu and Brindavan Gardens.

Sports and Games

The Annual Athletic meet held in the third week of October was inaugurated by Rev. Dr. Thomas Mampra, the Rector of Dharmaram College and the prizes were distributed by Mr. Srinivas Alva, DCP, Law and Order. It was a well attended sports meet.

Our Annual Basketball and Volleyball Tournaments were held from 10th to 14th Deccmber 1984. Mr. Ramdcv, the Chairman of the Karnataka Sports Council was the Chief Guest. The winners and the Runners Up of this year's tournament were M S Ramaiah Medical College and Christ College respectively. In Volleyball V V Puram Arts & Commerce college secured the first place and V V Puram Science secured the Second placc. Our college was up to the field in Basketball and Hockey tournament of the Bangalore University. The finals are yet to be played. Many of our

students represented the Bangalore University and the State team this year. In the Bangalore University Inter Collegiate meet our athletes secured many prizes. In the State Championship, Sri. Pratap of our college secured 1st place in High Jump. The following students of our college represented Bangalore University and Karnataka State.

Bangalore University

Hocky	....	Uthiah
,,	....	Machiah
,,	....	Srinivas
Volleyball	....	Suresh Hosamani
Shuttle Badmminton	....	Kedarnath
Basketball	....	Swamy
Athletics	....	Francis Newton

Karnataka State

Hockey	....	Uthiah
Volleyball	....	Suresh Hosamani
Volleyball (Juniors)	....	Zaffer Iqbal

Another new comer in the field of the activity of the students is the "LOVE MOVEMENT" which aims at extending all possible helps to the needy and arranging midday meal programme.

Dvelopmental Activities

Christ College Management was very generous enough to undertake some developmental activities to provide the necessary facilities for the students. To remodel the existing stage in the Quadrangle was one of the long felt needs of the college and the management was kind enough to grant us permission to build such a wide stage. This gesture was in addition to the permission granted to the construction of the Library building.

Kannada Sangha : Principal's Report 1985

The Kannada Sangha, Christ College, organised an inter collegiate essay and poetry compteition. The prize winning essays and the poems were published in book form. In all, five books were published during this academic year and were released by Prof G Venkatasubbaiah on 31-1-1985. The books released are :

MODALU GOTHIRALILLA
Collection of poems
SAHITHYA TATVA
Bendre Drushti-A critical essay
HALAVU REKKEYA HAKKI
Collection of poems
BAHUMANITA LEKHANAGALU
Collection of essays
Understaading Bharathi
some issues

An endowment lecture on Mysticism in the poetry of BENDRE was delivered yesterday (24.2.1985) by Dr. Vijaya.

The outgoing senior Kannada students of the college kept the tradition of donating valuable books to the college library.

Last but not the least, while reviewing the past year, I find that the modest success we have achieved, in various fields is mainly due to the wholehearted, sincere and enthusiastic co-operation of the students and the staff. The efficient community of committed and dedicated band of teaching and non teaching staff,

by their selfless, untiring devotion to duty has proved to be a real asset to this institution. I acknowledge and record my deep-felt sense of gratitude to our devoted teaching and non-teaching staff and to our generous and enthusiastic Student's Union and friends and benefactors of this institution for what we have achieved this year. The calm and peaceful atmosphere prevailed on the campus was very much noted and appreciated even by the casual visitors.

This report would be incomplete if I fail to offer a special tribute to Very Rev. Fr. Vijay Anand Nedumpuram, the newly elected Prior General of our religious community and to Rev. Dr. Thomas Mampra, the President of Christ College Society, for their keen and abiding interest for the all round progress of this institution. Before I wind up this report, I raise my exuberant heart to Lord Jesus Christ who is our main stay and source of inspiration in every venture. May the heavnly shepherd guide us in the days to come to illumine and enlighten the various vistas and avenues of the hierarchies of awareness.

Fr. K. Augustine Joseph CMI
Principal

Which is the longest rope?

(*Europe*)

Which bird can lift the heaviest weight?

(*The Crane*)

Which driver is never guilty of speeding?

(*A Screwdriver*)

Who is a sleeping bull?

(*Bulldozer*)

What nation always wins in the end?

(*Determination*)

1985

Joseph Edakkery II B.A.

1985 has been designated by the United Nations General Assembly as the International Year of Youth. It's theme for our study and reflection are Participation, Development and Peace. Naturally we may ask, for what U.N. declared 1985 as the International Year of Youth.

International Year of Youth

We are living in a fast moving world. The quest for the true and the real is the root of these movements. The new search is a battle cry to transform the society from those oppressive structures and systems which dehumanise man and human conscience. To establish a society based on justice, truth, and love is the concern of every man on earth who seeks truth and loves truth. This clamour for change comes today from the younger generation. Coutries like Philipines, Poland and Latin America have already witnessed the power and strength of the youth to liberate society. Besides more than 25% of the population of the world comes under this section and they can work in a powerful and organised manner. It has been estimated that by the beginning of 21st century the strength of youth would be 112 crores. A total and radical change of the society is most impending. Only young minds can catalize such radical revolutions, for, their minds have dispassionate and impartial love for truth and righteousness.

The future of the mankind being in the hands of the young, proper care and concern should be given to the young generation of the society. They not only have the potency to act dymanically but also they have the will power to achieve their goals. From the very beginning there was a tendency to separate the youth from the several spheres of life labelling them as indisciplined and wicked. But, in fact they are the people who can rise above the shallow confinements and considerations of caste, creed and religion.

The motives behind U. N. to set apart a year specially for youth are

various. To place them in a better position in the society and to establish a society based on justice and righteouseness are the primary intentions.

Coming to the theme of the International Year of Youth, it may appear that it has nothing to do with the youth. But in reality it is the contrary. They have to do a lot. We live in a world of alienation and indifference, poverty and underdevelopment, war and catastrophe. The need of the day is people who can co-operate and engage themselves in constructive works, bringing progress and peace to mankind. The youth can accomplish all these.

"Participation" is a very meaningful term. It calls upon the youth to work for unity and integrity of the society, to partake in the decision making machinery of the state, and join forces with every agency which works for the betterment of human society.

By "development" we mean the process of total and radical upliftment of man into a full-fledged human being. It alludes to the liberation of the whole man to the true manhood. This process of development should work at all levels of life—social, political economic and cultural.

We believe in the universal brotherhood of man. Man is the lone creature created with the same dignity and equality. But everywhere we see people divided and discriminated into slave and master, rich and poor, black and white, and so on. According to 1981 census, in India, 69 crores of people are below the poverty line. 29.7 crores are just above the poverty line. 8crores are from well-to-do families and only 1.3 crores are from wealthy families. By development I do not mean a partial development. Poverty is one of the biting social evils of the society. Scarcity of food, disease, illiteracy, unemployment, and inequality are the different faces of it. Such social evils should be wiped off from the face of the earth and the youth should take bold steps to fight them.

The magnificent but callous growth of science and technology poses a threat to world peace. "Peace" should be an experience to man who participates in the daily developmental works of the society. But today amidst the threat of a nuclear holocaust peace is an oasis for him. "Those who do not learn from history are condemned to repeat it". Even after two world wars which wiped off thousands of human life from the face of earth, most of the nations amass armaments and weapons to solve their problems. It is a shameful and barbarous tendency which needs condemnation in most rigorous terms.

Because of prolonged drought Ethiopia is dying. But the Soviets extended their helping hand! 500 crores dollars worth defensive weapons! A man of conscience cannot turn a blind eye to a report that appeared recently in the Sunday Magazine of one of the leadiag dailies. "In one of the refugee camps of

South Ethiopia food is supplied only after the doctor's check up. Doctor puts a cross mark on the vicim's forehead who has a chance of survival. Then he is provided with the very little part of the very scarcely supplied food, leaving others to their fate." What a heart-breaking sight it is! Still big powers are competing with each other to produce and provide more sophisticated and powerful weapons. For what? For whom? Are we not perpetuating the same blood lust and envy of Cain who slew his brother. When Lord asked Cain, "Where is Abel, your brother"? He replied, "I do not know, am I my brother's keeper?" (Gen. 4:9). It is high time to think.

Today's youth is tomorrow's leader. It is necessary to divert their attention to the pressing problems of modern society. United Nations General Assembly, with the declaratian of 1985 as the International Year of Youth, invites the youth to think seriously and work creatively for the upbuilding of a world based on justice, peace and freedom. Let me wind up this article with the words of Pope John Paul II exhorting the young people: "The future far into the next century lies in your hands; the future lies in your hearts. To construct history as you can and must, you must free history from the false paths it is pursuing".

GOOD FOUR FRIENDS

There were four friends named:

(*1*) *Everybody*
(2) *Somebody*
(3) *Anybody &*
(4) *Nobody.*

There was an important job to be done, and
evreybody was sure that some body would do it.
Anybody could have done it but nobody did it.
Somebody got angry about that, because it was
everybody's Job. Everybody thought Anybody could do it.
But Nobody realised that Everybody would not do it.
It ended up with Everybody blaming Somebody
when Nobody did what Anybody could have done.

Mohan Robert S.
IInd PUC (HECA)

Despair

RAMESH A. V.
III B. Com.,

Whatever I loved most,
I lost
I desired a happy life.
But couldn't pay the cost.
I tried to reach eternity
But I was thrown last.
Whatever I loved most
I lost.
I tried to cross the Ocean
But I found a broken mast.
When cried for help
they said
have faith in God.
Whatever I loved most
I lost
The world always got me
away, alone and last
The lonely creature, that's me.
Pray God, they say he would give
you your want.
But God to me,
wouldn't even nod,
Whatever I loved most
I lost.

CHAIRMAN'S REPORT

Amarnath
Student's Union Chairman

Respectd Chief Guest, Rev. Father Principal, Teachers, Dear Friends:-

The academic year 1984-85 began with the holding of elections to the college union. The record turnout of the students who came to vote reflected their enthusiasm. They wanted only those to take office who would act and think like themselves. I hope I have fulfilled their faith in the union.

Talents' Week, which, as he caption suggests, is held to select the college team for different events and was held early in August. It was different from the other years', in the sense that it attracted a lot of participation. The most valuable discovery that we made was the music team, we quickly found that we had struck gold. Arun Andrews, Reberto Narain, Felix, Jevanasan, Christopher, Mendes and Madhu never let college down and walked away with the top prizes in 'ovation' "Live wire" "Vibration" 'L' spree, 'Campus crasis, and of course, Spring fest.

Since we possessed best western music band we had good reason to host an inter college music competion, Resonance '84. Despite the inclement weather on that day all the invited colleges turned up and the audience did not want either in their number or enthusiasm. Needless to say Christ college secured first place both in group and solo categories.

Early in the year the union decided to convene regular meetings of class representatives to listen to their views and suggestions to improve the academic and campus environment, for instance, the free period on Wednesday at 12 noon was made better use of by arranging lecturers, screening documentary filims, and organising performances by professional entertainers.

In a unique departure from previous years, the union helped to start the "Love movement". The movement has helped needy students through free tuitions and textbooks. An interesting feature of it is that it is entirely managed by the students.

The Annual Athletic meet also elicited much response and those who won prizes had the feeling that they had earned the medals in the face of stiff competition.

The national service scheme or N. S. S., of which I am a member was active for much of the year. At a camp

held at a village near Anekal our students helped to construct a road and a few Janata Houses, besides taking basic classes in the village school. We came from the camp thinking about our own privileged position and the debt we owe to our neighbours.

Inside college, the Physical Science Association was inaugurated by Dr. Narasimaiah, former Vice-Chanceller of Bangalore University. The Natural Science Association was busy in organising speech contests, Quiz competition and lecture-cum slide shows to supplement the normal teaching.

An annex to the library was started and the foundation stone was laid by Fr. Rector. It is expected to provide more books in addition to a larger and well-equipped reading room.

The union had regular get-togethers with other city colleges like St. Joseph's Arts and Science and Commerce colleges, Jyotinivas, Mount Carmel etc. At these meetings the unions promised support to each other in the organisation of cultural festivals by any of them.

We sympathise with the commerce students of our college who lost two of their classmates to the eternal hand of death, Verghese Thomas of IInd B. Com., and Surendra kumar of Final B. Com. Our only consolation is to bring to mind a famous saying - "Those whom God loves, die young".

A blood donation camp was organised in our campus by the Lion's club in October. Our students have always been in the forefront as far as donating blood is concerned. On this point I am quite sure, Mr. Bhargava, our chief guest, will support me.

By all accounts the XII Spring Festival was total and unqualified success. As many as 9 out-station colleges came all the way from Madras to this place to contribute to the tremendous participation. Fashion show was reintroduced and it played its part in creating interest. It will be very hard for me to thank all those individuals who worked selflessly to bring about the festival beside the support extended by our welfare officer, prinicipal, the staff, both teaching and non teaching and my colleagues in the union. In short, the Spring Festival was reinstated and was back in its place as the premier inter-collegiate cultural festival.

In conclusion I would like to place on record my thanks to the final year outgoing students, which includes almost our entire music team. I enjoyed my chairmanship of the union very much and this wouldn't have been possible without the encouragement of my fellow friends.

30TH APRIL 1945

SANJAY R. KELVADI
III B.A. (H.E.P)

It was a grim afternoon at 15-49. The waiting was not for long. Just a minute or sixty seconds to pass for a most bizarre event to take place. The sound of a pistol shot was heard. The door of the room was opened. Adolf Hitler, the Fuehrer and the chancellor of the German nation was lying dead on the sofa with blood oozing from his right side grey temple. About two feet apart from him on the same blue & white sofa was Eva Braunn. Hitler's body was found slumped. She had swallowed a capsule of potassium cyanide. The date was 30th April, 1945. The scenario was in Berlin and inside the Fuehrer Benker amidst the deafening sound of the Red Army's artillery firing, a small group consisting of Goebbels, Marlin Borman, Linge, Guensche and Axmann brought out the bodies of Hitler and Eva. Near the bunker exit, the bodies were placed in a makeshift trench; nearly fifty gallons of gosaline was poured over the bodies and were set on fire. There was no music, no flag, no swastika banner, no funeral oration. That was the end of mankind's most notorious and most dreaded tyrant.

That was also the end of the Third Reich. Thirty five years ago on this day the world's most agressive fascist left the scene to the great relief of entire humanity. His ascendance to power as the Chancellor of Germany under the Weimer Republic with such a dazzling show of to Nazi Party power on January 30 th, 1933 and that night for hours on end with thousands and thousands of stormtroopers with flaming torches shouting "Seeg Heil" (Hail Victory) in gluttural roar responding to the outstretehed arm salute of Adolf Hitler on the Wilhelmstrasse at the windows of the chancellory building in Berlin with the German crowds, in their thousands, cheering the marching stormtroopers seems tragically unreal as compared to his ignominious exit from this world he preferred and executed in a style that was outlandishly macabre. Right from the Bear Hall Pusch where he stormed the pulpit of the Hall to assume guttural command at his ascension to power, Hitler was at his most pugnacious. Claiming to be of true Aryan blood, he believed the Germans to be the master race in the world. Nearly half a million innocent people were annihilated by his cold blooded, diabolical fingers in the dreaded concentration camps of Riga, Auschwitz and Ziditz. With the help of his 'able' henchmen, Goebbels, Himmler, and Bormann, the plot to kill was made terrifyingly internecine.

Never, was the career of crime, made more smooth.

★

A STUDENT'S PRIDE

HEROLD A. PATRIC
I B.A.

Stepping into maturity
To the world I went to do my own
In a man saying to myself
For pride of manhood was on my side.

Fell in love with smething nice
Something it was I fell in first
Alcohol took its second place
For pride of manhood was on my side

The desire for them grew and grew
Day by day I became a slave
I turned to be an addict soon
For pride of manhood was on my side.

The filth within grew and grew
And I had lost all taste for life
Then I remembered something new
Truth it was without pride.

I longed to know more and more
How truth lived in this world of sin
It shone like light and looked so bright
I followed truth then the changes began within

Smoking and drinking had vanished
Pride and drugs had left me free
Instead I took to love truth more
A life partner well truth be.

The City Damsels

ARAVIND K.
II B.A.

Have a close look at this incident to get a clear idea of my views. Some days ago, I was acquainted with this specimen of a female. The way she behaved blended with the stimulating look drove me to think that I was in for a real change. Once it so happened that our acquaintance got better to the alluring darkness of a theatre. Her warmth as well as the scenes in the movie kindled the animal passions in me, spasms of paroxysm rocked me head to foot. With one swift movement I brought my lips heavily down on her's, at the same time, my arms went around her neck.

There was a stiff resistence, but absolutely no response, whatsoever. She suddenly moved out of my grip and unhesitatingly ran out of the auditorium. This paralysed me and what is more, I was stunned. Alas! the world has come to an end, for I am frightened, biassed, vexed and saw stars and passed off into oblivion.

What sort of a behaviour is this? What does this jean clad character think herself of? Anyway is she so chaste and still a virgin? What do they eat? What do they breath? Do they have any idea about the feelings of a male?

The way this damsel dressed and the language she used drove me to think that, what people called a 'hot dish'. It had to end in a catastrophe like this because I realised very late that she doesn't make a picture of a 'real girl' which I had in my mind.

These specimens are making a mess of their natural dimensions by the dresses they wear which makes one wonder whether they are girls at all. If I am not mistaken, these damsels are endowed with some sort of a fright which makes them deviate from 'natural' sexual response, which normally any woman should possess under any circumstances. In a nutshell these jean wearing damsels fall well short of the natural sexual urge which any ordinary and simple looking girl has. Even if these specimens possess any kind of lust, they manifest their passions 'through' their dresses. They do this because they are panic stricken of male flesh, but may not be able to control their passions, hence, they overt their sexuality thereby tormenting young boys. They don't seem to stand a chance with the simple type of a girl with Indian traditions. Well, if the jean cald girl with a bob cut hair try to project a westernized behaviour they have utterly failed in doing so, since they lack the very ideals of a western society.

I fail to understand why an educated, urbanated fool of a male extoll these characters to hyperbolical levels.

No, certainly this isn't the picture of a girl in my mind. The girl must be simple looking outwardly and the most lustful in the interior. Also, it is said, "shyness is the best quality in a girl". But if she is devoid of shyness I wonder what sort of a girl she makes.

I have no other options but to state that even the best rehabilitation centres, remand homes and the psychatrists will have to accept defeat if they are to cure the modern day damsels who are, in fact incorrigible and who lack the very vestiges of sex.

★

LIGHT OF LOVE

MOHAN ROBERT S.
Member LOVE MOVEMENT

It is the ray of light;
The song of our birth,
And, death of our many lives.

One, who has not cultivated
The habit, to love one another
Does not know the way of living.

Now to turn from red to green,
Thorns be broken on thy path
And devils be burnt to ashes.

Even, drink the wine of love
Never think of thy status
To win the praise of the world.

Every garden is decorated
With love talks, brings to us
Imagination, Sweet earnings and
Wishes of success.

This is written on behalf of the 'Love Movement', formed by the efforts of our college boys, in order to help the needy. The work rendered is out of Love. The reward for the services is only satisfaction.

My Life Story

V. NARAYAN SWAMY
I B.A. PSE

These two-legged creatures with rationality,
Drawn negatively to the countless lures,
Are more like citizens without nationality
But, more vividly, beckoned the failures.

The failure, so many in numbers are found,
But, methinks, I am their best example;
I am not inferior, though I am, to it, bound,
For failures in me are found in ample.

I, morose, recall my drab antecedents,
My birth was an accident, so they said,
Even now, exist my dull looking consequents,
Hence, to Almighty, my sorrows have I laid.

My schooling days, seldom passed without events,
The Harangue I got, for the slightest mistake,
Deep there, in my mind were several man-made dents,
I 'pondered', should I 'exist' for anybody's sake?

My parents admonished and sparked me out of 'love',
Their feigning love, elicited my counterfeited glee,
To seek tranquility, in gardens, I began to rove,
'I seek only love and affection', that was my earnest plea.

Later when my frustration was brought to limelight,
I found my solace, in a lovely girl,
I told her the truth, I told her my plight,
And then found that for someone I should dwell.

But my tongue, immature, uttered at a fast pace ;
For she uttered sweet nothings and did console,
With sugar in her mouth and feigning love in her face,
She helped my mind thus, boring another hole.

No details will I devolve, for I want to ease my tension,
This was the gurdian, for pure love, I received,
I renounced all love, and denounced every passion
For beyond the worldly visuals, I began to perceive.

My parents demised, leaving me unaware,
For they cared not for me, and I cared less for them ;
Their younger son got their pelf for his care,
This bogus care and his patient wait left me to overwhelm.

My quest for truth, led me to my destination,
I traversed, wandered in search of art,
The temples, their serenity, was to my contemplation,
The priceless gift, which a positive thinker, would not part.

Now, I care not for love nor pelf,
Now, I am to the aesthetic values a strong votary,
I care for union of hearts, not recognition of self,
Their profound meaning, is what I like to carry.

Delving deep into the foundations of life, gives me peace;
Renouncing my riches does not leave me penitent,
Equaminity of mind, I learnt, gives me ultimate peacc,
And thus opened my feelings which were once pent.

DEFINITIONS

Lecture: *Diluting two minutes idea with a two hours' vocabulary.*

Water: *A compound of two gens, oxygen and hydrogen.*

'RIP': *Return if possible.*

Antelope: *Two ants running away to get married.*

Professor: *A person who has good memory and hopes students haven't.*

MODERN SOCIETY, A CHALLENGE TO AICUF'ERS

(ALL INDIA CATHOLIC UNIVERSITY FEDERATION)

VARGHESE K. T.
(III B.A)

Introduction :-

All yearn for a new society, an ideal society, one that is just and peacefull, open and free, because our present society is unjust aud oppressive, dehumanizing and enslaving. In modern world, each man and nation are not getting their due share and rights which they ought to get. Today, most people are denied their dignity, treated inhumanly, exploited and denied justice. So, here lie the great challenges of modern society before us, the members of Aicuf.

Challenges of Modern Society :-

The present sophisticated society faces a number of socio-economic problems. Social problems are behaviour patterns or conditions that are considered objectionable or undesirable by many members of the society. Some of the socio-economic problems of the present society are the following: Poverty is one of the major social problems. We all very well know the pathetic situation of India in this field. The failure of the economic system to bring about a just distribution of wealth is the cause of poverty. Crime, Casteism, Unemployment, Beggary etc. are the major social problems in India.

There are a number of views regarding the cause of social problems. According to Eliot and Meril social problems are due to selfishness. In general, social problems may be attributed to the physical, biological, mental and cultural factors. But, P.A. Parson gives importance to one prominent factor. He holds the view that imcomplete adjustments of man to material resources is the chief cause of social problem. So, social problems are the result of the failure of a society to adapt its social institutions and culture to its growing needs. Thus, Social problems are man-made. Therefore, though we cannot eradicate the social problems completly, we can at least control it through effective scientific means and our dedicated life.

Goals and Thrusts of Aicuf :-

The integral part of our Christian vocation is the establishment of a just society on earth. It is the duty of all Christians to answer this riddle. As Jesus Christ, the Prince of justice and peace, liberator of deaf and dumb, has done we also have to witness for justice in this modern world.

In the Old Testament God reveals himself to us as the liberator of the oppressed and the defender of the poor, demanding from man faith in Him and justice towards his neighbour. It is only

in the observance of the duties of justice that God is truly recognized as the liberator of the oppressed. Christian love of neighbour and justice cannot be separated.

A call to be the Liberators of the World:–

Heroes and holymen are those valiant and fearless souls, who seized by the idea of serving God in humanity, pursue their ideals and convictions with a single-mindedness unsurpassed by contemporaries and undeterred by apparently insurmaountable obstacles. We should be one among those men who will reassure mankind that life is worth living after all and all is not lost. Our world is one fraught with an overwhelming mass of selfishness, exploitation and inhuman activities. As the Poonmalle Declaration of Aicuf says, we are born into an unjust society and we are determined not to leave it as we have found it. Our belief in Christian hope arouses in us a sense of radical commitment to the creation of better society. Though we cannot do much during our college studies the ideals of Aicuf should be a guide wherever we go and live after our college life. This is the Aicufer's great challenge and task, but very simple and sweet to be achieved with the help of Jesus Christ, the real Liberator.

'A Joyful Rhythm'

SOLOMON PARAMEL
II B.A. H.E.P.

How those rhythms rhyme
Creating a pleasant chime
That fills my heart with pleasure
And sets my mind at leisure.

Some vibrations usurp the emotions
Yet others cause greater sensations
Leaving a bright moment in my memory
For it to later recall from its music
treasury.

Leading a life full of celebrations
With no time for desperation
Or result-less frustration
But a joyful and carefree attitude
as was olden civilisation.

If time and space be evaded
Leaving nothing to be persuaded
What a life to live.....
With everything to give.....

Natural Science Association — A REPORT

K. J. Mathew
III BSC (CBZ)
Secretary,

Every Alma Mater does deviate from its curriculum to train its students in various other activities of general interst. This helps the students to exhibit their talents and make themselves integrated individuals.

One of the subjects which needs to be given importance would be the study of nature–the negligence of which would eventually lead to a serious catastrophe.

Understanding the essentiality of a department to look after this interesting study of Flora and Fauna, an association was started 3 years ago. Ever since then, a lot of effort has been made to reach the goal of improving the knowledge of nature studies.

In general, this particular year was very eventful for us. The office bearers were elected for the first time this year. The inaugural lecture was given by an illustrious botanist, Dr. G. R. Kantharaj of National college Basavangudi. He spoke on 'genetic engineering'.

Among other activities, special mention will have to be made about the Quiz and the speech contest conducted by the association. Our students spoke on various topics of biological interest. This was not only informative but also helpful to the young speakers to learn the art of speech. The winners were later given prizes.

In the month of January another important lecture on 'Tissue culture' was arranged. This time the speaker was none other than Dr. Muralidhar from N. M. K. R. V. College.

Apart from all these, we kept our college informed about the various developments in the field of biology by displaying various interesting articles and News clippings on our notice board. This, I am sure, would have helped many of the students.

My report would be incomplete if I do not mention the kind co-operation and guidance we received from the college pedagogues, especially our president Mr. S. Premananda.

Love And The Movement

SEBASTIAN C. M.
I B.A.

"Love yourself, then you love others". In others words, if a person wants to love others he should begin to love himself. This does not mean that he should be an egoist. But he should learn to accept his own good qualities and bad qualities; his strong points and his weak points; his abilities as well as his limitations. Then only a person can love others. So, once you start to love a person you should accept him as he is and not the way you want him to be. This attitude towards a person is very important, because we can't expect everyone to behave as we want them to, for the simple reason that "each man is unique". This uniquneess makes man somethong original, meaningful and worthy of living.

Quite often we have a tendency to love others just because they try to please, but the moment when they do not please us we begin to dislike them. This type of love is called "Conditional love". In conditional love, we ask "if you please me the way I want to, I love you, otherwise not." Conditional love is a 'manipulative' love which conditions a person and does not free him. This is the place where one needs to have that real, genuine and authentic love or in other words the "unconditional love". It says 'I accept you as you are, you need not be changed, but my love for you will make you change". So, unconditional love is one of liberation where you can be yourself "express your feelings and thoughts. I will always love you".

Unconditional love does not mean that one should give up his "life principle in order to love a person, but one's life principle should help the other person to grow and mature". I may die for you, but I will not surrender my life principle.

"Love is patient and kind; it is not jealous or conceited or proud; love is not ill-mannered or selfish or irritable; love does not keep a record of wrongs; love is not happy with evil, but is happy with the truth. Love never gives up; and its faith, hope, and patience never fail." In other words love has kind-encouragement and challenge.

If love is so great and it has the dynamic power to change a person's life into a meaningful existence, why can't we share our love with those who have never experienced it, with those who are craving for love, with those who are dying for love? This thought of "love" gave an inner push to some of the students of this college to start a movement, which is named as "Love Movement". As we come to know that love

Continued on Page 24

Vivekanada – A guide to the youth

YOGENDRANATH M. M.
II. B. A. (E. P. S).

"Arise, Awake, rest not till the goal is reached," "Nerves of steel and muscles of Iron". These two great sayings are that of the great Indian Philosopher and religious Leader Swami Vivekananda. The Swamiji was driving home the point of greater unity and strength among our youth. He had realised the fact that India could come out of the long depression and chaos, if the youth power of the nation could be awakened and channelled through a systematic and and disciplined way.

Vivekananda called on the youth to rise up and get themselves ready to encounter the future. Due to the brutal repression of the Indians by the foreign regime and the poverty of the millions our country was on its way to chaos with seccessionist forces on the rise. In the midst of all these Swami Vivekananda conceived the unity of the country, even though the people differed in religion, customs, tradition and food habits. He visualised the nation as a single entity and foresaw a bright and hopeful future for the country, only if the youth power could be harnessed to carry out the task of nation-building in the way of progress and prosperity.

So, as a religious leader and a reformer he had two important tasks before him. First, to preach secular ideals among the people towards religion and the second, to build a strong nation, politically and economically. In order to achieve this goal he called on the youth to take up the tasks and challenges before them. He knew the youth were the only forum where he could take his case and fight for. He wanted to liberate the youth from the clutches of superstition and to unite them under the spiritual banner.

In this context Swamiji's sayings not only aroused their minds but also filled them with new energy. His message went all round the country like a beacon bringing new hopes of dazzling light into the dark minds. His message guides the youth towards greater unity, common goal, solidarity and democracy. To quote the Swamiji: "Come whatever may be, make your nerves as strong as steel and your muscles as rigid as the iron, then only will you be able to reach the goal of strength and prosperity". He said, "of course, hindrances and obstacles are the order of nature which follow as your shadow." But, "these obstacles will wither away into limelight, if your will power is stronger than that of the obstacles, and has no room for irrational and outdated ideas".

He reached the Indian masses, especially, the rural society, to preach

his message. Like Mahatma, he understood that the Indian culture, tradition and philosophy were concentrated in the rural masses. Because of the advent of the new culture and the philosophy of English, the people were confused. And they were depressed and pessimistic.

To eliminate this drawback and stagnation among the people, the Swamiji aroused them with his charming smile and his good action and powerful words. He approached the people in an Indian way, even his dress representing the pure Indian tradition and culture. His speech went sweet and fluent. He understood the people's mind, their pulse and feeling. He could touch their thinking and then look for the solution. In his short span of life Shri. Vivekananda worked and indeed dedicated his life to the service of the nation. He was a genuine guide to the youth. He represented what was good. He was the spirit that enlivened the Indian youth. Even though he passed away, he is still an immortal spirit and a martyr for the cause of the nation. Had he been alive for some more years to come, no doubt he would have been the first Mahatma of India.

Today, we, the sons of this great Nation, have a moral and ethical responsibility to come out of the bounds of depression and stagnation.

In this year of the youth let us all renew Swami Vivekananda's ideas and thoughts. Let us not be bogged down by the religious, linguistic, social and ethnic ideas.

Today, if our youth pledge to work united in whatever capacity they can towards building a strong nation, I surely think by the turn of this century we shall enjoy the fruits and returns of a strong and progressive nation.

To project the nation towards a strong, stable, and a prosperous democratic nationhood, let us all stand united holding the vision of Swami Vivekananda.

Continued from Page 22

has a vital role to play in man's life, we decided to carry out certain activities in order to express our love for our fellowmen, irrespective of caste, colour, sex and creed. We assist youngsters to inculcate human values to lead a meaningful life.

Another way of expressing our love for our brother is by rendering free tuitions for the weak students and thereby helping them to study in the best way possible.

We do share our love and concern with the orphans, sick and old by helping them to overcome their difficulties and offer solutions, if possible. This helps us also, to have an insight towards the reality of life.

Our movement also supports the needy by collecting old clothes and books and distributing them. We spread our love, even through couselling, in which we show to our friends how to face the realities of life as they are and not to escape or run away from it.

World today is facing a famine of love. The "Love Movement" provides a very constructive path for young people to share their love through different channels. 1985 is the year of the youth and here is a golden opportunity for you to bring a change in our society by sharing your "love" with your fellowmen. "LOVE MOVEMENT", which is an inter-collegiate movement, invites you to come forward, and let the love that you experience in your heart flow into the hearts of other men as well.

NCC REPORT 1984-85

Rev. Fr. Principal, Maj. Mahendra Singh, JCOS, NCOS, Rev. Fathers, friends and Cadets,

I have immense pleasure to present the annual report of our College NCC unit for the year 1984-'85.

Our NCC began its activities in August 1984 after its vigorous enrolment. The NCC, apart from imparting regular training on Saturdays, has been involved in many other activities outside the college campus.

Sixty of our cadets attended the A.T.C. at Dodballapur in October 1984. The cadets were given a very intensive training for 12 days in Drill, Shooting, Weapon-training, Map Reading, Outdoor exercise, Field craft, and other Military tactics. More than 760 cadets, 10 officers, 14 other ranks, and 10 civilian staff were accommodated in the camp. The cadets were fully occupied in these daily routine duties from 6-00 a.m. to 10-00 p.m; some of them were for 24 hrs. duty. Apart from the rigorous training, the members of the camp were fed, with excellent food. All the cadets came out of the training camp with fresh bodies and cheerful minds.

Our NCC unit has won the trophies for drill and cultural competitions in the camp. 39 cadets of our NCC unit donated blood in the camp and more than thirty in the college donated blood under the auspices of the Lions Club.

CUO Naveen Wahi has been adjudged the best under officer of the camp, and awarded the trophy.

CUOS Asif Ali, K.P.K. Menon and Sgt. Vasant V. have secured seats in Medical, Engineering and Agricultural colleges respectively from the NCC quota. Congratulations, cadets. It is a great incentive implemented by the Govt of Karnatake for the PCMB students. Hope the PCMB students will make use of this opportunity by saving lakhs of rupees in the form of capitation fees.

The following cadets attended the various camps :-

CUO Naven Wahi Sgt. Stazy M.George	B.L.C. in U,P.
CUO. M. Manoj CPL. Vasanth V.	Army Attachment in Belgaum and Rock Climbing

C.S.M. V. Devaraj A.L.C. Training in Kerala, and Para Training in Agra.

15 of our senior cadets have undergone the Horse Riding Course at BAHRI, Bangalore, and 12 cadets took part in the Terry Fox Race conducted by the Sports Authority of India in Bangalore, recently.

Our NCC unit has secured 97% pass in 'B' certificate and 98% in 'C' certificate exams held in 1984.

CSUO. P. P. Singh, CUO. P. L. Jayaram and L/Cpl. Bidappa were awarded the medals and certificates for the 'Best Cadet', 'Best Shot' and 'Best Turn Out' respectively for the year, on the occasion of the College Day Celebrations.

All these achievements are due to the kind co-operation of our Principal, and the able and efficient guidance of our O.C., Adm. Officer, and the PI. Staff.

Finally, I extend my sincere thanks to our college office staff and my senior cadets for their timely co-operation in all my activities. Thank you once again.

JAI HIND

A Happy Home Recipe

SANJAY R. KELAVADI
III B A (H.E.P.)

4 Cups of love
4 Cups of loyalty
2 Cups of faith
4 Cups of understanding
1 Bowl of kindness
3 Quarts of hope
1 Barrel of laughter

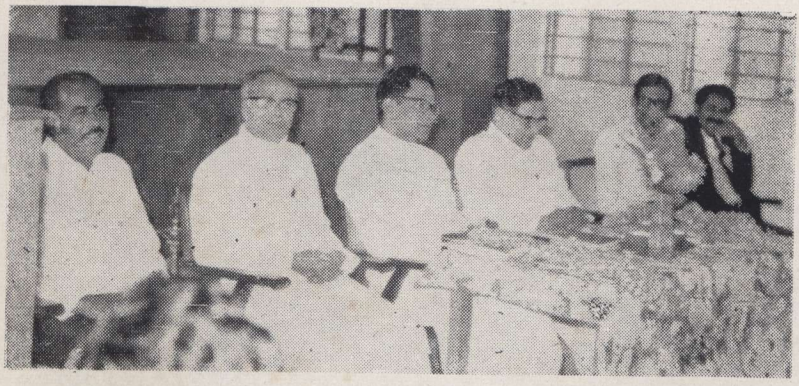
Take love and loyalty mix it throughly with faith. Blend it with kindness and understanding.

Add hope and sprinkle abundantly with laughter. Serve daily with generous helpings.

Rev. Fr. Thomas Mampara lights the lamp for the new academic year

The Builders of the College

Felicitation to New Readers Sri H. R. R. Rao, Sri H. D. S. K. Shastry, Sri D. Varkey

C. Shanmugam
Final B.Sc

OBITUARY

Surendra Kumar
Final B.Com

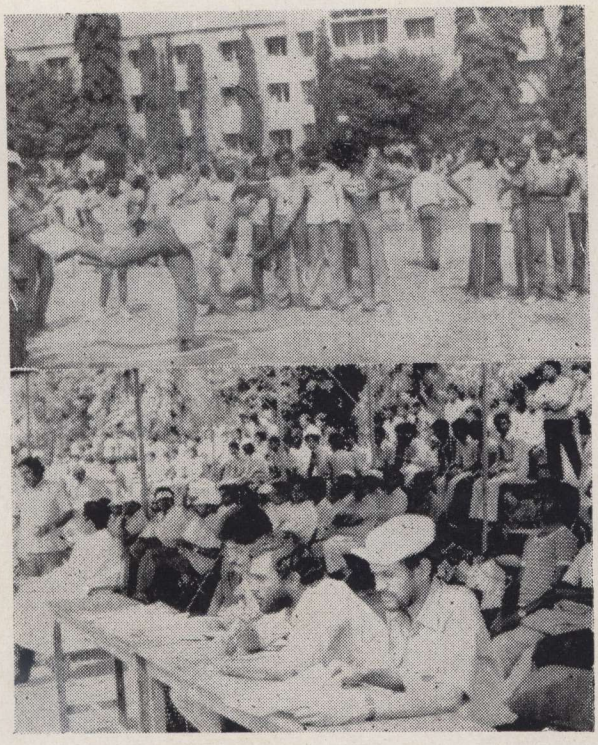
Participation is the name of the game

Rev. Fr. Dr. Thomas Mampra

SPORTS FESTIVAL

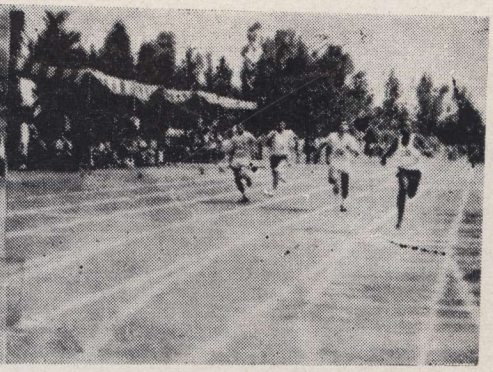
Phew ! all my energy on that one !

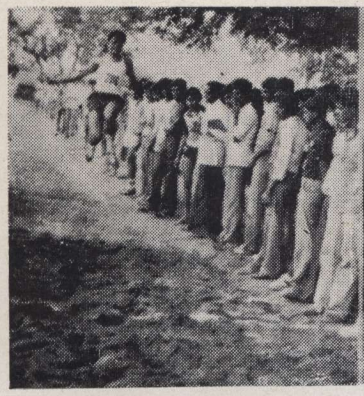
What a waste of time !

Got to make it some how !

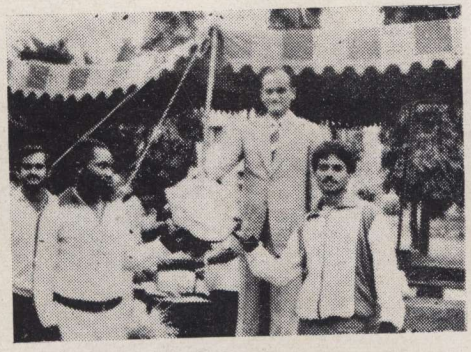
Carl Louis – one step ahead !

Yikes ! Do I have to land on this muddy pit !

Good, we're gaining ground

United we stand

Sri Srinivas Alva

The reign of hidden talents

THE SPRING FESTIVAL

You're right. This is definitely forged !

Glad I knew the topic in advance

Illusion .... or Reality ?

The Rolling stones ..... or is it the screams ?

Veni, Vidi, Vici

Got to control myself

Waiting, waiting, waiting – will it never end ?

Take the snap before this thing gives way

of course I can carry it myself

What was that I'm scared !

The audience enraptured ..... to the point of bliss !

COLLEGE BASKET BALL & VOLLEY BALL TOURNAMENT

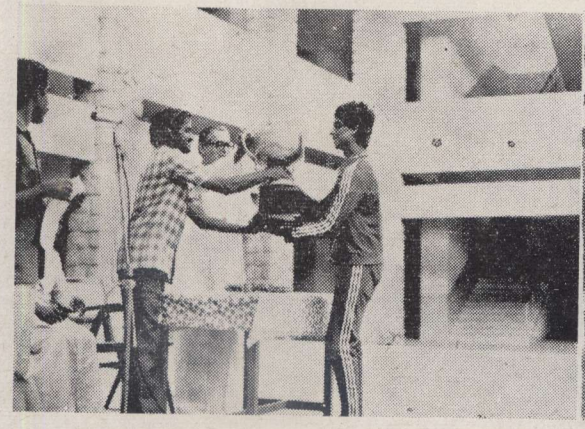
1985
SPORTS FESTIVAL
&
(P.T.O) SPRNG FESTIVAL

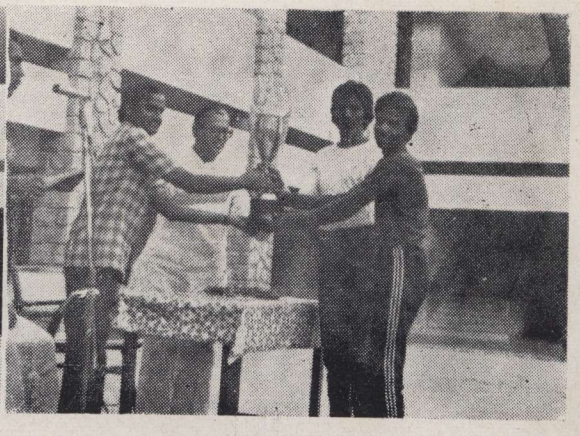
All eyes ..... on the ball !

What happened ?

Basket Ball Trophy

Volley Ball Trophy

ANNUAL N. S. S. CAMP

The Shepherd and his dispersed flock

Yes, me built it with our own Sweat and Blood

Cycle Expedition

KANNADA SECTION

Editors : T. S. Ragunath, C. Srinivasaraju

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯುವಜನ ವರ್ಷದ ಉದ್ದೇಶ

ಭರತೇಶ್
ಎರಡನೆಯ ಬಿ. ಎ.,

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯುವಜನ ವರ್ಷದ ಈ ಲಾಂಛನವು ಯುವಜನತೆಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗು ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯುವಜನತೆಯ ಆದರ್ಶ, ಚಲನಶೀಲತೆಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಲಾಂಛನದಲ್ಲಿನ ಬಹು-ಛಾಯೆ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು, ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಕಾಣುವ ಛಾಯೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಾಗು ಆಲಿವ್ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯುವಜನ ವರ್ಷದ ಈ ವಿಷಯಗಳು (ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಶಾಂತಿ) ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವು, ಆದರೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಳವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಹಾಗು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಈ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು.

1. ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ

ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಾಜದ ಗುಂಪೊಂದರ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅರಿವನ್ನು ಸಹ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನ, ಉತ್ಪಾದನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಕೆಳ-ಸಮಾಜಿಕ ಸ್ತರದ ಜನರಿಗೂ ತಲುಪುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ಜನತೆಯ ನಡುವಿನಿಂದ ಯುವಜನತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಈ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ನಾಗರೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನೀತಿ–ನಿಯಮಗಳ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಜನರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮಗಳು ಅವಶ್ಯ.

ಅ) ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆ ಇವುಗಳ ಲಾಭ ದೊರಕದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ ಯುವಜನತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯುವಜನ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆ) ಯುವಜನ ಹಾಗು ಯುವಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗು ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ತಾಂತ್ರಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕು.

2. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಷ್ಟೇ

ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾದ ವಿಧಾನ. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಲಾಭಗಳು ನಗರ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತರದವರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಉದ್ದೇಶ'ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂರನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಕೊರತೆಯ ನಿವಾರಣೆ, ರೋಗರುಜಿನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಅಸಮಾನತೆ ಇವುಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ವಿತರಣೆ, ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ, ಬದುಕಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ದೊರೆತಲ್ಲಿ ಯುವಜನರ ಪಾತ್ರ ಬಲಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬಡಜನರ ಲೌಕಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಒದಗಿಸಿದೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಪುನರಚನೆಯಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿರುವ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಬಂದು ದೇಶ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಬದಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಯುವಜನರ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದು ಅವರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ.

3. ಶಾಂತಿ

ಶಾಂತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಳಕಂಡ ಅಂಶಗಳ ಒತ್ತಾಸೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ಅ) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯುವಜನರು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶನೀಡಬೇಕು.

ಆ) ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ-ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ, ಸಮಾಜಸೇವೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಕಾಸ-ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಯುವಜನರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಇ) ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಯುವಜನತೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಕೃಷಿ ಹಾಗು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗು ಸ್ವ-ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು.

ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದು ಅಣುಯುದ್ಧದ ಭಯ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪೈಪೋಟಿ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿದ್ದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುಂಟಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯುವಜನತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತಿ, ಮಾನವೀಯತೆ, ಗೆಳತನ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಹಾಗು ಹೃದಯವಂತಿಕೆ ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯುವಜನತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆಯೇ ಯುವಜನ ಸಂಘಗಳು ಶಾಂತಿ-ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಜನಾಂಗೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮತದ್ವೇಷ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಪಮಾನ, ವರ್ಣದ್ವೇಷ ಹಾಗು ಇತರ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದಾಗಲೇ ಶಾಂತಿಗೆ ನೆಲೆ ಸಿಗುವುದು

ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದುವು.

ಪ ಥಿ ಕ

ಎಸ್. ಕೆ. ಸ್ವಾಮಿ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಎ.,

ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಚುಕ್ಕಿಯಾಗಿದೆ ನೀಲಿ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ಅದನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಯಕೆ, ಅದನು ಸೇರುವ ತವಕ
ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಿರಂತರ ಪಥಿಕ

ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಬಲವಿಲ್ಲ, ಎದೆತುಂಬ ನೋವೆಲ್ಲ
ದುಷ್ಟಜಂತುಗಳ ಕಾಟ, ವಿಶ್ವಾಸ ಆಗಸದ ಮಳೆಬಿಲ್ಲು
ಕಾಲು ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ, ಧೈರ್ಯ ಉಡುಗುತ್ತಿದೆ, ಬಳಲುತ್ತಿದೆ ಜೀವ
ಕಾವೇರಿ ಬಾಯಾರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿದೆ ಬರಡು ಭಾವ

ಮುಂದೇನು ಮುಂದೇನು ಮುಸ್ಸಂಜೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ನನಗೇಕೆ ಈ ಪಾಡು ? ಯಾವಕರ್ಮದ ಫಲವೋ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಯಾರಿಂದ ನಲಿವು ? ಯಾರಿಂದ ನೋವು? ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಪಕ್ಷಪಾತ ?
ಛೆ! ಸಾಧನೆಇಲ್ಲದವರು. ದಾರಿ ತೋರಲು ಬೇಕು ದೇವ ಸಂಜಾತ

ಇಳಿಯಾಗಿದೆ ರಾಜಗಂಭೀರ, ನಡೆದಾಡುವ ಹಾದಿಗಳಿಗೇ ಆಪತ್ತು
ಆ ಬೆಳಕೆತ್ತ ? ನಾನೆತ್ತ ? ಈ ಬದುಕು ಕಾಲಾಸುರನ ಒಂದು ಕೈತುತ್ತು.

ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಸಾವು : ಒಂದು ಚಿಂತನೆ.

ವಿಲಿಯಂ ಪ್ರಕಾಶ್ ಡಿಸೋಜ
ಎರಡನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

31 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1984. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಇಲ್ಲವಾದ ದಿನ. ಮತಾಂಧರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾದ ದಿನ. ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತದ ಮುವತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತಮೂರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನೆಹರು ವಂಶ ಈ ದೇಶದ ಗತಿ-ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಜವಹರ್‌ಲಾಲ್‌ನೆಹರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು, ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತಂದದ್ದು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ. ಆಕೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಗೆದ್ದ ಯುದ್ಧಗಳು, ಅಣುಸ್ಫೋಟ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶಯಾತ್ರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳು ಒಂದುಕಡೆಯಾದರೆ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ವಂಶಾಧಿಕಾರ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಏರಿಳಿತಗಳಲ್ಲೂ ಸಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯ ವಿಶೇಷ. ಅಲಿಪ್ತರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ಭಾರತದ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯನ್ನು, ಗೌರವವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ. ಈ ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನೂರಾರು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಇಂದಿರಾ ಈ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾದರು. ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮತಾಂಧ ಕೊಂದರೆ; ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಮೂವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಈ ದೇಶದ ಮತಾಂಧರು ಕೊಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಉತ್ತರಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಿಂಸಾಚಾರ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸೂತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಆಳಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಇಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಹಿರಿಯಮಗ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಗಾದಿಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾದರೂ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದದ್ದು ಒಂದು ಪವಾಡ. ಯಮುನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿದಿದೆ. ಈಗ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯ ಸಾವು ಇತಿಹಾಸದ ಅಂಶ. ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಭಾರತವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆ ದೈತ್ಯ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಈ ದೇಶದ ಬಡತನವನ್ನು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಸ್ಸಾಮಿನ ವಿದೇಶಿಯರು, ಪಂಜಾಬಿನ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ವಾತಾವರಣ, ಗುಜರಾತಿನ ಮೀಸಲಾತಿ ಚಳುವಳಿಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಅಹಿಂಸೆ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೂರನೂಕುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಿಸುವುದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಡತನ, ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ, ಅನಕ್ಷರತೆ ಇದಿಗೂ ಸವಾಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿ ಭಾರತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ, ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

o o o

ನಾನು ಕೊಂದ ಹುಡುಗ

ಕಥೆ

ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶ್
ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ,.

ಮುಸ್ಸಂಜೆ. ಓಡಿ ಬಂದು ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತೆ. ಯಾವುದೊ ಭೂತವೊ ಪ್ರೇತವೊ ಹಿಡಿದಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಾತೀತವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಛಾಯೆಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿಕೆಯೋ ಉದಾಸೀನವೊ ಎಂಬಂತೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋದಳು ನಮ್ಮಕ್ಕ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಓಣಿಯ ಬದಿಯಿಂದ ಜನರು ಓಡುವ ಸಪ್ಪಳ. ಸಪ್ಪಳ ಜೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಲ್ಲಾ ನನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದನಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ತಾನೇ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಮೋಸರಿಗೆಂದು ಬಂದ ಗಂಗಿ, "ಚಿಕ್ಕಣ್ಣನವರ ಸೀನಿ ತ್ವಾಟದ ಬಾವಿಯಾಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೋಗವನಂತೆ, ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಹೋದ ನೋಡೋಕೆ" ಎಂದಳು. ನಮ್ಮಕ್ಕ ತಂದು ಆವಳ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಸುರಿದ ಮೊಸರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ನನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದ ಹಾಲು ಒಡೆದು ಮೊಸರಾಗಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕದ ತುಂಬ ಬರೀ ಬಾವಿಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪುಸ್ತಕದ ಗೆರೆಗಳೆಲ್ಲಾ, ನಾಯಿಂದೂ ಕಾಣದ ಆ ವಡ್ಡರ ಕಾಳನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ ಜೈಲಿನ ಕಂಬಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಸರಿಯಾಗಿ ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ಗುಹೆಯಂತಹ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆವರಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆಯು ಕಾರಣಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಈಚೆ ಬಂದರೆ ಸ್ನಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ, ಬೆವರಿನಿಂದ ತೊಯ್ದ ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮಕ್ಕ "ಚಿನ್ನಕ್ಕನತಾವ ಕೆಂಡ ಇಸ್ಕೊಂಬಾರೊಗೋ, ಈ ಕತ್ಲಾಗೇನ್ ಗೂಡರಿಸಿ ಕೊಂಡಿ ಗೂಬೆಯಂಗೆ. ಈ ದೀಪದಾಗೇನಾರ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಕೊಂಡರೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದಂಗ್ ಆಡ್ತಾನೆ" ಅಂದಳು. 'ಹೂ, ಬಂದೆ, ಎಂದು ಬೀದಿಗಿಳಿದೆ. ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಇನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಓಣಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದೆ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ, ವಿಭಿನ್ನತನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತಿದ್ದ ನನಗೆ ಅಂದೇಕೊ ಕತ್ತಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಭಯ ತರಹತ್ತಿತು. ಚರಂಡಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಕೆರೆಯ ಏರಿಯಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದೆ. ಎಣಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು! ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋಕಾರಣದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸ ಬಂದ ಬೆಳಕಿನ ಪುಂಜಗಳಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಂಪಿಸಿತು. ಅಲ್ಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ನೋಡಿದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೀನಿಯಂತೆ ಕಂಡು, ನನ್ನನ್ನೆ ಬೆರಳುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕುರುಡನಂತೆ ಓಡತೊಡಗಿದೆ. ದಿನವೂ ತಿರುಗಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ ದಾರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಳುವ ಅಪಘಾತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೋಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲು ಎಡವಿ, ಪೆಟ್ಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಖತೊಳೆಯುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು.

ರಾತ್ರಿಕಂಡ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಇನ್ನು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇನೋ ಎಂದು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆಟಕುವಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಊರ ತೋಪಿನ ಚಿಗುರೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೀಡಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತಿದ್ದ. ಆವನನ್ನೇ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವವರೆಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಬೆಳಕು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ನಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ "ಯಾಕಲಾಮರಿ ಹೊಲತ್ತಾಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೈಲಿದ್ದ ಕೊಡೆ

ಯನ್ನು ನನ್ನತ್ತ ನೀಡಿದರು, 'ಹೂ' ಎಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೋದೆ. ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೇ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಊಹಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಕ್ಕ, "ಸೀನಿಯ ಹೆಣವನ್ನು ಕುಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಗೊಂಡೋಗವರಂತೆ ಪೋಲೀಸಿನೊರು" ಎಂದಳು. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ ಸುಲಿಯಲು ಕುಳಿತ ಅಪ್ಪಯ್ಯ, "ಹೂ, ಹಾಳು ಹುಡುಗುರು ಹೆತ್ತೋರ ಹೊಟ್ಟೀಗೆ ಬೆಂಕಿ ಸುರಿಯೋಕೆ ಮಾಡಬಾರದ ಮಾಡಿ, ಆಗಬಾರದನ್ನ ಮಾಡಿಕೊತಾವೆ, ಇನ್ನೂ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಣವನ್ನು ಕಾಯ್ಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂಗೇ ಒಣಗುತಾವನ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಯಿ ಸುಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಅಕ್ಕಿಯ ಪೊರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮಕ್ಕ ಒಳಗೋದಳು. ಮೂರುದಿನದ ಹಿಂದೆ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾವಿನಕಾಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡೆ, ಏಕೊ ತಿನ್ನಲು ಮನಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಹೊಲದಕಡೆ ಎಳೆದವು. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವನಂತೆ ನಡೆದೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ನೆನ್ನೆ ನಾನು ಸೀನಿ ಚಪ್ಪರಕಟ್ಟಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ನಟ್ಟಿದ್ದ ಗೊಂತಿನ ಉದ್ದದ ಮರದ ತುಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ತಾಕುವರೆಗೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತು ಚೇಳು ತುಳಿದವನಂತೆ ಅದನ್ನೇ ನೋಡ ತೊಡಗಿದೆ. ಸೀನಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಇನ್ನು ಸುತ್ತಲಿನ ಮರದಗಾಳಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲೇ ಗುಯ್ ಎಂದು ಮಾರ್ದನಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆವನೆಂದ ಮಾತು "ಲೇ ಗಿರಿಧರ ಈ ಚಪ್ಪರಯಾಕೊ ನನ್ನ ತಿಥಿಗಾ, ಬಾರೋ ಅತ್ತಿಹಣ್ಣು ಕತ್ಕೊಂಡು ಬರೋವಾ" ಇನ್ನು ಏನೇನೊ. ಇನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಿವಿ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಬಂತು. ಹಾಗೇ ಮೌನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ದುಃಖದ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅತ್ತಿಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯ ಕಟ್ಟೆಯಸುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣುಗಳು ಅಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಪುನಃ ಭೀತಿಯ ಭೂತ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತೊಡಗಿತು. ತೋಟದ ಕಡೆಗೆ ಓಡತೊಡಗಿದೆ. ನೆನ್ನೆಯೇ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಬೇಲಿಯ ಸಂದಿನಿಂದ ತೋಟದೊಳಗೋದೆ. ಬಾವಿಯಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬಾವಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಅತ್ತಿಮರ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಎಲೆಗಳನ್ನು, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಬೇಲಿಯ ಸಂದಿಗೆ ಬಿಸಾಡ ತೊಡಗಿದೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮರದ ನೆರಳಿನ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೆರಳು, ಅದು ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಸೀನಿಯ ನೆರಳಷ್ಟೇ ಇದ್ದಿತು. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಚೀರಲೆ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನೆರಳ ಕೈ ಬುಜದ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದು ಸೀನಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೆವರಿನಿಂದ ಬೆದರುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಗ್ದ ಮುಖ ಅದು. ಮೂರು ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸೀನಿಯ ಅತ್ತೆಯ ಮಗಳು ರಮಾ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೋಡಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಮುದ್ದು ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ನನ್ನನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೀನಿ ಅವಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಆಡಿದ್ದೇವು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಅವಳು ತುಟಿ ಎರಡು ಮಾಡಿ "ಗಿರಿ, ಸೀನಿ ಸತ್ತ ಅಂತ ನೀನೂ ಸಾಯಕ್ ಬಂದಿದ್ದೀ, ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಆಯುಸ್ಸುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಇಷ್ಟುದಿನ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲನೀನೇನಾದರು ಕಾರಣನಾ ಹೇಳು" ಎಂದಳು "ಇಲ್ಲ! ಇಲ್ಲ! ನಾನಲ್ಲ ಕೊಂದಿದ್ದು "ಎಂದು ಚೀರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಆದರೂ ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡು, "ನಾನು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದು" ಎಂದೆ. "ಮತ್ತೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೆ?" ಎಂದಳು, ಸುಮ್ಮನೆ ಎಂದು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದೆ. "ಮತ್ತೆಕೆ ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಆಯುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದಳು; ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಬಾವಿಯಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಬಾವಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತಿಮರದ ಕೊಂಬೆ ಅರ್ಧ ಮುರಿದು ಇನ್ನು ಗಾಯದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬಂತು. ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗದವಳಂತೆ ರಮಾ "ನಾನು ಆಳು ಅಂದೆನಾ?, ತಲೆ ಎತ್ತು, ಹೂಂ! ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತುಗಿರಿ ಎಂದಳು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡೆ. "ನಡಿ, ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಬಂದರೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ಬಡೀತಾನೆ" ಎಂದು ಕೈಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದಳು. ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ತಿರುಗಿ ಹೊಲದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು ರಮಾ, "ಅಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂಗೆ ಅಳಕತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದಳು, ಏನು ಮಾತಾಡದೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದೆ. "ಏ ಗಿರಿ, ಏನಾಯ್ತು ಹೇಳೋ" ಎಂದಳು. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ರಮಾ, ಆ ನೋಟ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ಗೋಗರೆದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಆತಂಕವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, "ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲ್ಲಾತಾನೆ" ಎಂದ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಾ ''ಹೂ, ನೀನು ಅಳೋ ಹಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಡ ಹೋಗು" ಎಂದು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. "ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತೀನಿ" ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ತಂದು ಕೊಂಡೆನು, ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದೆ. "ನೆನ್ನೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸೀನಿ ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ ಕದ್ದು ಕೊಂಡು, ನಾನು ಚಪ್ಪರ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಬನ್ನಿ ಮರದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ನನಗೂ ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಚಪ್ಪರ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಚಪ್ಪರದ ಮೂಲೆ ಮುರಿದು ಹೋಯ್ತು. "ಅಯ್ಯೋ ಬಾರೋಗಿರಿ ಚಪ್ಪರ ಯಾಕೆ, ತೋಟದ ಬಾವಿ ಮರದಾಗೆ ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣು ತುಂಬುಕೊಂಡಾವೆ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಅಂಗೆ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜನು ಮಾತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಾವ, ಬಾರೋ" ಎಂದು ಎಳಕೊಂಡು ಹೋದ. ತೋಟದ ಹತ್ತಿರ ಬಾವಿಗೆ ಒರಗಿದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಅತ್ತಿ ಆಣ್ಣನ್ನು ತೋರಿಸಿದ, "ಬಾರೋ ಮರ ಹತ್ತೋ" ಅಂದ. "ಇಲ್ಲಪ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಬಾವಿಯಿದೆ, ನೀನೂ ಹೋಗ್ಬೇಡ ಬಾರೋ ಚಿಕ್ಕಜ್ಜ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾನೆ" ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಏ ಎದರುಪುಕ್ಕಲ, ಬಾವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೇನೋ ಈಜಿದರಾಯಿತು" ಅಂದು ಮರ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟ. ಅತ್ತಿಹಣ್ಣನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಿತ್ತು ನನಗೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದೊಂದು ನನ್ನ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವನು ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದರೂ ಮರ ಇಳಿದು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಮೂರುಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೀನಿ ಇಳಿದು ಬಾರೋ ಸಾಕು ಎಂದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಾವಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದ, ನಾನು ಲೇ ಸೀನಿ ಇಳಿದು ಬಾರೋ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತೇನೆ, ಹೂ, ಐದೆಣಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾ ಎಂದು, ಜೋರಾಗಿ ಒಂದೂ.... ಎರಡೂ....ಮೂರೂ....ಎಂದು ಎಣಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕವನು ಬ್ಯಾಡೊ, ಇನ್ನೆರಡು ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನೋ ಎಂದ. ನಾನು ಕೇಳದೆ ನಾಲ್ಕು ಐದು ಎಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ನೀರಿಗೆಸೆಯಹೋದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ದುಮುಕಲು ಹೋಗಿ ಕಾಲು ತಪ್ಪಿ, ಕೊಂಬೆ ಮುರಿದು ನೀರಿಗೆ ಚೀರಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದ, ನಾನು ಈಜುತ್ತಾನೇನೋ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ನೀರಿನಲ್ಲೇ 'ಗಿರೀ ಗಿರೀ' ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಾ ಮುಳುಗಿದ. ಮತ್ತೆ ಮೇಲೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಭಯವಾಯಿತು. ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಓಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ದಿನದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಸೀನಿ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಹಟ್ಟಿಯವರು ಈಗ ನಾನೇ ಸೀನಿಯನ್ನು ನೀರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ ಎಂದಾರು ಎಂದು ಹೆದರಿದೆ.

ಈಗ ನನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಮಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಂತೆ. ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಮಾ ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೂ ನೀರು ಜಿನುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪುನಃ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ "ನಾನೇನು ಅವನು ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳಲಿ ಅಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅವನೇ ಬಿದ್ದ" ಎಂದು ತಲೆ ಎತ್ತಿದೆ, ಅವಳ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ. ಅವಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಪುನಃ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ನಾನೇಗೆ ಹೇಳಿದೆನಪ್ಪ ಇವಳ ಹತ್ತಿರ ಎನಿಸಿತು. ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ "ನನ್ನ ನಂಬು ನಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯಗೆ ಹೇಳಬೇಡ, ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ ನಂಗೇನು ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು, ನಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪುನಃ 'ನಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನೆ ಹೇಳ್ತ್ಯ' ಎಂದೆ, ಅದೇ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನನಾಗಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 'ಇಲ್ಲ ಗಿರಿ' ಎಂದು ಬಾಷೆಕೊಡುವವಳಂತೆ

ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಳು. ಆ ಮುಗ್ಧ ಭರವಸೆಯು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದೆವು, ಕತ್ತಲೆ ನಮ್ಮನ್ನಾಗಲೇ ಕವಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ದೂರದ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಕೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ತೋಯ್ದಿದ್ದವು. ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರ್ಧ ತಾಸಾಗಿರಬೇಕು. ದೀರ್ಘ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ ರಮಾಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದೆ. ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಪುಟ್ಟದಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ನೀಲಿ ಆಗಸಕ್ಕಿಂತ ಇವಳ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ತನಗೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಜಾಗವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಏನೋ ಅವನು ಅವಳು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರದೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಾನೂ ಹೊರಳಾಡಿ, ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮುತಿದ್ದ. ಆ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ನಿಜವಾಗಲೂ ಪುಟ್ಟ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಸ್ವಭಾವತಃ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ನನಗೆಅಂಜಿಕೆ. ಒಂದು ವಿಧದ ಸಂಕೋಚ. ಆದರೂ ಈ ನನ್ನ ಅತಕಂದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಯಾದ ಈ ಮುಗ್ಧ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಸ್ನೇಹದ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನನಾಗಿ ಒಂದು ತರಹದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ.

ರಮಾ ಇನ್ನು ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೇ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ತೋಪಿನಕಡೆಗೇ ನೋಡಿದೆ. ಸೀನಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ನಗುಮುಖದ ಚಂದ್ರ ತೋಪಿನ ಮರಗಳಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಪೇಲೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೊಹೊತ್ತು ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದೆ. ರಟ್ಟೆ ಇಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ "ಬಾ ಗಿರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕೋಕೆ ಶುರುಮಾಡ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಮೇಲೆದ್ದಳು ರಮಾ. ನಾನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯನ್ನೇ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಊರಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದೆ. ಆಗಾಗಲೇ ನಿಷೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವಳ ಮಡಿಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಮೋಹದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅವನೊಡನೆ ವಾಯುದೇವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ತೂಗುತ್ತಾ ಸೆಣಸಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ದೀಪದ ಬುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಬೆಳಕು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು. ಅದು ರಮಾಳ ಅಜ್ಜ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನವರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು "ಯಾಕೆ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಾಗೆ ಇತ್ಲಾಗೆಲ್ಲಾ ಬರಬಾರದಮ್ಮ ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ "ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ಹುಡುಕುತಿದ್ದಳಲ್ಲೊ ಗಿರಿಧರ" ಎಂದರು. 'ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಜ್ಜ' ಎಂದೆ. ನನ್ನನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಮಾ, "ಬರ್ತೀನಿ ಗಿರಿ, ನಾಳೆ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀವಿ, ನನಗೆ ಕಾಗದ ಬರೀತಿಯ" ಎಂದಳು, ನನಗೆ ವಿನಾಕಾರಣ ಆಗ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೊಂಡಿತ್ತು. ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ತಲೆಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆ. ಅಜ್ಜ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಬ್ಬರು ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲೇನಿಂತೆ. ಅವರು ದೂರ ದೂರ ಬೆಳಕಿಡಿದು ನಡೆದರು, ಕೊನೆಗೆ ಬರಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಾ ಮರಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದರು. ನಾನಿನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಸೀನಿಯಂತೆ ಕಾಣುತಿದ್ದ ಚಂದ್ರ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಆ ತಾರೆಗಳ ಲೋಕದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹರಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಎದೆ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಬಾರದ ಹೃದಯದಿಂದ ಅವನ ನೆನಪಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ಮನೆಯಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಹನ್ನೊಂದು ವರುಷಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಸೀನಿ, ಅವರ ಮನೆಯವರಂ, ರಮಾ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಿನ ಚಿತ್ರಗಳಾಗೇ ಉಳಿದರು. ಈಗ ಸೀನಿಯಮನೆಯವರು ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೂರದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈಗಲೂ, ರಮಾಳಿಂದ ಕಾಗದಗಳು ಬರದಿದ್ದರೂ ಆಗಾಗ ಬನ್ನಿಮರದ ಬುಡಕ್ಕೊ, ಬಾವಿಯಬಳಿಗೋ ಹೋದಾಗ, ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನೇ ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೋ ಮನಸ್ಸು ಆಗತಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಕೆದರುತ್ತವೆ. ನೆನಪಿನ ತಂತಿಯನ್ನು ಮೀಟುತ್ತದೆ.

ಬರಿದೋ ಬರಿದೋ ಭೂಪಾಲ

ವಿ. ಕೀರ್ತಿಶೇಖರ್
ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಎ.,

ಡಿಸೆಂಬರ್ 3 1984, ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮರೆಯಲಾಗದ ದಿನ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 3 ರಂದು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಯೂನಿಯನ್ ಕಾರ್ಬೈಡ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಹೊಗೆ ಚಿಮಣಿಯಿಂದ ಮಿಥೈಲ್ ಐಸೋಸೈನೈಟ್ (Methyl Isocyanate) ಅನಿಲವು ಹೊರ ಬಂದು ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಬಳಿಸಿತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಈ ವಿಷಾನಿಲ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಮಾನವ ಜನಾಂಗವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸತ್ತು ಹೋದವು.

ಈ ದುರಂತ ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಯೂನಿಯನ್ ಕಾರ್ಬೈಡ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಭೂಪಾಲದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು 1969 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಮಿತಿಯ ಹೊರಗಡೆಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ನಗರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕೊಳಗೇರಿಗಳು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಡಿಸೆಂಬರ್ 3 ರಂದು, ಎರಡನೇ ಪಾಳಿಯವರು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ 'ಅಲ್ಲಿ ತುಸು ಅನಿಲ ಸೋರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿ' ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಪಾಳಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ವಿಷಾನಿಲವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದ ಪಿಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತು. ಈ ವಿಷಾನಿಲವೂ ಆ ಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಿತಿ ಇತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದುದ್ದರಿಂದ ಅದು ಚಿಮಣಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದ ವಿಷಾನಿಲದ ಪ್ರಮಾಣವು ಸುಮಾರು 30 ಟನ್. ಈ ಭೀಕರ ದುರಂತವು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಇನ್ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ.

ಈ ದುರಂತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರನ್ನೇ ನಾವು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಥವಾ ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 2 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಇದರಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸಹ ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ತಾಯಂದಿರ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನರಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಆ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನೂರಾರು ಶಾಸಕರು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಇದರಿಂದ ಆಗುವ ಅನಾಹುತದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಗಿದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರವು ಇದರ ಕಡೆ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನೇ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಈ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇನ್ನು ಇಂತಹ ಭೀಕರ ಘಟನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಭಯಂಕರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಬಡಜನರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಅರ್ಜುನ ಸಿಂಗರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು

ಮುಚ್ಚಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ? ಇಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ, ನಿಜ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರು ಸಾವಿನ ಜೊತೆ ಸದಾ ಹೋರಾಡಲೇ ಹೋರಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನವು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ದುರ್ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗರೂಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು.

ಇದೇರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಅಂದರೆ ಇದರ ಸೋದರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಸೌತ್ ಚಾರ್‌ಲೆಸ್ಟನ್, ವೆಸ್ಟ್‌ವರ್ಜೀನಿಯಾ, ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬಲ್ಲ ಆಧುನಿಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಪಾಯ ಸರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಕೈ ಮೀರಿದಾಗ ವಿಷಾನಿಲ ಕೋಠಿಯನ್ನೇ ಭೂಗತ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಭೂಷಾಲ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಅಳವಡಿಸಲಿಲ್ಲ? ಇಂತಹ ದುರ್ಘಟನೆಯು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲೇನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದು, ಅದು ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ಕೊಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೆ ಮಾರಿಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ದುರಂತ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದೆಲ್ಲ ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನತೆಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಜನತೆಗಾಗಲೀ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಇದನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಅನಾಹುತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಬೇರೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವರದಿಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವವರು, ಇದನ್ನೇಕೆ ವರದಿ ಮಾಲಿಲ್ಲ?.

ಯಾವ ಶರತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಪದ್ಧನವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಸಾವು ನೋವುಗಳಿಂದ ದೀನ ದುರ್ಬಲರ ರೋದನ ಆರಬಲ್ಲದು.?

ಗಂಡು ನಾಟಕಕಾರ

ಶ್ರೀರಂಗರು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಹಿತಿ. ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾಟಕಗಳನ್ನು, ಹತ್ತಾರು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರ ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಜನರ ಬದುಕಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದವರು, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಚಿಂತಕ ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಹೊಸಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು. ಶ್ರೇಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಭರತನ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು. ಗಾಂಧೀ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದನ್ನು ಆಳುವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ, ಜನತೆಯಲಿ ಕಾಣದಾಗ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಡಂಬನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದರು. ಯಾರಿಗೂ ತಲೆತಗ್ಗಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು. ತಮ್ಮ ಎಂಭತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದ ಶ್ರೀರಂಗರು, ನಾಟಕಕ್ಕೆ, ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ, ಜನಪರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು

ರವಿಚಂದ್ರ

ಶ್ರೇಷ್ಟ ಕತೆಗಾರ

ಈ ಬಾರಿ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಾಸ್ತಿಯವರ 'ಚಿಕವೀರ ರಾಜೇಂದ್ರ' ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಈ ಬಹುಮಾನ ಸಂದಿದೆ. ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿರುವ 'ಶ್ರೀನಿವಾಸ'ರು ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಜೀವನ' ಸಾಹಿತ್ಯಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ಲೇಖಕರನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶುಚಿ ಜೀವನದ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಾಲಕರಾಗಿ, ನಾಡಿಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತೊಂಬತ್ತನಾಲ್ಕರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ 'ಜ್ಞಾನಪೀಠಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಸಮಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

ರವಿ

"ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ಘಟನೆ"

ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯಲು ಕೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಏಳನ್ನು ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಒಂದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ವಿವರಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ನೋವುಮಾಡಿದವಾಗಿದ್ದು ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯದಾಗಿವೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಅವನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೋಟಲೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಣಿಯೊಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ಆಚೆದಬ್ಬಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೆ ವಿವರಿಸುವ ಹಾಗೆ, "ಈ ಘಟನೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಥರಾ 'ಸಿಲ್ಲಿ' ಘಟನೆಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಇದು ಜ್ಞಾಪಕವಾದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಥರಾ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತೆ". ತೋಟಿಯ ಮಗನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮನಿಂದ ತಿಂದ ಏಟು, ಅಪಘಾತವೊಂದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥನಾದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನಪು, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಆದ ಕಷ್ಟ, ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳು ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಭರತೇಶ್
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಪಾದಕ

ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಮು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತು ನಾವಿಬ್ಬರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಂದುದಿನ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದ. ನಾನು ಹೋದೆ. ಅವರು ಬಡವರು ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗದವರು. ಅವನ ತಾಯಿ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದು ನೋಡಿ , ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಊಟಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಆಗ ಸುಮಾರು ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷ ವಿರಬಹುದು. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇವರು ಇಂಥವರು; ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು, ಇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು; ಇವರು ಮೇಲು ಅವರು ಕೀಳು ಎಂಬ ಬೇಧ ಭಾವ ನನಗೆ ಆಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಂದೆ. ಆದಿನ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಯಾಕೋ ನೀನು ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾನು, ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅವನು ಯಾರು? ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ

ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಮು, ಅವರ ಮನೆ ತೋಟಿ ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ತೋಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಡಿದು ಅವರು ಯಾರು, ಎಂಥವರು, ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಯಾಕೆ ಅವರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟಮಾಡಿದೆ ? ಇನ್ನೊಂದುಸಲ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಆ ತೋಟಿಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಸೇರಬೇಡ. ಅವರು ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಅವರು ಹೀಗೆ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಯ್ದರು. ಆಗಿನಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಜೈ: ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

o o o

ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹೆದರಿಕೆ

ಇದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಇದ್ದದ್ದು ದೆಹಲಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಹಾಪುರ್‌ನಲ್ಲಿ. ನಾವು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಯವರಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾಷೆ, ಜನ ನಮಗೆ ಹೊಸತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಎರಡು ಮೈಲಿ, ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸೈಕಲ್ ರಿಕ್ಷಾ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು. ನಮಗೆ ಸೈಕಲ್‌ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆಸೆ. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಸೈಕಲ್ ರಿಕ್ಷಾ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ನಾವು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದಿನ ನಮಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹುರುಪು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯನ್ನು ತಡವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲ್‌ರಿಕ್ಷಾದವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೂ ನಾನು ಹೆದರದೆ ನನ್ನ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇನೊಬ್ಬರಿಕ್ಷಾದವನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅರ್ಧದಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನನ್ನೇ ಯಾವದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹೆದರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅವನು ಈಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಭಯವಾಯಿತು. ಆಗ ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿದ್ದವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ. ಜೊತೆ ಮಳೆಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಅಂದು ಆದ ಹೆದರಿಕೆ ಭಯ ಈವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಹುಡುವುದು ಬೇರೆ ಕಷ್ಟ. ಸೈಕಲ್ ರಿಕ್ಷಾದವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸರಿಯಾದ ವಿಳಾಸ ತಿಳಿದು ಮನೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದಾಗ, ನಾನು ಅವನಿಗೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಹಾಕಿ, ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವಾಗ ಆರುಗಂಟೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವತ್ತಿನಿಂದ ನನಗೆ ಸೈಕಲ್‌ರಿಕ್ಷಾ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೆದರಿಕೆ.

ಬಿ: ಕೆ. ಉದಯಶಂಕರ್

ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ನೆನಪು, ನಾನು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ಆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ನನಗೆ ಕಳೆದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಆಗದ ಸಂತೋಷ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾವು ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹಾರಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಗಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾರೆವು. ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಬಲವಂತದಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಭಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಲೂರಿನ ನಾಟ್ಯ ಭಂಗಿಗಳು, ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯ, ಬಿಜಾಪುರದ ಗೋಲಗುಂಬಸ್, ಗೋಕರ್ಣದ ಆತ್ಮಲಿಂಗ, ಕಾರವಾರದ ಕಡಲತೀರ ಇವೆಲ್ಲ ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳು. ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಾವು ಹೋದ ಪ್ರವಾಸದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ ಆಗುವ ಸಂತೋಷ ಬೇರೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಎಸ್. ವಾಸಂತಿ

o o o

ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು?

ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಮಿನರ್ವ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿಬರಲು ಹೊರಟೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಗೆ ತನ್ನ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಅವಳ ಕಿರಿಯ ಮಗನ ಹುಟಿದ ಹಬ್ಬವಂತೆ. ಕಿರಿಯಮಗ ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ. ಅವನಿಗೆ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಚರ್ಚಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ರಸ್ತೆಯ ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆಗೆ ದಾಟುವಾಗ ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಬಂದು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ನೋಡಿದರೆ ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯಮಗ ತನ್ನ ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಕಂಡು ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿದ್ದ. ಆಗ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕುವವರು ಯಾರು? ಅವನ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರು ಯಾರು? ಇದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಇದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ಘಟನೆ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು?

ಎಸ್. ದಾನೀಶ್ ಹುಸೇನ್

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಫಲವುಂಟು

ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳಸಿದ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಒಂದು 'ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆ'ಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಒಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಟರ್ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ತಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪೆಟ್ಟಾಗದೆ, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮಚ್ಚೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಶಾಲೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಲವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ಆಧಾಯದಲ್ಲಿ ಆದು ಏರುಪೇರು. ಸಂಸಾರ ತೂಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರು. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಜನಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಓದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರಿವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿದುಡಿದು ಬದುಕನ್ನು ನೂಕಿದರು. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಯಿತು, ಆಗಾಗ ನನ್ನ ತಂದೆ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ "ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೀಳಾಗಿ ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು" ನನಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು. ಇದು ನನಗೆ ಅತೀವ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಏಂದರೆ ಅವರ ಧೈರ್ಯದ, ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳೇ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಫಲವುಂಟು ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೇ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ.

ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮು

o o o

ಒಂದು ಗ್ಲಾಸು ನೀರಿಗೆ

ನಾನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಎಂಥ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಐದುನಿಮಿಷ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿದೆನು. ಕೊನೆಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಪಕ್ಕದ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ನೀರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಮಾಣಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುಕಡೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿರುವ ನೀರಿನ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಕೊನೆಗೆ ಮಾಣಿ ನೀರು ಬೇಕಾ ಎಂದನು. ಆವೇಳೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯ ನೆನಪೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಹೋಟಲ್ ಮಾಲೀಕನೇ

ಸ್ವತಃ ಬಂದು ನಿನಗೆ ನೀರು-ಬೇಕಾ? ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಗ್ಲಾಸು ನೀರಿಗೆ ಮೂರು ಪೈಸೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದ. ನಾನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದ. ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಈತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀರನ್ನು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆಂದು. ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅವರು ತಮಾಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನೇ ಬೆಪ್ಪನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ದುಬಾರಿ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನೀರನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋಟೆಲಿನವನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸು ನೀರಿಗೆ ಮೂರು ಪೈಸೆ ಕೇಳಿದವನು ಇಂದು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಥರಾ "ಸಿಲ್ಲಿ ಘಟನೆ"ಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಇದು ಜ್ಞಾಪಕವಾದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಥರಾ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿಲೀಪ್ ರಘುನಾಥ್ ಮಿಸ್ಕಿನ್

o o o

ಸಂತೋಷವೊ ಸಂತೋಷ

ಇದು ನಾನು ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಎದುರಿಸಿದ ಘಟನೆ. ನಾನು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್, ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ಆಗ ನಾನೇ ಹಠಮಾಡಿ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿತಂದು ಹಾಕಿದೆನು. ಕಡೆಗೂ ನನಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಸ್ಥಳ ದೊರೆಯಿತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಭಯಂಕರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಾತಾವರಣ, ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಇತಿಹಾಸ ನೋಟ್ಸ್‌ಅನ್ನು ರೆಫೆರ್ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸಿನವ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪದವೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ What is this ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ I did not write ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನವೇ ಮೂರನೇ ಪಿರಿಯಡ್ ಕನ್ನಡ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನಗಾದ ಸಂತೋಷ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಸಂತೋಷವೊ ಸಂತೋಷ. ಅನಂತರ ಕ್ರಮೇಣ ನನಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಇದೇ ನಾನು ಮರೆಯಲಾರದ ಘಟನೆ.

ಎಂ. ರಮೇಶ್

o o o

ತಂಗಾಳಿ

ಎಸ್. ರಾಜಶೇಖರ್
ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎ.,

ಮರಗಳು ತೂಗುತ ಗಿಡಗಳು ಬಾಗುತ
ತಣ್ಣನೆ ಬೀಸಿತು ತಂಗಾಳಿ
ರಂಬೆಗಳಾಡುತ ಎಲೆಗಳು ಬಡಿಯುತ
ತಲ್ಲಣ ಗೊಳಿಸಿತು ತಂಗಾಳಿ.

ಕೋಗಿಲೆ ಗಾನವು ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ
ಮನವನು ಮರೆಸಿತು ತಂಗಾಳಿ
ಹಕ್ಕಿಗಳಾಡುವ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ನಾದವ
ಮಡಲಿಗೆ ಸಾರಿತು ತಂಗಾಳಿ.

ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳ ಜುಳುಜುಳು ತಾನಕೆ
ರಿಂಗಣ ಹಾಕಿತು ತಂಗಾಳಿ
ತುಂತುರ ಅಣುಗಳ ಹನಿಗಳ ಹರಡುತ
ಕಡಲನು ಮೆರೆಸಿತು ತಂಗಾಳಿ.

ಮುಗಿಲುಗಳು ಆಡುವ ನೋಟವ ಮರಳಿಸಿ
ಚೆಲುವನು ಬೀರಿತು ತಂಗಾಳಿ
ಗಿಡ ಮರ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹರುಷವ ಕೋರುತ
ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸಿತು ತಂಗಾಳಿ.

'ನಿನ್ನ ಗಾನದೊಳು ಎಲ್ಲಾ ದನಿಗಳೂ ಸೇರಿ'

ವರದಿ

ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲೂ, ನಾಡಿನ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಹರೂ ವಂಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ॥ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರ 'ಚಿಕವೀರ ರಾಜೇಂದ್ರ' ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ಅವರ "ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ನೆಲದಲ್ಲಿ" ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬಹುಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ಕನ್ನಡಸಂಘದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷವೂ ಡಾ॥ ಅ.ನ.ಕೃ. ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಡಾ॥ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಹನೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ (ಕನ್ನಡ ವಿಬಾಗ, ಸರಕಾರಿ ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಟಿ ಎಸ್. ರಘುನಾಥ್ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಎಂ. ಇ. ಎಸ್. ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಕವನಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇನ್ನೂರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕವನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಈ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದವರೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಕಿ. ರಂ. ನಾಗರಾಜ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ (ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ). ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ನೆರವಾದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 31 ಜನವರಿ 1985 ರಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವ: ಬೇಂದ್ರೆ ದೃಷ್ಟಿ (ಡಾ. ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ), ಮೊದಲು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ (ಕೆ. ಎಂ. ಮುನಿಕೃಷ್ಣಪ್ಪ), ಹಲವು ರೆಕ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕಿ (ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು), ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು (ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು) ಮತ್ತು understanding Bharati : some issues (Ed. P. Krishnaswamy) ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಪ್ರೊ॥ ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು. 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಪುಸ್ತಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಡಿ. ವಿ. ಎಸ್. ಕಾಲೇಜಿನ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣವರು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಇನ್ನೂರ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ತಮಿಳು ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, 'ಜನಾಂದೋಲನ' ಸಹಕಾರದಿಂದ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧದ ಎರಡು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಯಿತು. ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶ್ (ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ) ಮತ್ತು ಎಸ್. ಕೆ. ಸ್ವಾಮಿ (ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಎ) ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಕಥೆ, ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷದ ಭಾರತಿ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಟಣೆ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರು ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸುಂದರರಾಜನ್. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿದೆ.

27 ಫೆಬ್ರುವರಿ 1985 ರಂದು ಡಾ॥. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಯ ಮೂರನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಡಾ॥ ಡಿ. ವಿಜಯಾ (ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ) ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸವನಗುಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ'ದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿದೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕು॥ ಶರ್ಮ ಬೇಂದ್ರೆ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡನೆಯ ಪಿ. ಯು.ಸಿ. ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಸ್ವಸ್ತಿ.....ತ. ಸು. ಶಾಮರಾಯ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ
ತ. ರಾ. ಸು. ಬದುಕು - ಬರಹ ...ಸಂ॥ ಶಾ. ಮು. ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ಹಿರಿಯರು ಗೆಳೆಯರು.....ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ
ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ.....ಸಂ॥ ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆ
ಭವ್ಯಮಾನವ.....ಸಂ. ಶಿ. ಭೂಸನೂರಮಠ
ಭಾರತ ಸಿಂಧುರಶ್ಮಿ.....ವಿನಾಯಕ ಕೃಷ್ಣಗೋಕಾಕ

ಈ ವರ್ಷದ ಡಾ॥ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುರುಳೀಧರ (ಪಿ.ಯು.ಸಿ.) ಡಾ॥ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೀರ್ತಿಶೇಖರ್ (ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎ.) ಮತ್ತು ಡಾ॥ ಕುವೆಂಪು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ (ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಕಾಂ.) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಡೆದರು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಂಗರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಡಾ॥ ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕರು ಬೀದರ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಘದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, ಹಿರಿಯರ. ಗೆಳೆಯರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು. ಕನ್ನಡದ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದನಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಹಂಬಲ.

"ಸಂಜೆಯಲಿ ಮೃದುವಾಗಿ ತಂಬೆಲರು ಬೀಸುತಿರೆ
ರಂಜಿಸುತೆ ಆಗಸವ ಹೊಂಬೆಳಗು ತೀವಿ ಇರೆ
ಮಂಜು ಕವಿಯುವ ಮುನ್ನ ನೂರೆಡೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಮುಂಜಾನೆ ಹೋಗಿರ್ದ ತಾಣಗಳನುಳಿದು

ಬಂದೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ
ಹಿಂದುಳಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕರೆದು ಕೂಗುತ್ತೆ
ಒಂದು ಮುಖವಾಗಿ ಗೂಡಿಗೆ ಸೇರಿಪೋಪಂತೆ
ಒಂದು ಮುಖವಾಗಿ ಜೀವನು ನಿನ್ನ ಸೇರಲಿ."

'ಶ್ರೀನಿವಾಸ'

ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂದೇಶ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೆ – ವಿಶ್ವ ಮಾನವ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ನಾವು ಅದನ್ನು 'ಅಲ್ಪಮಾನವ' ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು 'ವಿಶ್ವಮಾನವ' ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಬೇಕು.

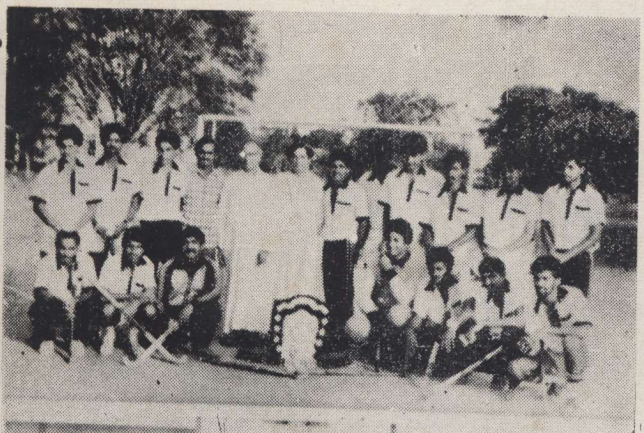
ಹುಟ್ಟುವಾಗ 'ವಿಶ್ವಮಾನವ'ನಾಗಿಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನು ನಾವು ದೇಶ, ಭಾಷೆ, ಮತ, ಜನಾಂಗ, ವರ್ಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಬದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಅವನನ್ನು 'ಬುದ್ಧ' ನನ್ನಾಗಿ, ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಮಾನವನನ್ನಾಗಿ, ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ ಎಲ್ಲದರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ 'ಅನಿಕೇತನ'ರಾಗಬೇಕು, ಲೋಕ ಉಳಿದು, ಬಾಳಿ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ !

ಮಾನವ ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಹಾಪುರುಷರು ಸಂಭವಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ವಾಣಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧರ್ಮವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ಮತವಾಗಿ ಪರಿಮಿತವಾಯಿತು. ಮಾನವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬಾಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮರ ವಾಣಿ ಮತವಾಗಿ ಮಾದಕವಾಯಿತು. ಒಂದು ಯುಗಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವೆನ್ನಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟುದೂ ಉಂಟು. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ಮತಗಳಾಗಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಒಡೆದಿವೆ ; ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿವೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಕ್ಷೋಭೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಕಾರಣ ವೆಂಬಂತೆ ! ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮತ ಮೌಢ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದು. ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಮತ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದ ಕಾಲ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಾಲ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.'

ಮನುಜಮತ, ವಿಶ್ವಪಥ, ಸರ್ವೋದಯ, ಸಮನ್ವಯ, ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿ — ಈ ಪಂಚಮಂತ್ರ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಬೇಕಾದುದು ಆ ಮತ ಈ ಮತ ಅಲ್ಲ ; ಮನುಜಮತ. ಆ ಪಥ ಈ ಪಥ ಅಲ್ಲ ; ವಿಶ್ವಪಥ. ಆ ಒಬ್ಬರ ಈ ಒಬ್ಬರ ಉದಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ; ಸರ್ವರ ಸರ್ವಸ್ತರದ ಉದಯ. ಪರಸ್ಪರ ವಿಮುಖವಾಗಿ ಸಿಡಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲ ; ಸಮನ್ವಯ ಗೊಳ್ಳುವುದು. ಮಿತ ಮತದ ಅಂಶಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ; ಭೌತಿಕ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಎಂಬ ಭಿನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ; ಎಲ್ಲವನ್ನು ಭಗವದ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿ.

ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದೊ ಅಂತಹ ಭಾವನೆ ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿ ಬರಿಯ ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಜಾತಿಗೆ, ಮತಕ್ಕೆ, ಗುಂಪಿಗೆ, ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಇವು ಮೂಲ ಮೌಲ್ಯಗಳು. ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮಾನವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬಾಳಿಸುವತ್ತ ನಡೆದಾವು. ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆಗೆಂದೂ ಇವು ತೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ ; ಅದೇನಿದ್ದರೂ ರಾಜಕೀಯದ ಕರ್ಮ. ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿಯೂ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಉದ್ಧಾರದ ದೃಷ್ಟಿ ಇದರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಷ್ಟೊ ಅಷ್ಟೂ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮತಗಳಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯ ; ಅಷ್ಟೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಷ್ಟಿಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವುದೂ ಸಾಧ್ಯ. ಈ 'ದರ್ಶನವನ್ನು' 'ವಿಶ್ವಮಾನವ ಗೀತೆ' ಸಾರುತ್ತದೆ.

COLLEGE TEAMS

We, the unbeatable (?) Camps !
College Hocky Team

Caught between the basket and the ball
College Basket Ball Team

Tree climbers
College Volley Ball Team

OUT GOING STUDENTS

Heads splitting ..... with ideas for a nuclear explosion !

III B.Sc (PCM)

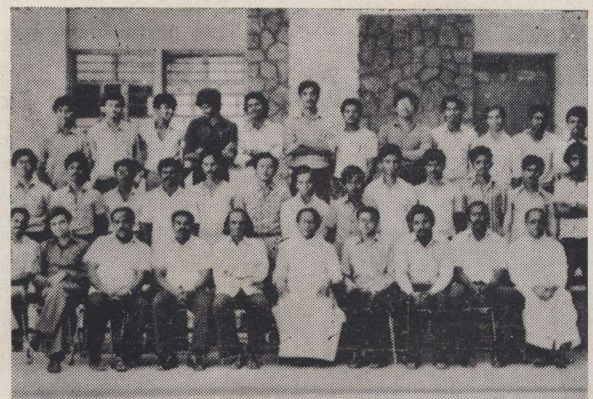
With fend memories ..... of Mabracae Papilisnacae, Protozoa and anneliolx !

III B.Sc (CBZ)

With courage in our hearts ..... and Commerce is our blood

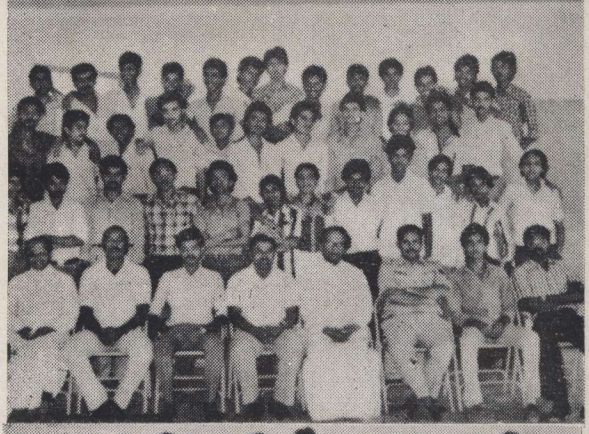
III B.Com

OUT GOING STUDENTS

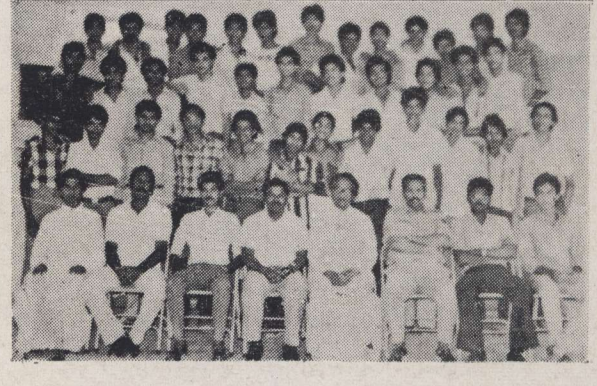

Leaving .... alas ! to hear the economy of the Country

III B.A.

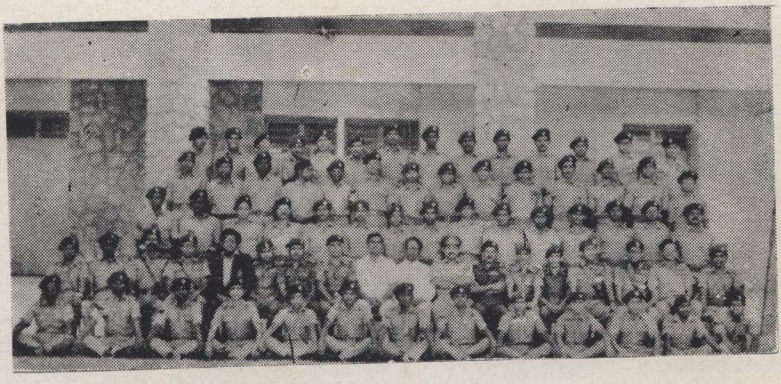

II PUC

II PUC

N.C.C. ARMY WING

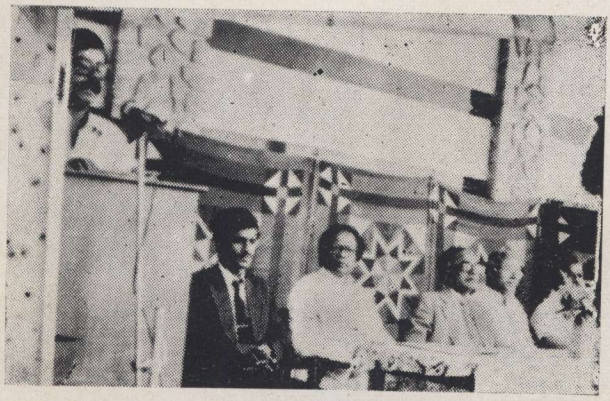
AICUF

God, I've forgotten the next line !

All ears and eyes ..... into the blue !

COLLEGE DAY

Will these boys ever learn to behave ?

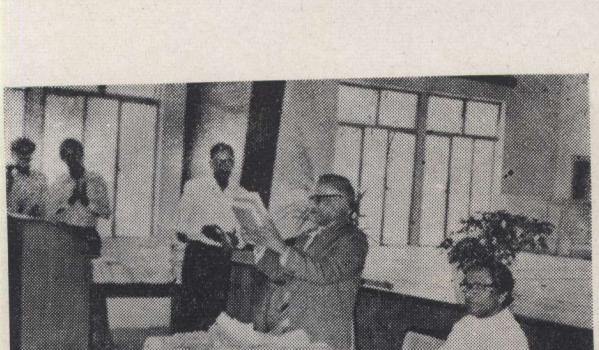
Well done, my boy !

Mr. V. Kodandaram
On behalf of the Parents

Dr. Krishna Bhargava
(Chief Guest)

KANNADA SANGHA 1985

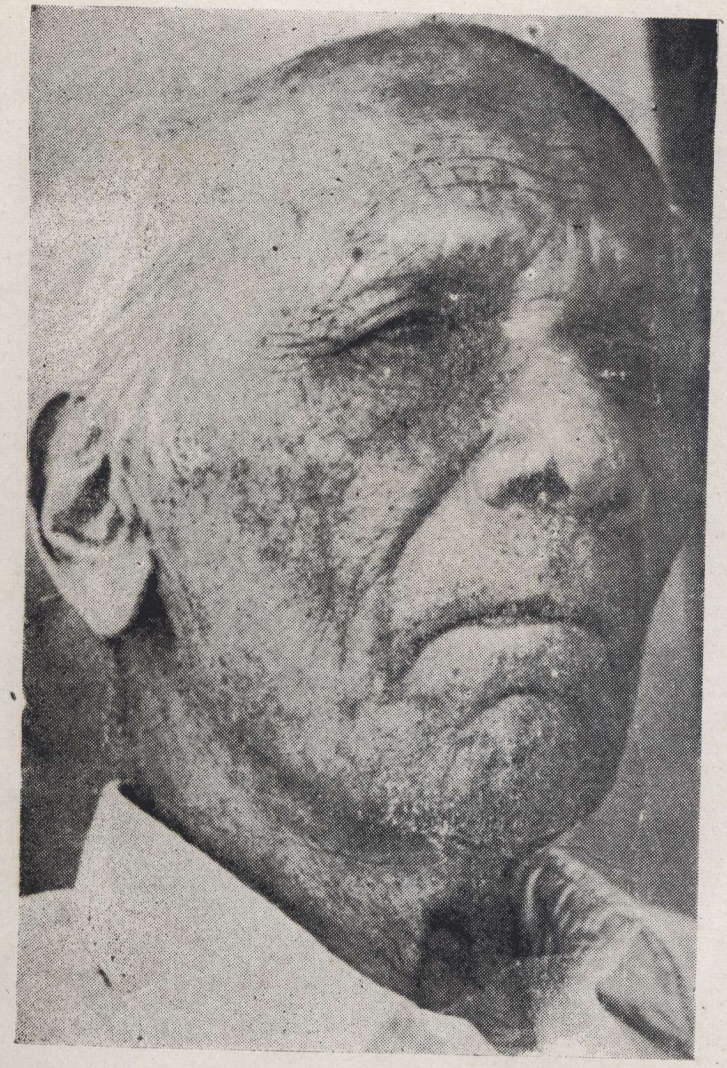
Prof. G. Venkatasubbaiah
Releasing five books of the Kannada Sangha.

Gathering .....

Dr. D. Vijaya
Speaking on D. R. Bendre Poems

Jnana Peeta Award Winner
Dr. Masti Venkatesha Iyengar

College Office Staff

No Amount of tears will rub those lines of faith

Artist : Satish

(III B. Com)

HINDI SECTION

Editor : **Rev. Fr. Antony Chirathalackal**

संपादकीय

केवल चन्द

आदरणीय गुरु जन और मित्रों, इस बर्ष हमारा कालेज शान्त और सुन्दर अनुभुतियों लेकर आगे बढा। हम ने शिक्षा, खेल, संस्कृति के क्षेत्र में खूब उन्नति प्राप्त की है। यह अभिमान की बात है।

कालेज के नया मुख्य अध्यक्ष फा. अगस्टिन जोसफ के नेतृत्व में सारे कार्य क्षेम पूर्वक आगे बढने लगे। कालेज के प्रशासन में उनका हाथ हर कार्य में सफलता पूर्वक डाला गया है। उनका दृष्टिकोण तीखा और विशाल है। इस से कालेज के वातावरण में त्याग–पूर्ण और फलदायक वातावरण कायम रहा था।

हर एक विषय के अध्ययन में विध्थार्थी और अध्यापकों का सजीव सहयोग रहा। इसकेलिये हमारे सब अध्यापक–गण प्रशंसा के योग्य है।

इस 'अकाडमिक' साल में दु:ख देने वाली घडी थी, 'हमारे पूज्य प्रधान मंत्रीं–इदिरा गाँधी की क्रुर हत्य। यह राष्ट्रीय हत्या हमारे राज्य केलिये एक प्रश्न चिहन है। हम सब प्रधान मंत्री इदिरा गाँधी की मृत्यु से दु:खित हैं और उनकी आत्मा के लिये प्रार्थना भी करें।।

इस बर्ष में स्पोर्डस 'दिन' पहले ही हो गया। इसलिये कई विध्यार्थी अच्छीतरह भाग ले सके।

नये प्रधानमंत्री को भी हम नहीं भुल सकेंगों। वयोकि राजीव गाँधी अपने दाता–पं. जवाहरलाल और माता इन्दिरा के समान महान प्रशासक और नेता भी है। राज्य की भलाई और क्षेम उनके सबल और युवा नेतृत्व में आगे बढे।।

एह सपादकीय' लिखने में हमेशा मदद और प्रोत्साहन देने वाला हिन्दी के मुख्यध्यापक फा. आणटणी और अन्य सभी अव्यापकों को मेरी हार्दिक कृतज्ञता और शुभकामनाएँ।।

शान्ति की मसीहा स्वर्गीय प्रधान मन्त्रि श्रीमती इन्दिरागाँधी

नरेश चन्द लाल
तृतीय वर्ष बी. एस.सी

श्रीमति इन्दिरा गाँधी ने लोकतन्त्र के पटल पर अपने महान व्यक्तित्व की चमत्कारी छाप लगाकर राजनीति में एक अनोखा उदाहरण प्रस्तुत किया था। निसन्देह कहा जा सकता है कि 1980 के लोकसभा चुनावों में श्रीमती इन्दिरा गाँधी के व्यक्तित्व कीं जीत हुई थी। काँग्रेस (आई) की विजय का श्रेय एकमात्र स्वर्गीय ईन्दिरा जी को जाता है। देश वासियों ने चौतीस महीनों के बाद उन्हें फिर से प्रधानमन्त्री के पद पर बिठाया था। इन्दिरा जी साहसी थी, निर्भीक थी, और सब से अधिक कुशल राजनीतिज्ञ थी।

इन्दिराजी महान पिता की महान बेटी थी। उवके स्वर्गीय पिता श्री जवाहरलाल नेहरु को कौन नहीं जानता? वे लगभग 17 वर्ष तक भारत के प्रधान मन्त्री रहे। इन्दिरा जी का जन्म 19 नवम्बर 1917 ई. को इलाहबाद में हुआ था। नेहरुजी की इकलौती सन्तान होने के कारण इन्दिरा जी का पालन-पोषण बडे लाड प्यार से हुआ था। इन्दिरा जी की शिक्षा पुना, स्विटजरलैंड और आक्सफोर्ड में हुई थी। पढाई के दौरान ही उनकी माता श्रीमती कमला नेहरु का स्वर्गवास हो गया।

इन्दिराजी बारह तेरह वर्ष की आयु में ही राजनीति में कूद पडी थी। इन्होंने काँग्रेस की सहायता केलिए एक दल बनाया था। 21 वर्ष की आयु में इन्दिरा जी शामिल हो गई थी। इन्होने आज़ादी की लडाई में भी भाग लिया। इनका विवाह श्री. फिरोज़ गाँधी से हुआ था। इन्दिरा पाय: अपने पिता प: जवाहरलाल के साथ विदेश यात्रा पर जाया करती थी। इसकारण इन्हें विश्व-राजनीति का भी पूर्ण ज्ञान प्राप्त हो गया था जो आगें चलकर इनकेलिये बडा लाभप्रद हुआ था।

नेहरुजी की मृत्यु के वाद श्री. लाल बहादुर शास्त्री भारत के प्रधान मत्री बने। उन्होंने इन्दिराजी को सूचना-प्रसारण मन्त्री नियुक्त किया। जब शास्त्री का 1966 ई. में निधान हो गया तो श्रीमती इन्दिरा जी प्रधान मंत्री निर्वाचित हुई थी। 1967 और 1971 के चुनावों में भी उनकी पार्टी की विजय प्राप्त हुई और प्रधान मंत्री के पद पर आसीन हुई।

श्रीमती इन्दिरा गाँधी ने अनेक कार्य किये है जो इतिहास के पन्नों पर हमेशा स्वर्णिय अक्षरों में अंकित रहेगे॥

बैंकों का राष्ट्रीय करण। भु. प. राजाओं के प्रिविर्पस बन्द करना, गेहूँ का व्यापार सरकारी हाथो मे लेना, भूमि के स्वामित्व की सीमा निश्चित करना आदि कार्य, समाजवाद की दिशा में महत्व पुर्ण कथम थे। इसके अतिरिक्त 1911 के युद्ध में पाकिस्थान को कडी पराजय कर देना और बंगल-देश की स्थापना करना उनकी महान उपलब्धि थी। जिसे विश्व का इतिहास कभी भुल भी सकता।

इन्दिराजी महान आदर्श की प्रतीक थे। इनके जैसा साहस धैर्य सुझ-बूझ निर्भीकता और लगातार क.म 'करते' रहने की भावना किसी दूसरे नेता को नहीं मिलतीं। जब 1976 के चुनावों में किन्ही कारणों से इन्दिरा जी की काग्रेस की कडी पराजय का मुह देखना पडा। रायबरेली से चुनाव हारने के बावजुद मानसिक हार स्वीकार नहीं की। जब जनता पार्टी की सरकार ने अपने विरुद्व अनेक आयोग बिठाये तो आप उनका बडी दिलेरी के साथ समानता करती रही थी। 1979 में देसाई सरकार को पछाडना इन्दिराजी की राजनैतिक सुझ-बूझ का स्पष्ट प्रमाण है। बाद में चरण सिंह सरकार को धत्ता बता देता और राष्ट्रपति को मध्यावधि चुनाव केलिये विवश करना इन्दिरा जी की कुशल राजनीति का ही परिणाम था।

चुनाव लोकतन्त्र की रीढ की हड्डी होता है। इन्हीं के कारण कई बार देश और वहाँ के नेताओं के भाग्य पलटते देखे गये थे। भारत में 1980 के लोक सभा के मध्यावधि चुनावो ने भारतीय राजनीति के इतिहास में एक नया अध्याय जोडा था। इनमें इन्दिराजी के प्रभावी व्यक्तित्व ने महत्व पुर्ण भुमिका निभाई थी। इन्दिराजी एक मात्र नेता थी, जिन्होंने अपने दम-खम से राजनीति के महारथियो को पछाडकर अपनी पार्टी को शानदार विजय दिलाई थी। 1980 में इन्दिराजी का चौथी बार देश की प्रधान मन्त्री बनना एक चमत्कारी घटना थी। यह सिद्व है कि इन्दिरा जी ही देश का सही नेतृत्व कर सकती थी।

इन्दिराजी के व्यक्तित्व और कार्य शीलता को देख कर के बडे-बडे राजनीतिज्ञ देग रह गये थे। निश्चय ही इन्दिराजी अपने महान पिता नेहरुजी का पद संभालन कर देश के लोगों की अस्थिरता के झटकों से बचाया था। एक नयी राहत दी थी। एक नयी प्रेरणा एवं दिशा दी थी।

वे अपने पिता जवाहरलाल तथा श्री शास्त्री के बताये हुए मार्ग को प्रशस्त मान कर देश के प्रति अपने समुचित कर्त्तव्य का परिचय दे रही थीं।

भारत में 19 नवम्बर 1982 को नवम् एशियाड-82 का आयोजन और उसकी भव्य तैयारियाँ तथा राष्ट्रों के लग भग पॉच हज़ार खिलाडियों को दिल्ली के अनेक स्टेडियमों में भाग लेना विज्ञान के क्षेत्र में रुचि लेना-ये सब इन्दिरा जी के अथक प्रयास का परिणाम था। उन्होने बहुत से गौरवशाली कार्य किये थे।

इन्दिराजी एक महान नेता थी। देश के वैभव को उच्च शिखर पर ले जाना उनका उद्देश था। वे हमेशा प्रगति शील रही थीं। इन्दिराजी मौत घबराती नहीं थी। उन्होने उडीसा में एकत्रित आम सभ में अपने अंतिम भाषण में कहा था? 'यदि देश की उन्नति केलिये मर भी जाती है तो मेरे शरीर का एक एक खून बून्द देश की तरक्की में काँम आयेगा'', और दूसरे दिन 31 अक्तूबर सन् 1984 के दिन इन्दिराजी अपने ही विश्वसनीय अंग रक्षकों की गोली का शिकार हो गई। भारत अपते महान नेता को खो बैठा। इन्दिराजी जब तक रहीं; वीरता से रहीं, मरी तो वीरों की मृत्यु। उनकी मृत्यु पर विश्व ने जितेने आँसू बहाये, उतने शायद ही कभी बहाए न होगें।

युगे युगों तक जनता द्वारा इन्दिरा जी अमर यशस्वी के रुप में स्मरण किया जाता रहेगा।।

-o-

काम करो

जय प्रतीप पहला वर्ष बि. ए.

काम करो भाई,
नाम कमाओ हर-निमिष में ।
पहन गले जयमाला ।।
चलो हाथ में लेकर अपने
युग की नयी मशाल ।।

देश हमारा मोम नही है
जो यों ही गल जाय ।
टीला सा यह नही हिमालय,
जो पल में टल जाय ।।

जाँत–पाँत का बन्धन तोडो,
ऊंच–नीच की भाषा छोडों ।
बदलों रंग ढंग पुराना'
समझो आया नया जमाना, ।।

अब आरामं हराम मान लो,
काम स्वयं विलाम मान सो ।
राष्ट्र देवता मानो अपना,
करो सफल पुरखों का सपना ।

तीर्थाटकों की पुण्य भुमि—वारणासी

दिनेश कुमार राय
द्वितीय वर्ष बि. एसी.

भारत में कई धार्मिक और तीर्थ प्रधान स्थान होते हैं। उन में वारणासी एक मुख्य जगह है। उत्तर प्रदेश में स्थित इस के दक्षिण में मिराज़पूर, उत्तर में जयपूर, पश्चिम में अलहबाद और पूर्व में गया है। गंगा नदी इसके होकर बहती है।

यह नगर धर्मेतर प्रदेश है। आबादी के सिंह—भाग हिन्दु—धर्मा लंबी हैं। यहाँ के देश वासियों के अनुसार भूमि का भी विभाजन हो चुका है। अन्य प्रान्तो से आनेवालों का अपना अपना बस्ति दिखाई पडती है। यहाँ कई भाषाएं होने पर भी हिन्दी ही मुख्य भाषा है। हिन्दी का भी कई बोलियाँ होती हैं। 'भोजपुरी' बोलने वाले भी बहुत है। वारणासी ने कई महानों को जन्म दिया है जिन में मदन मोहन मालविया है जिन्होने गरीबों के शंक्षेणिक उन्नति केलिए अपना जीवन व्यतीत किया है। इन्होने बनारस हिन्दू विश्व विद्यालय की स्थापना की है। यह एक आदर्श विध्या केन्द्र के असुसार बढता है। जाति धर्म के भेद के बिना यहो सबों को अध्यन की सुविधा मिलती है। गत वर्षो में इस विश्वविध्यालय से बडो संख्या में शास्त्र, प्रशासन, राजनीति और विध्या क्षेत्र में बडे लोगों का शिक्षण हो चुका है।

वारणासी में हर वर्ष बहुत लोग आते जाते हैं। यहाँ बहुत मन्दिर है जो शिवा, रामा और अन्य देवता-ओं को प्रतिष्टित है। एक बार आनेवालों का उम्मीद थी कि पन्द्रह किलो मीटर दूरी में स्थित—पंच काशी नामक सडक होकर जाने से वे ईश्वर के खास—प्रसाद के योग्य बनेंगे। इस रास्ते के दोनों ओर कई मन्दिर है। इसी विश्वास से आज भी लोग व्यवहार करते है। आज शिव का एक नया मन्दिर का निर्माण हुआ है जिस की कला वस्तु खूब आकर्षक है। इस मन्दिर के दीवारों में धार्मिक संबन्धी कई लेख देख सकते हैं। दूसरा एक प्रसिद्व मन्दिर 'राम चरित मानस' मन्दिर है। यह मन्दिर आनेवालों के 'मनमें रामायण-कथा की झाँकि देने में सफल है। कई समूहों की एकता के निर्माण में यह मन्दिर एक सुन्दर सास्कृतिक नमुना है।

यहाँ के सुन्दर दृश्यों में पहाडी-पकियाँ बहुत सुन्दर है। इनकी उपस्थिति में धार्मिक, और सास्कृतिक भावनाओं के विकास और विनिमय में बहुत सहायक है। गंगा नदी का पानी से वारणासी संपन्न है। इस प्रकार कई दृष्टियों में वारणासी की सुन्वरता और महानता आगे बढती है॥

मूरख को समझावते ज्ञान गाठि को जाए।
कोयला होय न ऊजरो नौ मन साबुन लाय॥

— कबीर

बारुद की दुनियाँ

राजीव शर्मा
द्वितीय वर्ष बि. एसी.

प्रतिशोध के काँटो में एक फुल
खिला था,
देर से मगर अंधेरे में
आशा की एक सुनहरी 'किरण,
दिखाई दी थी
बारुद के देर में।
लेनिन ने दिया था नारा
रोटी ज़मीन और 'शान्ति'।
मगर वर्त्तमान नारे के तीन सुत्र हो गये।
'हत्या', 'अपहरण' और क्रान्ति'
बहुत प्रगति कर ली है हम ने
परमाणु गुब्बारे हम जो उडने लगे हैं।
मगर क्या हमने कभी थे चिन्तन किया है ?
कि पशिचम वाले पूरब में
क्यों आने लगे हैं ?
पश्चिम ने पुरब से कहा कि आप
जिन चीज़ों में
असमर्था हैं, हमे समर्थ हैं।
लेकिन फिर भी हमने ही घर में
रहने में असमर्थ हैं।

आधुनिक युग में बुध्दिवाद का स्थान

सि. सानन्द

बर्ष के पहले की बिखरी हुई यादें आती हैं। स्कुल कालेज के दिनों में मेरे सामने जीवन का जो नक्शा था, उस में कई चीज़ें मुझे ज्यादा श्रेष्ठ लगती थी, उनका नामो–निशान तक न मिलने से बरसों तक मैं उलझा हुआ रहा कि मेरे निरीक्षण में कुछ गलती थी? मेरी वह उलझन तब दुर हुई, जब मैं ने अपने निरीक्षण के बारे में शंका करना छोड दिया और नक्शे की आधारभूतता के बारे में ही शंका रखने लगा। मुझे जो नक्शा देने में आया था. उसने बताया था, कि करीब मेरे सभी पुर्वज भ्रान्ति के शिकार थे तथा बुद्विहीन मान्यताएं और वाहियात वहमों के आधार पर जीते थे। हमारे पूर्वज जो कुछ लिख गये हैं, वह केवल पुस्तकालय में संग्रह के लायक हैं, 'शायद कभी किसी इतिहासकार या संशोधक केलिए उसका उपयोग हो।

इसलिये 'असली' ज्ञान और असली जीवन केलिये नक्शों में ऐसी ही वस्तुएं दर्शायी गयी थी, जिनका अस्तित्व साबित हो सके। उनका पहला सिद्वान्त मानो यह था कि "जो शंकास्पद लगे, उसके पेश ही मत करो।'' तब मुझे लगता था कि सबूत तो बहुत सूक्ष्म और कठिन चीज़ है। इसलिये सयानापन तो यह है कि उससे विलकुल विपरीत सिध्दान्त रखो, "जो शंकास्पद लगे, उसे वजनपूर्वक पेश करो।'' क्योंकि जो शंका से परे है, वह तो एक अर्थ में जड-मृतवत है। जोवन केलिये वह ललकार नहीं है। सन्त थोमस ने कहा था 'सामान्य चीजों के विस्तृत ज्ञान की तुलना में उच्चतम वस्तुओं का अल्पतमज्ञान भी आधिक इच्छनीय है। संभव है कि उच्यतम वस्तुओं का पूर्ण और चौकस ज्ञान प्राप्त करना शक्य न हो। लेकिन इस कारण से अगर हम ज्ञान को शंका रहित क्षेत्र तक मर्यादित रखेंगे तो बहुत सारा ज्ञान गँवा देंगे।।

विध्यार्थी काल के समय मेरे सामने जो नक़्शे रखे थे, उस में डाक्टरी-विद्या, कृषि, मानस शास्त्र, समाजशास्त्र, राज्य शास्त्र, आदि विषयों के बारे में भी यहीं विद्या अख्तियार की गई थी। इन सब विषयों में जो नये शास्त्र प्रचलित हुए थे, उनके अलावा दुसरा कुछ भी नक़्शों में नहीं था। गृध्य-विद्या, गुढ ज्ञान या असामान्य अनुभवों का तो नाम ही न ले सकते थे। वह तो मानसिक दुर्बलता की निशानी थी। सभी तक्बें दॉये से वॉये और, ऊपर से नीचे उपयोगिता वादी रंगों से ही रंगे गये थे। मनुष्य केलिए कुछ लाभ कारक हो या मानव अस्तित्व से सम्बन्ध संधर्ष केलिए उपयोगी हो, उसे ही इन नक्शो में स्थान मिलता था।

आधुनिक भौतिक विज्ञानवाद ने जो नक्शे बनाये थे, उनमें जो यथार्थ में शाश्वत प्रश्न थे, वे अनुत्ररित ही नहीं, गौरवाजिब भी करार दिये। प्राचीन ज्ञान साधना की पूरी उपेक्षा की। वैज्ञानिक वस्तु निष्ठा के नाम से ज़ोर–शोर से ऐसा जाहिर किया गया कि जीवन के मूल्यों और अर्थपूर्णता की बात करना निरर्थक है। मनुष्य है–एक अटपटी जैविक रासायणिक यंत्र रचना मात्र।

भौतिक विज्ञान का स्वयँ पूर्ण होने का स्वांग और दावा यही आज का बडा खतरा है। वौजानिक कुछ एक क्षेत्र के निष्णात है, लेकिन वे मानो समग्र जीवन मार्ग दर्शन देने में काबिल है, ऐसा रुख खतरनाक हैं। कई सदियों तक धर्म शास्त्रों का साम्राज्यवाद चला। लेकिन हाल की तीन सादियों से उससे भी अधिक आक्रामक विजान का साम्राज्यवाद "चल रहा है।'' आधुनिक बुध्दिवाद के जनक दकार्तो (1596-1650) ने जाहिर शिका था कि जिनको

सत्य के राजमार्ग पर चलना हो, उन्हें गणित और भूमिति जैसे चौकस और निशिचत नियम जिसे लागू न कर सके ऐसे किसी भी चीज की तरफ ध्यान ही नहीं देना है। तर्क बुद्धि जिनका सबूत दे, वहीं बाते मानें।

परम्परागत ज्ञान ने जगत को तीन परिमाण में देखा था। उस में 'उच्च' और निम्न का भेद अर्थ–पूर्ण और तात्विक महत्व रखत्ता है। लेकिन नई–बुद्धिवादी विचार धारा ने ऊर्ध्व परिमाण का जुनून कह दुर फेंक दिया। इसका अर्थ यही हुहा कि नीति–शास्त्र केलिये कोई स्थान नहीं रहा। अच्छे–बुरे की अपेक्षा अच्छा उच्चतर होने का दावा इस बुद्धिवादी विचार–धारा में हो नहीं सकता। हर बात का निर्णय उपयोगिता की दृष्टी से ही करना रहा, मूल्य आदि की दृष्टि से नहीं।

प्राचिन ज्ञान ऐसा कहता था कि मनुष्य का सुख उर्ध्व प्रगति करने में, अपनी उच्चतम शक्तियों का विकास करते जाने में, उच्चतर और उच्चतम चीजों का ज्ञान प्राप्त करने में और शक्य हो तो ईश्वर दर्शन करने में रहा है। लेकिन आधुनिक बुद्धिवाद को इस में कुछ भीगले नहीं उतरता। इसलिये आधुनिक बुद्धिवाद मनुश्य को अच्चा और पुर्ण सुख केलिये मार्गदर्शन कैसे दे सकेगा ?

एक नए कवि से किसी ने पूछा
"महोदय दिल्ली कितनी दूरी पर है ?"
तो वह बोला, "यह तो पता नही, क्योंकि
हमने दिल्ली की दूरी कभी नहीं नापी, किन्तु
इतना पता है कि हमारी 'रचना तीसरे' दिन
ही लौट आती है ।।

—एस. सुसील कुमार
II P.U.C.

"अनज्ञान पनुष्य को आसानी से सुधार सकते हैं।,
ज्ञानियों की अति सुख से वशीभूत कर सकते है,
परन्तु अल्पज्ञ मूर्ख को ब्रहमा भी नहीं सुधार सकता"

—भतृहरि

'मूर्ख दावत देते हैं और बुद्धिमान उसे खाते हैं

—कहावत

मेरा भाग्य–सिन्दूर

के. अरविन्द
द्विवीय वर्ष. बि. ए.

फूल पर खिली मुसकान से,
मेरा क्या प्रयोजन है ?
उस पर झलकती एक ओस बून्द ही,
मेरा जीवन सर्वस्व है ।।

रिवले फूलों की बहार में,
क्यों मैं भटकने जाऊँ ।
एक मसली कलिका में,
मूझे प्यार भस्पूर मिलता है ।।

लहरों की अँगडाइयों में,
मैं क्यों खोवे जाऊँ ।
तल में दुबकी सागर–सीप में,
मेरा मोती कराहता है ।।

सौभाग्य सिन्दूर से रांजित सीमन्त,
नहीं मुझे सुहाता है,
धुली माँग का अकाल वैराग्य ही,
मेरा सुहाग बनता है ।।

जग को लाहल में,
मेरा भाग्य-सिन्दूर धुलता है ।
एकान्त विश्रान्त बेला में,
पिय का प्यार बुलाता है ।।

एक युग का अन्त हो गया

एस सुसील कुमार
II P.U.C.

विश्व आकाश का एक मुख्य सितारा अपने प्रकाश से दिग-दिगान्त को आलोकित करने के बाद चिर निद्रा में विलीन हो गया। अनन्तता में गायब हो गया। एक युग का अन्त हो गया। इन्दिरा गाँधी अब हमारे बीच में नहीं है। लेकिन उनकी आत्मा सदा–सर्वदा अमर रहेगी। इतिहास के पन्नों पर इनका नाम स्वर्णिम अक्षरों से अनन्त युगों तक अंकित रहेगा जो विश्व के जन–जन को यह याद कराता रेहेगा कि ऐसी महामानवी ने भी इस धरती पर जन्म लिया था, जिसने सर्वधर्म समभाव, विश्व शांन्ति अहिंसा और मानवता की स्थापना केलिये जीवन पर्यन्त कार्य किया और इसी की सुरक्षा में अपने प्राणों की आहूति दे दी।

इन्दिरा गाँधी ने सदैव साम्प्रदायिक एकता, भाई–चारा तथा आपसी सद भाव केलिए कार्य किया और उसी केलिये वे शहीदे हो गई। उनके अन्तिम सस्कार में छोटी बडे और पूर्व–पश्चिम के भेद किए विना विश्व के नेता सम्मिलित हो गया। यह इस बात का प्रमाण हो गया कि रजिनीतिक मत भेदों के बावजूद विश्व में इन्दिरा गाँधी कीं प्रतिष्ट थी। विश्व उन्हें 'आदर और सम्मान दैता था। लाक्षों लाख, नरनारी, आबालवृद्व, छोटे बडे अमीर–गरीब ने अपने अपने स्तर पर उन्हे अपने श्रद्वानु मन अर्पित किये। उनके इष्टा। अब उनकी अन्ध्येष्टि अर्पित प्रति वहयात्म आदेशों के बावजुद भारी संख्या में सम्मिलित हुए। यह उनके प्रति जन–जन की क्षद्वा प्यार और विश्वास का ही प्रतीक है। वे देश के प्यार करती थे और देशवासी उन्हे प्यार और स्नेह करते थे। विश्व की शायद वे अकेला नेता थे जिन्हे देश और विदेश की जनता का इतना व्यापक और धनिष्ठ प्यार प्राप्त हुआ।

हमने यदि गाँधी को प्यार किया है, इन्दिरा गाँधी को चाहा है तो हमारा पहला और अन्तिम कर्त्तव्य यहीं होना चाहिए कि हम भाई–भाई आपस में अलग करने वाले, आपस में लडने वाले और साम्दायिक सद्रभाव को नष्ट करने वाले, इस तत्वों के खिलाफ मिलकर मोर्चा लें। यह विश्वास रखें, तो इन कमजोर तत्यों की संख्या बहुत छोटी है और हमारी एकता सुरक्षित और टिक रहेगी।

हम सब मिलकर उनके अधूरे कार्यों को पूरा करे तो राष्ट्र सशक्त बन जायेगा। यही हमारी अच्छी श्रद्वाजली होगी।।

"एक गुणवान पुत्र ही बेहतर है, सौ मूर्ख पुत्र नहीं।
एक चन्द्रमो सारा अन्धकार दूर कर देता है
जो झुण्ड के झुण्ड तारे नहीं कर पाते'।

–चाणवय

MALAYALAM SECTION

Editor : **K. Abraham Jose**

"കലയും വ്യക്തിത്വവികസനവും"

ഫ്രാൻസിസ് മാത്യു B.A.

ഉദാത്തസുന്ദരമായ ചിന്തകളും മഹത്തായ ജീവിതദർശനങ്ങളും മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഉതിർക്കൊള്ളുമ്പോഴാണ് വ്യക്തിത്വം ചലനാത്മകമായിത്തീരുന്നത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ചിന്തകളും ശാശ്വതവും ഊർജ്ജസ്വലവുമായ ചലനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാകണമെങ്കിൽ കലാകാരന്റെ സൗന്ദര്യാത്മകസംവേദനശക്തി അവയോടൊത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഔന്നത്യമാർന്ന ചിന്തയെ സുന്ദരചിന്തയാക്കിമാറ്റി വ്യക്തിത്വങ്ങളിൽ ശാശ്വതവും പ്രൗഢവുമായ മുദ്രകൾ പതിപ്പിക്കുന്നതു കലാകാരചേതനയാണ്. വൈവിധ്യമാർന്ന മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തഭാവങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുകയും ഉദാത്തവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട്, ആധികാരികമായൊരു വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിനു കലകൾ അതിന്റേതായ പങ്കു വഹിക്കുന്നു.

കല

നിർവ്വചനാതീതമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കാണ് 'കല' എന്ന വാക്കുതന്നെ വിരൽ ചൂണ്ടുക. 'ജീവിതമാണ് കല' എന്നു പറയുന്നവർ കലയുടെ ഈ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെത്തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു. സുപ്രസിദ്ധ റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ വാക്കുകളിൽ ''മനുഷ്യജീവിതത്തെ അവനറിയാതെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികഗതിയെപറ്റിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച എപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ഏകീകൃതവും സാവ്വജനീനവും സമത്വസുന്ദരവുമായ കല ഉടലെടുക്കുന്നു''. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയോടു നീതി പുലർത്താത്ത അനുഭവങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുകയാണദ്ദേഹം. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വസംസ്കരണത്തിനുതകുന്ന ഉപദാനത്തെയാണ് കലകളിലൂടെ അദ്ദേഹം വിവക്ഷിക്കുന്നതു.

ആത്മാവിഷ്കരണ സാധന.

കലാകാരന്റെ ആത്മാവിഷ്കരണനിശ്വസനങ്ങളാണ് കലാസൃഷ്ടികൾ. മറ്റു വാക്കുകളിൽ, ഒരു കലാകാരന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു നിന്നു ഉയിർക്കൊള്ളുന്ന ദർശനത്തിന്റെ ദൃശ്യാവതരണമാണ് സ്വസൃഷ്ടികളിലൂടെ സഹൃദയ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കപ്പെടുക. കലാകാരന്റെ ആന്തരികാഹ്വാനം നൈസർഗ്ഗിക പ്രവണതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു അമൂല്യങ്ങളും രസബോധനിഷ്ഠങ്ങളുമായ അനുഭവങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണം നടക്കുന്നു. അന്തരംഗത്തിൽ നിന്നും, മനനഫലമായി ഉരുകിയൊലിച്ച വികാരവിചാരങ്ങളുടെ അനുരണനമാണ് സ്വകൃതികളിലൂടെ വെളിവാകുക. ടോൾസ്റ്റോയി പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. ഒരുവൻ ഒരിക്കൽ അനുഭവിച്ച ഒരു വികാരം അവനിൽ ഉണർത്തുവാനും, അതുണർത്തിയശേഷം മറ്റുള്ളവരും **അതേ** വികാരം അനുഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം ചലനങ്ങളായോ, ചിത്രങ്ങളായോ, നിറങ്ങളായോ, ശബ്ദങ്ങളായോ, വാക്രൂപങ്ങളായോ, ആ വികാരത്തെ മറ്റുള്ളവരിലേക്കു സംക്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണ് കലയുടെ പ്രവർത്തനം **(Essays on Art)**

ദാർശനിക വീക്ഷണം.

ഒരു കലാസൃഷ്ടിയെ അതാക്കിത്തീർക്കുന്നതു് അതിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകതയാണു്. കലാകാരന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ കഴിവിനെയാണു് ഇതു് നിദർശനം ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെ, ഈ സർഗ്ഗാത്മകഭാവന ഔചിത്യഭാസുരമായ വിധത്തിൽ കലാകാരന്റെ ആത്മനിഷ്ഠയുമായി താദാത്മ്യപ്പെട്ടു് ക്രിയാത്മകത സംജാതമാകുമ്പോൾ അതു് ഭാവുകന്റെ കരളിൽ ചലനങ്ങളുയർത്താൻ പര്യാപ്തമാകുന്നു. ഒരു വാടിയ പൂവിൽ ആശാന്റെ സർഗ്ഗാനുഭാവന രൂപംകൊണ്ടപ്പോൾ അതിനു് യാഥാർത്ഥ്യത്തേക്കാൾ മനോഹാരിതയനുഭവപ്പെട്ടു. ''വീണപൂവു്'' ആസ്വാദകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചലനമുയർത്താൻ പര്യാപ്തമായി. ഒരു പടികൂടി കടന്നു്, ഒരു കലാസൃഷ്ടിയിൽ ഭാവാത്മകത അല്ലെങ്കിൽ വികാരപരതയും കൂടി ചേരുമ്പോൾ സഹൃദയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അനുഭൂതികളുണ്ടാക്കാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നു. ഈ വൈകാരികാനുഭൂതിയാണു് വ്യക്തിത്വസംസ്ക്കരണത്തിന്റെ ആദ്യപടി.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നു് കലകളെ മാറ്റിനിർത്താനാവില്ല. മനുഷ്യജീവിതംതന്നെയാണല്ലോ കലയുടെ ഉപദാനം മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സമഗ്രവളർച്ചക്കു് കലകൾ നൽകിയ സംഭാവനകൾക്കു് ചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷിയാണു്. മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ചലനങ്ങളോ സന്ദർഭങ്ങളോ ആയിരിക്കുമല്ലോ നല്ല കലാസൃഷ്ടികളിലെ പ്രതിപാദ്യം. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കാണു് ഇവിടെ പ്രസക്തി. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കു് കലാസൃഷ്ടിയിലൂടെ കലാപരത സംലഭ്യമാകുമ്പോൾ അവ സഹൃദയഹൃദയവുമായി താദാത്മ്യപ്പെടുകയാണു്. ഇപ്രകാരം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുമായി തന്മയീഭവിച്ച സ്വഭാവവിശേഷത്തിൽ സഹൃദയഹൃദയം ആർദ്രമാകുമ്പോൾ ആണു് ചില ജീവിത ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ഹൃദയത്തിൽ ആഞ്ഞുപതിയുക. ഇവിടെ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജീവിതാദർശങ്ങളാണു് സഹൃദയ ചിത്തവൃത്തികളെ സംസ്കരിക്കുന്നതു്. വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ''റിസറക്ഷൻ'' (Resurrection) എന്ന കലാസൃഷ്ടി ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണു് വിളംബരം ചെയ്യുന്നതു്.

വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സ്രോതസ്സു്

കലാകാരന്മാർ മാനവരാശിയുടെ സുഗമമായ പുരോഗതിക്കും വിജയത്തിനും വേണ്ടി ജീവിതദർശനങ്ങളും മഹത്ചിന്തകളും നിർമ്മിക്കുന്നവരാണു്. ഇവിടെയാണു് കലാകാരൻ ഉദാത്തമായ മാനസിക ശക്തിയുടെ ദാതാവും സമുജ്ജ്വലമായ സംസ്കാരത്തിന്റെ വക്താവുമായിത്തീരുന്നതു്. ആദർശസുന്ദരമായ ഭാവനാമണ്ഡലത്തിലിരുന്നു് പരിപാവനമായ ആത്മീയ ചൈതന്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് വൈയക്തികവും സംഘാതവുമായ പരിവർത്തനത്തിനു് അടിസ്ഥാനമിടുകയാണു് കലാകാരന്മാർ. കലകളുടെ ലക്ഷ്യം 'വിശ്വശ്രേയസ്സു്' ആണെന്ന ഭാരതീയ താത്വികദർശനത്തിന്റെ സാംഗത്യം വർദ്ധിക്കുകയാണിവിടെ. കലാകാരന്റെ ആത്മതലത്തിലേക്കുള്ള അന്തർവീക്ഷണമാകണം ഉന്നതമായ കലാദർശനം. മനുഷ്യാത്മാവിനെയും അതിലൂടെ പരമാത്മാവിനെയും കണ്ടെത്താൻ കലകളിലൂടെ സാധിക്കുമെന്നു് ഭാരതീയ ദർശനം സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. ഭാരതീയ ഋഷിപുംഗവന്മാർ

കലക്കു് നൽകിയ നിർവ്വചനം തന്നെ നോക്കുക. ''കം പരമാത്മാനാം ലാതിഗ്രഹണാതിളതി കല''. പരമാത്മാവിനെ പററിയുള്ള അറിവിലേക്കു് നയിക്കുന്നതാണു് കല. പരമാത്മ സാക്ഷാത്കാരത്തിൽ നിന്നും പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ കലകളും മാത്രമേ തലമുറകൾക്കു് സനാതനപ്രകാശം പരത്തുന്ന സൽകലാരൂപങ്ങളായി വിലസുകയുള്ളൂ. നിത്യത്വത്തെപററിയുള്ള അറിവിലേക്കു് കലകളും മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്നു. ഈ അറിവു് ആധികാരികമായൊരു വ്യക്തിത്വത്തിനു് രൂപഭാവങ്ങളും നൽകാൻ പര്യാപ്തമാണു്.

ജീവിതോന്മുഖ കലാവാസന

കലാപരമായി ജീവിതത്തെ സ്വരൂപ്പെടുത്തുന്നവരാണു് വിശ്വോത്തരന്മായ കലാകാരന്മാർ. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിലെ മൂഗീയവാസനകളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും അതിനെ സംസ്കരിച്ചു് ഉദാത്തവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു് മാനുഷികഗുണങ്ങളെ വികസ്വരമാക്കുമ്പോഴാണു് ജീവിതത്തിനു് കലാസുഭഗത കൈവരുന്നതു്. ഭദ്രരൂപമായ പ്രസ്ഫുത ജീവിതത്തിന്റെ ഭംഗിവിശേഷമാണു് ഏററവും വലിയ കല. ഇപ്രകാരം സ്വജീവിതംകൊണ്ടു് കലാസപര്യ നടത്തിയവരാണു് ബുദ്ധനും സോക്രട്ടീസും യേശുക്രിസ്തുവും മഹാത്മാഗാന്ധിയുമെല്ലാം. കലാസൗകുമാന്യതയാൻ അവരുടെ ജീവിതം തന്നെയാണു് അവരുടെ കാലാസൃഷ്ടികളും. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ തലയെടുപ്പുള്ള കലാസൃഷ്ടികളുംക്കു്പോലും ഈ കലാസൃഷ്ടികളുടെ സമീപത്തു് നിൽക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ല എന്നതാണു് യാഥാർത്ഥ്യം. ജീവിതപ്രവാഹത്തെതന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു് അതിനെ സൃഷ്ടിന്മുഖമായ പാതയിലൂടെ തിരിച്ചുവിടാൻ അവരുടെ കലാസൃഷ്ടികൾക്കുള്ള കഴിവു് അപാരം തന്നെ.

നവ്യവ്യവസ്ഥിതിയിലൂടെ

മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ വർത്തമാന ഭാവികാലങ്ങളും കലാകാരന്മാരുടെ തൂലികയെ ആശ്രയിച്ചാണു് കഴിയുന്നതു്. ഏതൊരു ജനതക്കുമുണ്ടായിട്ടുള്ള സംസ്കാരത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും ദശാപരിണാമങ്ങൾക്കു് പിന്നിൽ ഓരോ കലാകാരന്റെയും വിദഗ്ധഹസ്തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിനു് ചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷിയാണു്. സത്യസന്ധനായ സാഹിത്യകാരൻ ദീപ്തമത്തായ വിപ്ലവത്തിന്റെ കാഹളധ്വനിയുമായാണു് സമൂഹത്തിലേക്കു് കടന്നു് വരുന്നതു്. പുരോഗമനോന്മുഖമായ ഒരു നവലോകം സംജാതമാക്കുവാനുള്ള കലാകരന്റെ തൂലികാചാതുര്യത വേറെതന്നെ. ദേവദാസി സമ്പ്രാദയത്തിന്റെ തായ്വേരിനു് കോടാലി വെക്കുന്ന വള്ളത്തോളിന്റെ 'കൊച്ചുസീതയും, ദൃഷ്ടിച്ചുനാറിയ ജാതി വ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരെ പടവാളയർത്തുന്ന ആശാന്റെ 'ദുരവസ്ഥയും 'ഫ്യൂഡലിസ്റ്റു് വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പൊയ്മുഖം പിച്ചിച്ചീന്തുന്നചന്തുമോനോന്റെ 'ഇന്ദുലേഖയും' ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെങ്ങും അഭിനയവും വായനയും നിരോധിച്ച ഒലിവർ ക്രോംവെൽ (Oliver Cromwel) കലയുടെ ഈ ധാർമ്മികശക്തിയെ പരോക്ഷമായി അംഗീകരിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഇങ്ങനെ സമൂഹികമായ നവോത്ഥാനം സംജാതമാകുമ്പോഴും സത്താപരമായി വൈയക്തിക നവോത്ഥാനമാണു് നടക്കുക.

സമഗ്ര വളർച്ചക്കുവേണ്ടി

പരിവർത്തനാത്മകത കലയുടെ ലക്ഷണമാണു്. സങ്കുചിത മനോഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ വിമുക്തമാക്കി വിശ്വവീക്ഷ

ണത്തിനുടമകളാക്കി നമ്മെ തിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനു് സംഗീതമായും ആത്മാവിനു് ആനന്ദമായും കലകൾ മാറുന്നു. മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അഗാധതലങ്ങളെ തൊട്ടുണർത്തി മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിനു് പുതിയ ശ്രുപഭാവങ്ങൾ നൽകുകയാണു് കല. ജീവിതത്തിനു് നിബന്ധനകളും മാഗ്ദർശനങ്ങളും സംലഭ്യമാക്കി വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു്, മുൻ രാഷ്ട്രപതിയും ദാർശനികനുമായ ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ പറയുന്നതു്, ''നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു് കലകളെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു് രാമരാജ്യത്തിനു് പകരം രാവണരാജ്യമായിരിക്കും.'' എന്നു്.

മനുഷ്യന്റെ സാമ്മാഗ്ര്കവശവും കലകൾ വഴി വികസിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ പാവ്ലോവിന്റെ പട്ടിയെപ്പോലെ വെറും വാസനകൾ അനുസരിച്ചു് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ല. സൗന്ദര്യാത്മകവും, ആദ്ധ്യാത്മികവും, ലൗകികവുമായ ഘടകങ്ങൾ അവനിൽ സമ്മേളിക്കുന്നു. കലാകാരൻ ഈ ഘടകങ്ങളെ ഉദാത്തവൽക്കരിച്ചു് വ്യക്തിത്വത്തിനു് നവീനാഭിമുഖ്യങ്ങൾ സംജാതമാക്കുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ ഇൻഡ്യൻ സാഹികാരനായ ടാഗോർ എഴുതുന്നു. ആരും കലാസ്വാദകരോടു് അനുരൂപപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും കലാസ്വാദകന്മാർ എല്ലാവരോടും അനുരൂപപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും.' അതായതു് കല ജീവിതത്തെ ശ്രേയസ്കരമാക്കുന്നു. കലാകാരന്മാർ ലോകത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപിതരല്ലാത്ത നിയമനിർമ്മാക്കളാണെന്നു് ഷെല്ലിയും മനുഷ്യത്മാവിന്റെ എഞ്ചിനിയറാണെന്നു് സ്റ്റാൻലിയും എഴുതിയതു് വായിക്കുമ്പോൾ കല വ്യക്തിത്വവികസനത്തിൽ വഹിക്കുന്ന പങ്കു് അമ്പരപ്പോടെ മാത്രമെ നമുക്കു് വീക്ഷിക്കാനാകൂ.

ഉപസംഹാരം

മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിലെ മൃഗീയവാസനകളെ നിയന്ത്രിച്ചു് അതിനെ സംസ്കരിക്കുകയും ഉദാത്തവൽക്കരിക്കുകയും (Sublime) ചെയ്തു് മാനുഷികഗുണങ്ങളെ അവയുടെ പൂർണ്ണതയിൽത്തന്നെ വികസിതമാക്കി ആധികാരികമായൊരു വ്യക്തിത്വത്തിനു് അടിത്തറയിടുകയാണു് കലാകാരന്റെ തൂലിക. നല്ല കലകളാണു് നല്ല വ്യക്തിത്വത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്. മറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ നല്ല വ്യക്തിത്വമാണു് നല്ല കലകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ പരസ്പരപൂരകമായിട്ട മാത്രമേ ഇവയെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

നമിയ്ക്കിലുയരാം നടുകിൽ ത്തിന്നാം
നൽകുകിൽ നേടീടാം
നമുക്കു നാമേ പണിവതു നാകം
നരകവുമതുപോലെ.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ

ദുഃഖമെ വിട

ജിൽസൺ ജോൺ
II B.A.

വിളറിയ വദനം എൻ ആത്മദർപ്പണമാക്കി,
നീറുന്ന ഹൃദയത്തിൻ ശോകഭാരവുമായി,
വിഷാദസ്ഫുരണങ്ങൾ തിങ്ങിയ ഭൂതലത്തിൽ
ജനിച്ചു വളർന്നു ഞാൻ ഏകാന്തപഥികനായി.

ജീവിതപന്ഥാവിൽ ഏകനായ് നില്പുവെ,
എൻ ചിത്തം ആകുല പൂരിതമായ് ;
ഈ വിശ്വ ജീവിതം എനിക്കായേകിയ
സൗഭാഗ്യമൊക്കെയും കരുതി കഴിച്ചു ഞാൻ.

ശോകാർദ്രമാനസം എന്നുള്ളിലാവഹിച്ച–
ഴലിൻ ജ്വാലകൾ നീളെക്കൊളുത്തി ഞാൻ.
സൗഹൃദപൂരിതമാം സുന്ദരജീവിതത്തെ,
ദുഃഖത്തിൻ തീച്ചൂളയിൽ നിർദ്ദയം എറിഞ്ഞു ഞാൻ.

സാഫല്യാതിരേകത്താൽ ത്രസിച്ചു ചാഞ്ചാടുന്ന
ജീവിതസാഗരത്തിൻ കല്ലോലജാലാജാലം;
ദുഃഖമെ നിൻകനത്ത കരിങ്കൽ ഭിത്തികളിൽ
ഉടഞ്ഞു തകരുമ്പോൾ എന്തു നീ ലാഭിച്ചീടും.

ജീവിത സംഘർഷത്തിൽ ദുഃഖമെ നീ ജയിച്ചു !
ജീവിത നൈരാശ്യത്തിൽ ദുഃഖമെ നീ ജ്വലിച്ചു !
ജീവിതോദ്യമങ്ങളിൽ ദുഖമെ നീ പടർന്നു !
ജീവിതാനുഭൂതികൾ ദുഖമെ നീ കവർന്നു !

മാനവ നേത്രങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു് ഉതിർന്നീടും,
ശോകാർദ്ര മാനസത്തിൻ നീർത്തുള്ളികളങ്ങളെ ;
ആനന്ദാതിരേകത്താൽ പൊഴിയും മിഴിനീരായ്
പകർത്താൻ എന്തിനു നീ മടിച്ചു നിന്നീടുന്നു ?

എന്നാത്മ മാനസത്തിൻ നിറഞ്ഞു പടരുന്ന
തമസ്സിൽ കണികകം അസ്തമിച്ചുദിക്കില്ലെ ?
പ്രകാശധോരണിയിൽ ലയിക്കാൻ എന്നുള്ളത്തെ
ആവഹിച്ചയത്തുമൊ, ദുഃഖമെ, നിൻദൂതന്മാർ?

ആശയറവനായി, ആശ്രയവാഞ്ഛയുമായ്,
ജീവിതനൗകയിങ്കൽ സംഭ്രമിച്ചു നില്പുവെ,
ആത്മാവിൽ ശാന്തിതുകും മാധുര്യവചനങ്ങം
മൊട്ടിട്ട വികസിച്ചു എന്നാത്മമാനസത്തിൽ.

അനന്തവിഹായസ്സും സാഗരമടിത്തട്ടും,
ചന്ദ്രതാരാവൃതമാം ശ്യാമളരാവുകളും,
സൗരഭ്യഗന്ധികളാം ധവള സുമങ്ങളും,
എന്നുള്ളിൽ ഉദിപ്പിച്ചു നിത്യസൗന്ദര്യധാര.

ആഴിയിൽ ലയിക്കുവാൻ വെമ്പുന്ന സുദ്ബുദം പോൽ
ദുഃഖമെ മറയു നീ എൻ മനഃതാരിൽ നിന്നു;
വിടരാൻ കൊതിക്കുന്ന പൂമൊട്ടുകുട്ടങ്ങം പോൽ
എന്നുള്ളിൽ വികസിക്കു ശാശ്വതപ്രകാശമെ.

ആത്മാവിൻ ശ്രീകോവിലിൽ ആശ്വാസകിരണമായി,
എന്നന്തരംഗങ്ങളിൽ മാധുര്യനാദമായി,
ഈ ലോക വീഥിയിങ്കൽ പ്രോജ്ജ്വലനാളമായി,
സന്തതം വാണരുംക സ്വർഗ്ഗീയ സ്വരൂപമെ.

പ്രകാശപ്രളയത്തിൽ എൻചിത്തം ആനന്ദിച്ചു,
എൻസ്വപ്നാടനമൊരു ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യമായ്,
എൻമനോസാമ്രാജ്യത്തിൽ കിളിർക്കും ആശകളെ
ഭഗവദച്ചനാഹ്മാം മനോജ്ഞ സുമമാക്കു.

ഉലകിൻ മായാഭംഗി എന്നുള്ളിൽ പടർത്തിയ
ഈ ലോകചക്രവാളം അകലെ കാണുന്നു ഞാൻ.
എൻ മനോവിഹായസ്സിൽ ഉദിച്ച പൊൽത്താരമെ
നിൻ പ്രഭാപൂരം എന്നിൽ നിത്യമായ് ജ്വലിക്കട്ടെ.

'കിം ബഹുനാ'

പി പി. വറുഗീസ്
I HELP

കഥയറിയാവുന്നവക്കു് അതു് അവതരിപ്പിക്കാൻ മലയാളംസാർ അവസരംകൊടുത്തപ്പോഴം പൊറിഞ്ഞു പറഞ്ഞ കഥയാണു് ഞാൻ എഴുതുന്നതു്. 'പകപ്പ്വകാശം ഗ്രന്ഥകത്താവിനു്' എന്നു് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് കോടതി കയറേണ്ടിവരില്ലാ കാഥികന്റെ കഥയ്ക്കിടയിലെ ഉപകഥമാതിരി ഇപ്പോഴാണു് കഥ പറയുന്നതിനു മുമ്പായി നടന്ന സംഭവ കഥ ഓമ്മവന്നതു്. ഇനി അതുപറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മനസ്സിനു് വിഷമംകേറും. അതുകൊണ്ടു് ഉപകഥ ആദ്യം.

'വക്കിച്ചേട്ടൻ' എന്നു തന്നെ വിളിക്കാം. കാരണം ഒരു Ist P.U.C. വിദ്യാത്ഥിക്കു് ഏറിയാൽ 17 വയസ്സിൽ കൂടരുതല്ലോ നമ്മുടെ നായകനു് ഔദ്യോഗികമായിതന്നെ 22 കഴിഞ്ഞു. പോരെങ്കിൽ നല്ല പൊക്കവും. തീരെ അപ്രതീക്ഷിതമായാണു് തുടക്കം. Mid Term പരീക്ഷകഴിഞ്ഞു് അവധിക്കു് നാട്ടിൽ പോയി മടങ്ങിവന്ന വക്കിച്ചേട്ടൻ കൂട്ടുകാരായ ശങ്കരനു് ഒരു 2, ബഹനാനു് '1.95, 2, 1' ഇങ്ങിനെ ഒരു 5നു് 5 കുറവു്, രാജുവിനു് ഒരു 3 ഈ രീതിയിൽ ചെറിയ വായ്പകം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, ഇടയ്ക്കു് കഷായത്തിനു് ചുക്കുമാതിരി കുറച്ചു് പഴമയും വേണമല്ലോ അതായതു് ഓരോന്നിനും ഓരോ കാലം എന്നുള്ളതു് വക്കിച്ചേട്ടന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം വിട്ടുവീഴ്ചകാണിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണാല്ലോ പൊടിമീശക്കിടയിൽ എലിമീശ വന്നതു്. കഥാനായകനു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നാരദവേഷംകെട്ടുന്നവരെയാണു് എന്നും പറഞ്ഞില്ലെന്നു് വേണ്ട. എന്തുമാവട്ടെ മാസത്തിന്റെ പകുതി കഴിഞ്ഞപ്പോഴംമുതൽ വക്കിച്ചേട്ടൻ മൊത്തം 4.95 കാരനോടു് നാലാളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചും അല്ലാതെയും ''ആ കാശു് തന്നില്ലല്ലോ?'' എന്നുതുടങ്ങി ചിലപ്പോഴം ഒരു പ്രസംഗംവരെ കാഴ്ചവച്ചു. ബഹനാനോടു് എന്തെങ്കിലും വൈരാഗ്യം വക്കിച്ചേട്ടനുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. ബഹനാനാണെങ്കിൽ കേന്ദ്രമെന്നോ' 'ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റെന്നോ' കുറച്ചുകൂടി അന്യന്താധുനികമായി 'പ്രൊഡ്യൂസർ' എന്നൊക്കെ വിളിക്കാവുന്ന തന്തപ്പടിയിൽ നിന്നു് മാസപ്പടി കിട്ടുന്നതു് വന്നിട്ടുവേണം സിനിമ, സിഗരറ്റു് തുടങ്ങി പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങംവരെ നടത്താൻ. വക്കിച്ചേട്ടന്റെ ഭാഗത്തു് ന്യായം ഉണ്ടു്. അങ്ങേരു് പറയുന്നതു് പൈസ മരം കുലുക്കിക്കിട്ടുന്നതുമല്ലാ ലോട്ടറിയടിച്ചതുമല്ല. ബഹനാനുമുണ്ടു് ന്യായം. പൈസാ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ ? ഉണ്ടെങ്കിൽ തികച്ചുങ്കൊടുക്കുല്ലേ എന്നും' അങ്ങിനെ ഉരസിയും മുട്ടിയും അടുത്തമാസം 7—ാം തീയതി കലാശം കൊട്ടിയതു്മലയാളം ക്ലാസ്സിൽ വച്ചാണു്. രണ്ടുപേരുംകൂടി അഭിനവ കുരുക്ഷേത്രം കൊണ്ടാടി. നാരദർ അവിടെയുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതു് എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യമാണു്. പിന്നീടു് കണ്ടതു് ബഹനാൻ കോലൊടിക്കുന്നതാണു്. ഇനിമേലിൽ ഒന്നാവില്ലെ

ന്നമട്ടിൽ. ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. എ ന്തു പറയാനാണു്?. ജനത്തെ വിസ്മിതരാക്കിക്കൊണ്ടു് ദൈവദൂതൻ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ''കൃപനിറഞ്ഞവനേ നിനക്കു സമാധാനം. നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു നീഗർഭം ധരിച്ചു് ഒരു മകളെ പ്രസവിക്കും. അവളെ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നൽകുന്നു.'' കൃത്യം പതിന്നാലു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വക്കിച്ചേട്ടൻ ബഹനാനോട്ടുകൂടി തോളിൽ കയ്യിട്ടു് നടന്നു. എന്തു് 'ഇസി' നടന്നെന്നു് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. കൂടി നടന്നപ്പോഴും ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നപ്പോഴും ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു. എന്താ ഇതിന്റെ രഹസ്യമെന്നു് പക്ഷെ അവർ പറയും. അതോ, അതൊരു വിഷയമാണെന്നു്. എന്തുചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഞങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു നടക്കും. അതാലോചിച്ചു് എന്റെയും ചൂട്ട പിടിച്ചു വയ്യാ. എന്റെ ക്ഷീണം മാറിയാലേ എനിക്കിനി എന്തെങ്കിലും എഴുതാൻ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ടു് പ്രിയവായനക്കാരെ തൽക്കാലം ക്ഷമിക്കൂ.

സപ്ത പർവതങ്ങൾ

(1) മഹേന്ദ്രം, (2) മലയം, (3) സഹ്യം, (4) ശുക്തിമാൻ
(5) ഋഷം (6) വിന്ധ്യൻ, (7) പരിയാത്രം

14 ലോകങ്ങൾ

(1) അതല (2) വിതല (3) സുതല
(4) രസാതല (5) തലാതല (6) മഹാതലം
(7) ഭൂലോകം (8) പാതാളം (9) ഭുവർലോകം
(10) സുവർലോകം (11) മഹർലോകം (12) ജനർലോകം
(13) തപോലോകം (14) സത്യലോകം

ഷോഡശ ദാനങ്ങൾ

(1) ഗോദാനം (2) ഭൂദാനം (3) തിലദാനം
(4) ഹിരണ്യദാനം (5) ആജ്യം (6) വസ്ത്രം
(7) ധാന്യം (8) ഗുളം (വെല്ലം) (9) വെള്ളി
(10) ഉപ്പു് (11) സാളഗ്രാമം (12) ശിവലിംഗം
(13) ദീപം (14) ജലപാത്രം (15) വിഭൂതി
(16) രുദ്രാക്ഷം

TAMIL SECTION

Editor : **P. Krishna Swamy**

தமிழில் சிறுகதைகள் :

தோற்றமும் - வளர்ச்சியும்

கே. புஷ்பராஜன் (இளங்கலை அறிவியல் இரண்டாம் ஆண்டு)

முன்னுரை :

அண்மையில் செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் நடைபெற்ற மாணவர்களுக்கான சிறுகதை எழுதும் பயிற்சியின் போது கூறப்பட்ட சில கருத்துக்கள் மற்றும் பல புத்தகங்களிலிருந்து திரட்டப்பட்ட கருத்துக்களையும் இவண் காணலாம். சிறுகதையின் தொடக்கம் அதன் படிப்படியான வளர்ச்சி மற்றும் அதற்காகப் பணியாற்றிய பத்திரிகைகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிறுகதை தோன்றிய கதை :

விக்கிரமாதித்தன் கதைகள், மதன காமராசன் கதைகள், பஞ்ச தந்திரக் கதைகள் ஆயிரத்தோர் இரவுகள் முதலான பல கதைகள் மக்களால் போற்றப்பட்டு வந்தன. கதை சொல்லும் வழக்கமும், அதைக் கேட்கும் வழக்கமும் தொன்மைக் காலந் தொட்டுத் தமிழகத்தில் இருந்த ஒன்றாகும். ஊர்ப் பொதுவிடத்திலும், அறிவு சார்ந்த ஒருவன் மக்களைக் கூட்டி நீண்ட நேரம் பழங்கதைகளை சொல்லி அனைவரையும் மகிழ்விப்பான்.

கதை எப்பொழுது தோன்றியது என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. அய்ந்து அல்லது ஆறு ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல் பழங்கதைகள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருதுவர். கிரேக்க மந்திரக் கதைகளெல்லாம் மிகவும் தொன்மையானது என்பர். அன்று தொட்டு சிறுகதை படிப்படியாக வளர்ந்து, இன்று இலக்கிய உலகில் தலைமை இடத்தைப் பெற்று, இன்று இதை வெளியிடாத பத்திரிகைகளே இல்லை எனலாம்.

சிறுகதையின் அமைப்பு :

சிறுகதை என்ற அதன் பெயரே சிறிய அளவிலானது என்பதைக் குறிக்கிறது

அமெரிக்காவில் எட்கர் ஆலன் போ என்னும் அறிஞரால் சிறுகதை வடிவத்திற்கு ஒரு வரையறையும் விளக்கமும் சிறப்பாகத் தரப்பட்டது.

''அரை மணியிலிருந்து இரண்டு மணி நேரம் என்னும் கால எல்லைக்குள் நடக்கத் தக்கதாக இருப்பது சிறுகதை''. இந்த விளக்கம் தொடக்க காலத்தில் பொருத்தமாக இருந்ததென்றாலும் தற்காலச் சிறுகதைகளைப் பார்க்கச் சிறிது வேறுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

வரைவுள்ள இலக்கணம் சிறுகதைக்கில்லை. எனினும் ஒரு கருத்தை அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சியை மையமாகக் கருதி அதனையே மனத்துள் ஊடுருவும் வண்ணம் எழுதுவது சிறுகதை எனலாம் உலகில் காணும் அல்லது கற்பனை செய்யும் எந்தப் பொருளையும் கதையின் கருப் பொருளாகக் கொள்ளலாம். ஒளிவீச்சாகவும் மின்னல் உணர்வாகவும் சிறுகதையினை அமைக்கவேண்டும்.

சிறுகதையின் இயல்புகள் :

சிறுகதை என்பது வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். தேவையற்ற சொற்களுக்குச் சிறுகதைகளில் இடமில்லை. கால, இடச் சுருக்கமே இதற்கு முதற்காரணம். கதை செறிவோடிருக்கவும் சொற்சுருக்கம் பயன்படும்.

வாழ்க்கையின் அனுபவம் சிறுகதை விலகிச் சென்று கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டுச் செல்லும் பொருள் சிறுகதைக்கு அடிப்படையாக முடியாது. தேவையில்லாத வருணனைகளுக்கு சிறுகதையில் இடம் இல்லை. ஓரிரு பாத்திரங்களே கருத்தையோ நிகழ்ச்சி

யையோ விளக்கப் போதுமானதாகும். தெளிவாகவும் நேராகவும் சொல்லக் கூடிய கருவை ஒன்றையே கதைப் பொருளாகக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறுகதைக்கு ஒரு நோக்கம் அல்லது கருத்து மட்டுமே இருக்கவேண்டும்.

சிறுகதைகளின் தொடக்கம் மற்றும் முடிவு பற்றி கருத்தரங்கில் பலராலும் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு ஆசிரியர்கள் கொடுத்த பதில், தொடக்கம், கதையைப் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்தை நமக்கு ஓரள வேனும் உணர்த்துவதாக அமைதல் வேண்டும்.

கருத்தொருமை, சொல் சிக்கனம், செய்தி அல்லது நிகழ்ச்சித் தேர்வு ஆகியவற்றை சிறுகதை எழுத்தாளன் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இப்படி சிறுகதைக்கு ஒரு 'முக இயல்பு' மிகவும் அடிப்படையானது. இதை ஆங்கிலத்தில் Single Effect என்று கூறுவார்கள்.

தமிழில் சிறுகதையின் தொடக்கம் :

மேலை நாட்டவர் வரவில் மலர்ந்த பல வற்றுள் சிறுகதையும் ஒன்றாகும். கவிஞர் சுப்பிரமணிய பாரதியார், 'டிண்டிம சாஸ்திரி' என்ற சிறுகதையை எழுதினர் எனினும் அவர் சிறுகதையின் முன்னோடி என்று சொல்வதற்கில்லை. வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எழுதி 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' பல சிறுகதைகளின் தொகுப்பு போல் அமைந்தபடியால் அவரும் தனியாக சிறுகதை எழுதவில்லை எனலாம்.

உண்மையில் முதல் சிறுகதையினைப் படைத்தவர் என்று சொல்லப் போனால் '' குளத்தங்கரை அரசமரம் '' எழுதிய வ. வே. சு. ஐயர் ஆவார். '' மங்கையர்க் கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள்'' என்னும் தொகுப்பில் உள்ள எட்டுக் கதைகளும் உணர்ச்சி மிகுந்தவையும் சுவையாவையுமாகும். இவருக்குப் பின்னர் கு. ப. இராஜகோபாலன், புதுமைப் பித்தன் முதலானோர் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஆர்வம் காட்டி உழைத்தனர்.

சிறுகதை வளர்ச்சி :

சிறுகதையின் வளர்ச்சி பற்றி சி. சு. செல்லப்பா அவர்கள் நிறையப் பேசினர்கள். 'மணிக்கொடிக் காலம்' எனக் குறிப்பிட்ட அந்தக் காலத்தில் புதுமைப்பித்தன் முதலானோர் பலர் கதைகள் எழுதி குவித்தனர்.

தொடக்க காலத்தில் எழுந்த பல சிறுகதைகள் குழந்தை மணம், பொருந்தா மணம், விதவை மணம், மதுவிலக்கு, மூட நம்பிக்கை, தீண்டாமை, சாதிக் கொடுமை, தனிக் குடித்தனம், வரதட்சணைக் கொடுமை, குடும்ப பிரச்சனைகள் முதலியனபற்றி வெளிவந்தன. ஆனால் விடுதலைக்குப் பிறகு வறுமைத்துயரம், ஏழ்மைத் துயரம், ஏழை பணக்காரன் முரண்பாடு, தனிமனிதப் புலம்பல்கள், தொழிலாளர் போராட்டம், மனித மனத் தாகங்கள், அலுவலகச் சிக்கல்கள், பொருளாதார நசிவு, சமுதாயச் சீர்கேடுகள், அரசியல் நிலைமைகள் முதலியனவும் அடிப்படைப் பொருளாயின.

இன்று எல்லாத் தமிழ் இதழ்களும் சிறுகதைகளை வெளியிட்டாலும், தொடக்க காலத்தில் வளரத் துணைபுரிந்த இதழ்களில் மணிக்கொடி, கலைமகள், பிரசண்ட விகடன், சரஸ்வதி பாரதமணி, ஆனந்த போதினி, கிராம ஊழியன், ஆனந்தவிகடன், அனுமான் முதலியன அதிற் சிலவாகும்.

எழுத்தாளர்களைப் பற்றி :

தமிழில் நாம் பலரைச் சுட்டிக்காட்டலாம். புதுமைப் பித்தன் முதல் இன்று வரையுள்ள பலர் சிறுகதை விளர்ச்சிக்கு நற்பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். மற்றும் கு. ப. இராஜகோபாலன், ந. பிச்சமூர்த்தி, மௌனி, சி. சு. செல்லப்பா, ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியன், பி. ஸ். ராமையா, தி. ஜானகிராமன், சுந்தர ராமசாமி முதலியோர் முதல் தலை முறை எழுத்தாளர்கள்.

இன்றைய எழுத்தாளர்களைப பற்றி பேசிய திரு. பி. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள், வண்ண நிலவனின் 'எஸ்தர்', அம்பையின் 'அம்மா ஒரு கொலை செய்தான்', பிரபஞ்சனின் 'ஒரு

ஊரில் இரண்டு மனிதர்கள்' என்ற தொகுப்பி லுள்ள 'பிரும்மம்' மற்றும் வண்ணதாசன், கி. இராஜ நாராயணன் ஆகியோரைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினர்கள்.

முடிவுரை :

தின, வார, திங்கள் ஏடுகளில் வரும் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகள், பெரும் பான்மை பிரச்சினைகளைப் பற்றி விளக்கமோ விடிவோ தராதவை. அவை வெறும் பொழுது போக்கிற்கெனவே எழுதப்படுபவை. இவைகளைப் பிரசுரிப்பவர்களும் தங்கள் வியாபார நோக்கத்தையே பெரிதும் பார்க் கின்றனர். எனவே இன்று சிறுகதைக்கு பெரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது எனினும் வளர்ச்சியில் ஒரு தேக்கமே காணப்படுகிறது என்று பலர் எடுத்துக் கூறினர். மாணவர்களை ஊக்குவித்து சிறுகதை எழுதத் தூண்டிய பேராசிரியர்களுக்கு நன்றி கூறி, நல்ல சிறு கதைகள் வெளிவர பாடுபடுவோம் என உறுதி எடுத்துக்கொள்ளுவோமாக !

வறண்ட நதிகள்

பாரதத்துப் பெண்கள்
தங்கள் கண்களில்
கண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருப்பதால்தான்
பல நதிகள்
நீரின்றி
வறண்டு கிடக்கின்றனவோ ?

எம். நாகேந்திர குமார்
பட்ட வகுப்பு
வணிகவியல் இரண்டாம் ஆண்டு

சுமைதாங்கிகள் அழுவது ஏன்?

பி. எம். இலயோயா, இளங்கலை அறிவியல் இரண்டாமாண்டு

எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பசேலென்று பசுமை பொங்கும் 'பரந்தனில்' ஒரு பண்புள்ள விவசாயிதான் சங்கரன் பிள்ளை. அவர் தமது இரு பிள்ளைகளாகிய நடேசனையும் அருணவையும் தாயில்லாக் குறை தெரியாது நற் பண்புகளையும் பண்பாடுகளையும் ஊட்டி வளர்த்து வந்தார். அருண தனது கல்வியை பத்தாம் வகுப்புவரை பரந்தனில் படித்து விட்டு தந்தை சொற் கீழ்ப்பட்டு வீட்டிலேயே இருந்து விட்டாள். நடேசன் யாழ்ப்பாணத்தில் தனது GEC (A/L) (பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பு) இறுதியாண்டுக் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்தான். சங்கரப் பிள்ளையின் எண்ணமோ தனது மகனை ஒரு பட்டதாரியாக்கி இந்தப் பின்தங்கிய பரந்தனில் எவ்வளவுக்கு முன்னுக்குக் கொண்டுவர இயலுமோ அவ்வளவுக்கு முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தமது மகனைப் படிப்பித்தார்.

அன்று காலை 9-மணிபோல் சங்கரன்பிள்ளை வயலை நோக்கிப் போகும்போது தபால்காரன் கடிதமொன்றைக் கொடுத்துவிட்டுப் போக அக்கடிதத்துடன் வயலுக்குப் போக நினைத்த வரை அருணவில் குரல் தடுத்தது.

'ஆரணை அப்பு கடிதம் போட்டது' என வினவ,

'உன் அண்ணன்' என்று கூறிவிட்டு மண்வெட்டியோடு வயலை நோக்கி நடையைக் கட்டினார்.

வயல் வேலையில் அவரது மனம் நிலை கொள்ளாது தவித்ததைப் பார்த்த அவரது மைத்துனன் சிவலிங்கம் 'என்ணனே மச்சான் பலமான யோசிக்கறா; இல்லாவிட்டால் வந்தவுடனே வேலையைத் தொடங்கி விடுவாயே இன்னும் நீ வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சக் காணவில்லையே' எனக் கேட்டார்.

'இல்லையடா சிவா, தம்பி நடேசன் அஞ்ஞூறு ரூவா பணம் கேட்டு எழுதியிருக்கிறான் இப்பக் கையில் பணமில்லை அதான் யோசிக்கிறேன்'.

இதைக் கேட்ட சிவலிங்கம் 'என்ன மருமகனு காசு கேட்டது. இப்ப ஒருவருடைய வீட்டிலும் பணம் இராது. வயல் நிலை தெரியாது தானே. இனி அறுவடைக்குப் பின் தானே பணம் கிடைக்கும் என்றாலும் என்ற பெட்டை சாந்தியின் கழுத்தில் உள்ள சங்கிலி 2 பவுன் வரும், அத அடகு வச்சு மருமகனுக்கு அனுப்பேன்' என நடேசனை மருமகனுக்கும் உள்நோக்கத்துடன் கூறினான் சிலலிங்கம்.

அதற்குச் சங்கரப் பிள்ளை, 'அட சிவா அதுகள் ஒன்டும் வேண்டாம், என்ற பொட்டைகிட்டேயும் பொடுகள் எல்லாம் இருக்கு அவள் போட்டிருக்க உன்ற மகளிடம் வேண்டி அடகு வைப்பது சரியலை' எனக் கூறி சங்கரன் பிள்ளை நடையைக் கட்டினார்.

சங்கரப் பிள்ளை சலித்த முகத்தோடு வீடு திரும்பி தாவாரத்திலிருந்த சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து சுருட்டுப் புகையை ஊதித் தள்ளிக்கொண்டிருந்தார். அவரின் முகத்தில் வயலால் வந்த களைப்புடன் ஏதோ பலத்த யோசனையுடன் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரே அவரது மகன் அருணவின் வரவு குழப்பியது. அருண தனது தந்தையை நோக்கி,

'' அப்பு எப்போ வயலிலிருந்து வந்நீங்க, வந்து நீங்க சத்தம் போடாம என்ன இங்கேயே இருந்தீட்டுங்க வாயைக் கொப்புளித்து விட்டு, இரணை தேத்தண்ணீர் கொண்டு வாரேன் '' என குசினியை நோக்கி போனான்.

சற்று நேரம் சென்ற அருணு, கையில் தேநீர் கிண்ணத்துடன் தனது தந்தையிடம் அமர்ந்து, ''என்னனே அப்பு பலமாய் யோசனையில் இருக்கிறீங்க போலிருக்கு, அண்ணு கடிதம் எழுதிச்சே, காசு பணம் தேவையென எழுதிச்சா'' என வாஞ்சையுடன் கேட்டாள். அதற்கு சங்கரப் பிள்ளை,

''ஆமா புள்ளே அண்ணு பரீட்சைச் செலவுக்கும் கைச் செலவுக்கும் சேர்த்து ஐஞ்ஞூறு ரூபாய் பணந்தேவை எழுதினன், ஆனல் கையில் பணம் இல்லை. அம்மாவுட பொருட்களும் அடகுல. அறுவடைக்குமின்னும் கடைசி ஒரு மாத காலமாவுது காத்திருக்க வேண்டும்'' எனக் கூறி ஒரு பெருமூச்சு விட்டார். அதற்கு அருணு,

''இதற்குப் போய்த்தானு இவ்வளவு யோசனையும், நான் சிக்கனமா சேர்த்த பணம் 200 ரூபாய்க்கு கிட்ட இருக்கின்றன அத்துடன் என்ற காப்பில் ஒன்றையும் அடகு வைத்து உடனே பணத்தை அனுப்பனே, அண்ணு பணம் இல்லாமல் என்ன செய்தோ'' எனக் கூறினுள்.

சங்கரப் பிள்ளை வாங்க மனமில்லாத்து ''ஏதோ இவ்வளவு காலமும் என்ற சேமிப்பிலும் சிக்கனத்திலும் அவனப் படிக்கவச்சேன் இப்பக் கடைசியாய் உன்றெ பொருட்களிலும் கைவைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றேன்'' என்ருர்.

அதற்கருணு, ''அப்பு, அண்ணு படிச்சுப் பெற்ருல் உங்களுக்கும், வீட்டுக்கும் இந்த ஊருக்கும் எவ்வளவு பெருமை தெரியானே, சங்கரப் பிள்ளையின் மகன் ஒரு வைத்தியன் அல்லது ஒரு பட்டதாரி என மற்றவர்கள் கூறும்பொழுது உங்கட காதுக்கு எவ்வளவு இனிமையாய் இருக்கும் என எண்ணிப் பாருங்கள்'' என்ருள்.

அதற்கு சங்கரப் பிள்ளை, ''அதில்ல புள்ளை இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதத்துக்குள் உன்றெ அண்ணெனின் பரிட்சை முடிந்து மறுமொழியும் வந்துவிடும். நடேசன் என்ற மகன் அல்லவா அவன் முதல் தடவையிலேயே நல்ல திறமைச் சித்தியுடன் சித்தியடைவான் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனல் சித்தியடைந்து பல்கலைக் கழமென்று போனல் அதற்கு வகும் செலவுகளை நினைக்க எனக்கு இப்பவே உடல் நடுங்குகிறது'', சிறிது நேர அமைதிக்குப் பின், ''பிள்ளை அருணு இப்ப உள்ளதைக் கொண்டு சமாளித்தாலும், நாளைக்கு உனக்கென்று ஒரு கலியாணம் வந்துவிட்டால் என்னடி செய்வேன். இவ்வளவு நாளும் உங்களிரண்டு பேரையும் தாயில்லாக் குறை தெரியாது வளர்த்து விட்டேன் இனி ஒரு நல்ல வழியையும் அல்லவா காட்டிவிட வேண்டும். இதுகளை யோசிக்காமல் எப்படிப்புள்ள இருக்கமுடியும். போதாக் குறைக்கு அவனை யாழ்ப்பாணம் விட்டு படிப்பிப்பதால் இருப்பதில் கால் பங்கு கரைந்து விட்டது'' என சலித்துக்கொண்டார். அதற்கு அருணா,

''எண்ணனே அப்பு அண்ணு படிச்சு வேலை செய்தால் இதைப் போல எவ்வளவு உழைச்சுத் தரும், அதுமட்டுமல்லாது என்ற அண்ணு என்னைக் கரை சேர்க்கமாட்டாரா? எனக் கூறினவள், அடுப்பிலிருந்து சோறு நினைவுக்கு வர குசினியை நோக்கி விரைந்தாள்.

நடேசன் யாழ்நகரில் உள்ள தனது பெரியப்பாவின் வீட்டில் தங்கி ஒர் பிரசித்தி பெற்ற கல்லூரியில் கல்வி கற்ருன். அப்பாவின் கஷ்டங்களையும், தங்கையின் வரும் காலத்தை எண்ணி ஓர் வெறியுடன் அவன் தனது கல்வியுடன் ஐக்கியம் ஆனன்.

அவனுக்கு அவனது கல்லூரி ஆசிரியரின் உதவியும் அவனது விடா முயற்சியும் எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாய் யாழ் பொது நூல் நிலையமும் அவனுக்கு நல்வழி காட்டின. அந்நூல் நிலையத்தில் அவனுக்கு பல கேம் பிரிட்ஜ் புத்தகங்களின் தமிழாக்கமும், பரீட்சைக்கு வேண்டிய கேள்வி விடை அடங்கிய புத்தகங்களும், அதைவிட வேறுபல உதவியும் அங்கு அவனுக்குக் கிடைத்தது. இவை எல்லாம் சேர்த்து அவனது மனதில் திறமை

சித்தி அடைவேன் என்னும் ஓர் வைராக்கி யத்தை வளர்த்தது.

பரீட்சை முடிந்து அவன் தனது ஊருக்குத் திரும்பினன். அவனது பெறுபேறு வருவ தற்கு இன்னும் சில மாதங்கள் இருப்பதால் வயலில் தனது தந்தைக்கு அறுவடைக் காலத்தில் தைத்துணையாய் ஒத்தாசையாய் இருக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் ஊர் புறப்பட்டான். அவன் வருகையால் வீடே அமக்களம் ஆகியது. அருணு ஊர் புதினங் களையும், வீட்டு நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லவே அவனுக்கு அதுகளே கேட்கவே அந்த நாள் போதுமாய் இருந்தது. பின் அறுவடை காலம் ஆகையால் தந்தையுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வதில் அவனுக்கு அங்கு பொழுது போவதே தெரியவில்லை.

ஒரு நாள் அவனுக்கு அவன் அவனது பெரியப்பாவிடமிருந்து ஓர் கடிதம் வந்தது. அதில் அவனே உடன் யாழ்நகர் வரும்படியும் குறிப்பாக நடேசன் எண்ணியதைவிட மிகவும் திறம்பட சித்தி அடைந்துள்ளதாக குறிப் பிட்டு இருந்தார். அதை வாசித்த நடேசன் தந்தையை நோக்கி,

''அப்பு நான் பல்கலைக் கழகம் போக இன்னும் ஒரு மாதமாவது செல்லும். ஆகை யால் பணம் சிறிதளவு கூடத் தேவைப்படும். அறுவடை இப்பத்தான் முடிந்துள்ளது. நீ பாடுபட்டு உழைத்துச் சேர்த்ததை நான் உடனே கொண்டுபோக சங்கடமாய் இருக் கின்றது. உனது பணத்தை வேண்ட என் னுடைய மனம் கேட்குதில்லை, என்ன செய்வ தென்றும் தெரியவில்லை'' என்று கூறினன். சங்கரப் பிள்ளை,

''என்னடா தம்பி இப்படிப் பேசுகின்றாய். நான் என்றை புள்ளைகளுக்குத் தானே கஷ்டப் படுகின்றேன். நாளைக்கு நீ நல்ல நிலையில் இருந்து உனது தங்கைக்கு நல்ல இடத்தில் வரன் தேடிக்கொடுத்தால் அது போதுமடா'' என வேதாந்தம் பேசினர்.

இது கேட்ட நடேசன் :

''என்னனே அப்பு இப்படி சொல்றீங்க, என்ற எண்ணமே நான் ஒரு பட்டதாரி ஆக வேண்டும். எனது தங்கையின் கலியாணத்தை ஊரார் மூக்கில் விரல்வைக்க நடத்தவேண்டும் என்பது தானே'' எனக் கூறியது நொந்த சங்கரப் பிள்ளையின் உள்ளத்துக்கு இதமா யிருந்தது.

அப்போது தனது அண்ணு சித்தியடைந்த தைக் கேள்விப்பட்டு வயலுக்கு வந்த தனது தமையனை நோக்கி ''நீங்க சித்தியடைந்த துக் காரணம் அந்த மரத்தடிப் புள்ளையார் தான். நான் வேண்டாத நாளேயில்லை. வாங்க முதற்கண் அவருக்கு நன்றி கூறு வோம் என நடேசனை இழுத்துக் கொண்டு நடந்தாள்.

நடேசன் யாழ்ப்பாணம் போக ஆயத்தம் ஆகி புறப்படும்போது அருணுவின் கண் கலங்கி, '' அண்ணு இனி நீ அடிக்கடி வர மாட்டாய் அல்லவா, முந்தியதுபோல் அதற்கு எல்லாம் இடம் தரமாட்டார்கள் அல்லவா பல்கலைக் கழகத்தில் '' எனக் கூறும்பொழுது கண்கலங்கி கண்ணீர் சித்தியது.

பின் நடேசன் அவளை நோக்கி, ''என்ன புள்ள போன நேரம் பார்த்து அழுகிறுய். நான் போவது உனக்காகத்தானே, நான் படித்து பட்டம் பெற்றுல்தானே நல்ல வேலை கிடைக்கும். அப்பத்தானே உனக்கு ஒரு நல்ல வரன் என்னுல் தேடமுடியும். இது களுக்கெல்லாம் கண்கலங்கலாமோ? என ஆறுதல் கூறி தனது தந்தையின் ஆசியுடன் யாழ்ப்பாணம் புறப்பட்டான்.

பல்கலைக் கழகத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பட்டவர்களின் பெயர்கள் வெளி வந்தது. ஆனுல் அதில் திறமை சித்தியடைந்த நடேச னின் பெயரில்லை. காரணம் அவன் ஒரு தமிழனுய்ப் பிறந்தமையே. °° தரப்படுத்தல் என்னும் மொழித்துவேசம் பிடித்த ஆட்சியா ளரின் சட்டத்தின்பிடியில் அவனதுஇலட்சியம் சிக்குண்டு நொறுக்கபட்டது. அவன் கண்முன் அவனது இலட்சிய மனக்கோட்டை இடிந்து

தூள் தூளாகியது. அதன் நடேசன் நடமாடும் சிலையானன். முயற்சியெல்லாம் விழலுக்கு இரைத்த நீராகியது. மீண்டும் அவனல் கல்வியில் ஊக்கம் செலுத்த எப்படித்தான் முடியும், நாளுக்கு நாள் சிங்கள இனத் துவேசிகளின் சேட்டைகளும், வம்புகளும் வரம்பு மீறின. இறுதியில் அக்கலகங்களின் சிகரமாக ஆசியாவில் ஓர் சிறந்த 'ஜால் பொது நூல் நிலையம்' அதுவும் அரசு பிறப் பித்து இருந்த ஊரங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது, கல்வி அறிவற்ற கூலிப் படைக்கு எங்கு தெரியப்போவுது. நூல்களி னதும் ஏட்டுச் சுவடிகளின் மதிப்பும் பெருமை யும். இவ்வீலை மதிப்பற்ற பொருட்களை நாம் எங்கு காண்பது. இதுதான் இலங்கை அரசின் தார்மீகம். 'கழுதைக்கு எப்படி தெரியும் கற்பூர வாசனை' மிகவும் பாதுகாப் பிற்கு உரிய 'ஜால்' பாராளுமன்ற உறுப்பி னரது வீடும் மோட்டார் வாகனமும் தீக்கிரை யாக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாது அவரதும் அவரது மனைவியினது உயிரும் ஓர் மயிரிழை யில் காப்பாற்றப்பட்டது. கலகங்களும் ஆங் காங்கே தமிழ் மக்களுக்கெதிரே பரவத் தொடங்கியது. நடேசன் சிந்தித்தான். 'எமது இனம் என்றும் அடிவேண்டியும் உழைத்தும் சாகத்தான வேணும். நடந்த இனக்கலவரங் கள் 12லும் எத்தனை ஆயிரம் தமிழர்கள் இன வெறியால் கொல்லப்பட்டார்கள். அடி வேண்ட ஒரு தமிழினம் உண்டென்றால் அடி கொடுக்க ஒரு தமிழினம் வேண்டுமென' தனது தன்மான தமிழ் சிந்தனைக் குதிரையை தட்டிவிட்டான்.

* தரப்படுத்தல் : திறமை அடிப்படையில் இல்லாது மொழி அடிப்படையில் பல்கலைக் கழகத்துக்கு தெரிவுபடுத்துவது.

வரதட்சணை எனும் பூதம்

வின்சென்ட் பால்ராஜ் இளங்கலை வணிகவியல் இரண்டாமாண்டு

அக்கால முதல் இக்காலம் வரை கடல் நீர், சுவையில் உப்பு நீராகவே இருக்கிறது. ஏன் தெரியுமா ? அக்கால முதல் இக்காலம் வரை இந்தியப் பெண்கள் விட்ட கண்ணீரேயாகும்.

கடவுள் நமக்கு நாக்கு என்ற ஒன்றை கொடுத்திருக்கின்றார். அந்த நாக்கு பெண் களைப் போற்றக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது வாக்கு. ஆனல் அந்த நாக்கே கொடுக்கின்றது பெண்களுக்கு தூக்கு.

பெண்மையே நீயில்லாவிட்டால்
மரணமும் இல்லை, ஜனனமும் இல்லை

என்று பாடிவிட்டு, பின்பு அதே பெண்மையை மரணத்திற்கு ஆளாக்குகின்றது இந்த ஆண் சமுதாயம். இன்று நம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் வரதட்சணையால் வரும் கொடு மைகள் ஏராளம், ஏராளம். நான் வரவை நம்பவில்லை, வரதட்சனையை நம்புகின்றேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னை விலைக்கு விற்கின்றார்கள். மொத்தத்தில் கல்யாணம் என்பதே ஒரு வியாபாரமாக மாறிவிட்டது.

" ஆண்களைப் பெற்றவர்கள்
விற்கின்றார்கள்,
பெண்களைப் பெற்றவர்கள்
தவிக்கின்றார்கள் "

என்று அழகாகச் சொன்ன கவிஞரை நாம் முதலில் பாராட்டவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் Matrimony is the matter of Money என்று சொல்வார்கள். இதை நினைக்கும் போதெல் லாம் கணவர்களை கண்டித்துப் பாட கம்பன் இல்லையென்றும், வரதசனையை ஒழிக்க வழி காட்ட வள்ளுவர் இல்லையே என்று நாம் சில சமயத்தில் வருந்துவதுண்டு. ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கல்யாணம் செய்யலாம் என்று சொல்வார்கள், ஆனல் சிலர் வரதட்சணை என்ற இடத்தில் ஒரு பொய் சொல்லி கல்யா

ணத்தை செய்கிறார்கள். ஆம் நம் தேச தந்தை காந்தியும் இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார், ஆனால் அது வெறும் கனவாகிவிட்டது.

காந்தியிடம் போதனை
ஆண்களிடம் வரதட்சணை
பெண்களிடம் வேதனை

ஏனெனில் வரதட்சணையை விலக்க மறுத்தோம் எனவேதான் நம் குடும்பவாழ்க்கையில் குடும்ப விளக்கென்னும் குத்து விளக்கெரியாமல் மாருக மண் எண்ணெய் விளக்குகள் பெண்களோடு சேர்ந்து எரிகின்றது. எப்படியெனில்,

எதற்கு பெண்களுக்கு இக்கொமையும், வேதனையும்? இந்தக் கேள்வியை காந்தியிடம் கேட்டுவிடுவோமா? சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்த அவருக்கு, சமூக சுதந்திரத்தை வாங்கிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவருக்கு மேலுலக சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்தது இந்த நாடு. அதுதான் நம் நாடு. பின் யாரிடம் தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கப்போவது? என்று தெரியாமல் கடவுளுக்கு ஓர் கடிதம் எழுதலாம்.

கடவுள் மனிதனாய் பிறக்கவேண்டும்
தன்னை விற்று பெண்ணை
மணக்கவேண்டும்
ஆண் என்றால் எல்லை என்று
உணரவேண்டும்
ஆண்களை படைக்காமலே
நிறுத்தவேண்டும்.

இதற்கு பதில், வரதட்சணையை அழிக்க சிந்தனையாகவே இருந்தது, எனவே தான் ஆண்கள் இன்றும் வரதட்சணையில் இருக்கின்றார்கள்.

வரவு தங்கத்திலே
உறவு குப்பையிலே
வரதட்சணை வாங்கி வாழதெரியாதவன்
கணவன் இல்லே
உண்மையான கணவன் இல்லே

என்றும் இவ்வுலகம் ஆண்களை உற்சாகப் படுத்துகின்றது. அப்படி வரதட்சணையைக் கொடுக்க இயலாது எத்தனையோ குடும்பங்களில் பெண்கள் திருமணம் இல்லாமலேயே இருக்கின்றார்கள். அப்பொழுதெல்லாம்

நாலும் இல்லே, வாலும் இல்லே
வானில் பட்டம் விடுவேனு?
பணமும் இல்லே பொருளும் இல்லே
நானும் வாழ்வை ரசிப்பேனே?

என்று பெண்கள் கவலைப்படுகின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம். இதுமட்டுமா? எத்தனையோ பெண்கள் திருமணம் என்பது ஒரு மரணம் என்றும் கருதி வாழ்வதுண்டு. ஏனெனில் சில ஆண்கள் திருமணத்திற்குப் பின்கூட

மனைவி என்னடா, மக்கள் என்னடா?
பாவம் நிறைந்த உலகத்திலே?
பாசம் கொள்வதில் அர்த்தமென்னடா?
வரதட்சணையில்லா வாழ்க்கையிலே!

என்று நினைத்து மனைவிமார்களை கொடுமைப் படுத்தி, அவர்கள் பெற்றோர் வீட்டுக்கு அனுப்புவதுண்டு. இந்நேரத்தில் எல்லாம் பெண்கள் கொடுமையைத் தாங்கமுடியாமல், தற்கொலை செய்துகொள்வதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவையெல்லாம் நாம் சினிமா பார்த்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை இது என்றும், எப்பொழுதும், எங்கும் கேட்கக்கூடியது, பார்க்கக் கூடியது. ஆகவே வரதட்சணையோடு வாழ்கின்ற வாழ்க்கை ஒரு நல்ல வாழ்க்கையாக இருக்க முடியாது. வரதட்சணை என்ற அரக்கனை அழிக்கவேண்டும். ஆண்மைக்கே கேவலமாகிய இச்செயலை ஒழிக்கவேண்டும். ஆகவே என்றைக்கு வரதட்சணை ஒழியுமோ! அன்றைக்குத்தான் பெண்களுக்கு நல்வாழ்வு உண்டு. எனவே,

வரதட்சணையை ஒழிப்போம்,
வாழ்க்கையை ஒளிமயமாக்குவோம்,

TELUGU SECTION

Editor : A. Bhaskar Sharma

కర్తొకడైతే కర్మొకనిది

ఎం. మాదరెడ్డి
II బి. కాం.

చేసిన పాపం ఒకరిదైతే – చిలికిన బ్రతుకు ఇంకొకరిది
నేరం ఒకరిదైతే – శిక్ష యింకొకరిది
అనురాగా ప్యాయతలు ఒకరిదైతే – అనుభవించేదింకొకరు
ఆకలి తీర్చేదొకరైతే – ఆర్భాటము చూపేదింకొకరు
సొమ్మొకనిదైతే – సోకొకనిది
ధర్మం చేసేవాడొకడైతే – దౌర్జన్యము ఇంకొకరిది
అప్పిచ్చేవాడొకడైతే – అడిగేవాడింకొకడు
నిజంచెప్తే నిందించేవాడొకడైతే – అపద్దంచెప్తే ఆదరిస్తాడింకొకడు
కష్టపడితే కనికరించేవాడొకడైతే – కావలసిన పనయిందని
వెలివేస్తాడింకొకడు
డబ్బుందని డంబముచూపువాడొకడైతే – డంబాలు పలుకుతా డింకొకడు
కష్టాలను ఎదుర్కొనే వాడొకడైతే – కరిగిపోతున్న వాడింకొకడు.

జీవితం

ఆర్. నాగరాజు.
II బి. కాం.

అందమైన ఆనందమైన జీవితం
అందరు ఆనందించలేని జీవితం
అంద చందాలను అనుభవించే జీవితం
అంతా అయోమయమైన జీవితం.

ఇదే మన జీవితం
ఇంపైన సొంపైన జీవితం
ఇంకా ఏదో ఆశించుచున్న జీవితం
ఇప్పుడో అప్పుడో అనేటి జీవితం.

ఈ జీవితంలో కావల్సినది ఆనందం
ఈ ఆనందం కొరకే కావాలంటారు జీవితం
ఈ జీవితానికోసం చేస్తారు అనేక నేరాలు
ఈ జీవితంలోనే అనుభవిస్తారు సుఖదుఃఖాలు.

ఉయ్యాలలో ఊగేలా ఉన్న ఈ జీవితం
ఉప్పుకారం తింటున్న ఈ జీవితం
ఉన్నదాంతో తృప్తిపడని ఈ జీవితం
ఊహించటానికే సాధ్యపడని ఈ జీవితం.

1. "ప్రణయం".

టి. మురళి | బి. ఎ.

'మరుపురానిది మన ప్రణయం
మరొకరికి లేదు అందులోస్థానం
ఇచ్చి పుచ్చుకోవాలి ప్రేమామృతం
అపుడే గుర్తుంటుంది జీవితాంతం
ప్రతి తరానికి ఇదిశాశ్వతం
లేకుంటే ప్రతివారికి అదిఒక నరకం
ఇదే నిజమైన నా మనస్తత్వం
అందుకే నాసర్వస్వం నీకంకితం' :

2. "మార్పు".

తెలిసో తెలియకో చేశాను పొరపాట్లు
అందుకే అనుభవించాను అగచాట్లు
ఆ అగచాట్లు అనుభవంలోకలిగె
నాకొక కనివిప్పు, అదే నాలో ఒక కొత్తమార్పు:

3. "దేవత".

అపురూప దేవాలయం
అనురాగ ప్రేమాలయం
ఆ దేవుని గుడిలో దేవతవో
ఈ దీనుని యదలో ప్రేయసివో
విరిసిన మందారమా – నీ చెలిమే సిందూరం
మెరసిన మాణిక్యమా – నీ మనసే మకరందం:

4. "స్వాతంత్రదినం".

వచ్చింది వచ్చింది స్వాతంత్రదినం
బాపూజీ కలలుపండిన పర్వదినం
నెహ్రూ చిరునవ్వుల ఉషస్సులో ఉదయించిన శుభోదయం
ఇది మన అందరి పండుగదినం
కులమతాల ఆంతర్యాలు మరచిపోయి
ప్రాంతాలు, పార్టీలు సృష్టించే తగవులు సమసిపోయి
అంతరాలు ఒక్కటిగా కలసిపోయి
భరతమాత తమదని, భారత జాతిమనదని
శాంతిస్థాపన చేసి దేశ గౌరవాన్ని నిలిపి
ఉత్తేజంతో ఉత్సాహంగా జరుపుకొనే
మరుపురాని దినం మన స్వాతంత్రదినం:

స్వచ్ఛమైన ప్రేమ

శ్రీనివాసరెడ్డి
II. బి. యస్సి.

దినం దినం ప్రార్థనే దేవుణ్ణి చూపితే
దేవాలయంలో నేను శిల్పమై పుడతాను
అడవిదారిన నడచు నరుడు కనిపిస్తే
క్షణంలో నేనొక్క జంతువైపోతాను.
అక్షమాలలు త్రిప్పితే హరి కరుణ కలిగితే
రుద్రాక్షమాలను తెగత్రిప్పివేస్తాను.
నాట్యం చేస్తే నటరాజుడగుపిస్తే
ప్రేక్షకులముందు శివతాండవం చేస్తాను.
తాతిబొమ్మకు మొక్క రామదర్శనమైతే
పెను కొండలకు నేను ఘనపూజ చేస్తాను.
భక్తునికి తెల్సు స్వామిని చేరగల దారి
అది ఒక్కటే దారి స్వచ్ఛమగు ప్రేమ

మహా శిల్పి

కాపువేంద్ర
I. బి.కాం.

ఏ మహాశిల్పి చేతి నైపుణ్యమో
ఈ మనోహర శిల్పము
ఏ మహాసాధ్వి సంతానమో
ఈ సంతానము
ఏ దేవుని వర ప్రసాదమో
ఈ సాధ్వి సంతానము
ఏ శుభ నక్షత్రమందు జన్మించాడో ఈ శిల్పి
ఏచోట కరుదెంచినాడో ఈ శిల్పి
అతని శిల్ప నైపుణ్యమే మనకు నిదర్శము
ఓ మహా శిల్పి నీకు ధన్యవాదాలు
నీజీవితమే మాకు మార్గదర్శకము.

ఇందిరా ప్రియదర్శిని

పట్టాబి
|| బి. కాం.

ఓ ఇందిరా
నీవు లక్ష్మికి సమానురాలవమ్మ :
లక్ష్మి దేవతలకు రాణివమ్మ :
నీవు మానవులకు రాణివమ్మ :
భారతీయులను నీ బిడ్డలుగా పెంచావమ్మా :
బీదలను ఆదరించావమ్మా :
చెడులను అరికట్టావమ్మ '
భారతీయులకు నీవు తల్లివమ్మ :
ప్రపంచశాంతిని కాపాడావమ్మ :
నీవే మా ఆరాధన దైవవమ్మ :
మరుదైవము మాకు లేదమ్మ :
నీవు మరణించినట్లు మాకు లేదమ్మ :
చరిత్రలో నీవు చిరంజీవివగువమ్మ
మమ్ము విడిచి దూరానవెళ్ళి పోయావమ్మ :
ఓ ఇందిరా : ప్రియదర్శిని :

ఆవేదన కవిత

ఎం. చంద్రారెడ్డి || పి. యు సి.
(పి.సి.యం.బి.) గ్రూపు

నాలో వెలిగిందొక ఆలోచన కలిగిందొక ఆవేదన
ఇటే చూస్తూచూస్తుంటే మన భూమంతా
ఒకనాడు ఆటంబాంబుచే కల్పితమైన
విషాణువులతో, విషగాలితో వ్యాపించి కప్పబడి నింపబడి
నేను, నువ్వు సమస్తము బుగ్గి అయిపోయి
రూపుమాసిపోతుందన్న ఆరని ఆవేదన
హృదయాన్ని చిల్లులు పొడిచే ఆవేదన కల్గింది.

నేను నీవాళ్లే !

బా. కి. రాజేందర్
|| బి. కాం

నిన్ను చూచి ఎంతో కాలమైనా
నిన్ను తలచి ఎంతో కాలము కాలేదు
నిన్ను కలసి ఎన్నో సంవత్సరాలు గడిచినా
నీ రూపం తలచి ఎన్ని క్షణాలో కాలేదు
నీతో మాట్లాడి ఎంతో కాలమయినా
నీతో నేనిప్పుడు మాట్లాడినట్లే ఉన్నది
అగ్గి ఆరిందని పైన బుగ్గి చెపుతున్నా
బుగ్గికింద అగ్గి మండుతూనే ఉన్నట్లు
ఏరు పేరుకుందని పైపొర చెపుతున్న
దానికిందా ప్రవాహము పరుగెట్టినట్లు
కారుమబ్బులు అంధకారాన్ని నింగి కప్పినా
దివ్వెవంటి దినకరుడు దానివెనుక ఉన్నట్లు
నీవు నన్ను తలచినా మరచినా
నేనెప్పుడు నిన్ను ఆరాధిస్తూనే ఉన్నాను
నీ వేనాటికైన నన్ను కలుస్తావని
నేను నీతోపల్కిన పల్కులు
నీవు నాతో ఆడిన మాటలు అంతంకాలేదు
నేనిన్నిరోజులు ఎలాఉన్నా ఎక్కడున్న
నీ గురించి కలవరిస్తూనే ఉన్నాను
నా జీవితంలోకి వచ్చిన మొదటివ్యక్తిగాను
నా జీవితంలో చివరిగాను
నువ్వే మిగలాలని, నువ్వెన్నటికి
నానుండి విడిపోలేవని
నేనింకా ప్రబుకుతూనే ఉన్నాను.
ఇవి నే కల్పించిన కవితలూకావు
నే న్నటించిన నాటకమూకాదు
నే మెప్పించిన మాటలూకాదు
నే న్నీతోనే మిగిలి పోవాలేకాని
నేను ఆశించేదేది లేదు
నే న్నీకొరకే వేచి వుంటాను.

సంఘ ద్రోహి

పై. శివారెడ్డి
II బి.యస్సి

సాగపురా నీయాటలింక
నీకెవరూ మోసపోరింక
కలిగింది చైతన్యం ప్రజలకు
తెలిసింది నీమోసం జనులకు ॥సాగవు॥
ఎందరినో మోసం జేసినావు
ఎందరికో ద్రోహం జేసినావు
ఎందరో తిను కూటిలో మన్ను వేసినావు
వారి గుండెల్లో బీదమంటలేసినావు ॥ సాగవు ॥
బీదవారికి వడ్డి కప్పిచ్చినావు
అప్పు తీర్చలేని వారి ఆస్తికా జేసినావు
మంచి జేతునని ముంచి వేసినావు
నీవే ఘనుడని విఱ్ఱవీగినావు ॥ సాగవు ॥
ఒకరు బాగా బ్రతికిన సహించలేని నీవు
సమాజంలో పెద్ద మనిషిగా మెలగుతావు
స్వజనాభ్యుదయం వోర్వలేని నీవు
వారిని చెడుపుటకెన్నో నాటకాలాడుతావు ॥ సాగవు ॥
నీ వంశం గొప్పదని, నీ ఆస్తి పెద్దదని
నీ పుత్రులే యోగ్యులని, నీకుమార్తెలే సుగుణులని
నీకున్నదే అధికారమని, నీవొక పెద్దమనిషివని
కలలుకంటున్నావు, పరనిందలు చేస్తున్నావు ॥ సాగవు ॥
నీ అంతస్తు తెలుసు, నీ ఘనత తెలుసు
నీ ఘనకార్యములు సత్కార్యములు తెలుసు
నీవు చేయదలచిన కార్యములు తెలుసు
అందుకు మాప్రతి కార్యములు దెలుసు ॥సాగవు॥

వినురా ఓ భారతీయుడా!

రామచంద్రారెడ్డి
II బి.ఎ.

భారతం సర్వ మతములకు నిలయం రా!
సర్వ మతములకు ఒకడే దేవుడురా!
మత భేదముండ కూడదురా!
వినురా? ఓ భారతీయుడా!

భారతంలో నదులు ఎన్నో వున్నాయిరా!
వేరువేరు పేర్లతో ప్రవహించుచున్నాయిరా!
పేర్లెన్ని వున్న నీరు ఒకటేరా!
కలియడం ఒకే చోటురా!
వినురా! ఓ భారతీయుడా!

దేశం

ఆర్. రవికుమార్
బి. కాం

భారతంలో ఎన్నో భాషలురా!
వేరువేరు పేర్లతో ప్రఖ్యాతి చెందుతున్నాయిరా!
భాషా భేదముండ కూడదురా!
వేష భాషలు, వేరైనా మనం భారతీయులమురా!
ఈ దేశం మనదేరా—
వినురా! ఓ భారతీయుడా!
తెలిసికోరా భారతీయుడా!

మేలుకోరా! ఓటరన్నా!

టి. కె. ఆనంద్
I. బి. కాం.

మేలుకోరా! ఓటరన్నా!
మేలుకోరా! ఓటరన్నా!
తెలుసుకోరా! ఓటు విలువ!
ఇకనైన తెలుసుకొని
మేలుకోరా! ఓటరన్నా!
మంత్రిపదవి రాజపదవి
పుట్టినప్పుడు ఎవ్వరు
వెంట వేసుకు లేదురా!
పదవులనీ, బాధ్యతలనీ
వెళ్ళేటప్పుడు ఎవ్వరు
వెంటబెట్టుకు పోదురన్నా?

ఏది నిజం ? ఏది సత్యం ?
ఏది న్యాయం ? ఏది ధర్మం ?
తెలుసుకోరా ఓటరన్నా
తెలుసుకొని ఇకనైన
మేలుకోరా ఓటరన్నా

ఎన్నికల్లో ఓటేసి
నీ బాధ్యత తీరిందనుకొంటివి
ప్రభుత్వం నీకిచ్చిన ఓటు హక్కు
స్వార్థ రాజకీయ నాయకుల కేస్తివా !
నిరుద్యోగం నీకు శరణమేరా చివరికి
కూటికి లేక గుడ్డకు లేక
రోడ్డు రోడ్డు, వీధి వీధి
వాడ వాడా మహానగరాలూ
ఎంప్లాయిమెంటు ఎక్సేంజీల చుట్టూ తిరిగితివి
ఏమి న్యాయం? ఏమి సత్యం?
ఏది ధర్మం? బేది యధర్మం?
మేలుకోరా ఓటరన్నా
తెలుసుకోరా ఓటు విలువ!

కూలికోసం కూటికోసం
గుడ్డకోసం బ్రతుకుకోసం
కడుపుకోతలు ఆరని ఆవేదనరా!
నీతికోసం న్యాయంకోసం
సత్యంకోసం ధర్మంకోసం
అరిచే నోరుల ఆక్రోశాన్ని
పట్టించుకొన్న నాయకుడెవరు
ఏది స్వార్థం ? ఏది ద్వేషం ?
ఏది నిజం ? తెలుసుకోరా ?
తెలుసుకొని ఇకనైనా
మేలుకోరా ఓటరన్నా!

* * *

నవ్వుల సిరిజల్లు

ఆర్. రవి
II బి. కాం.

బాబు: అమ్మా! బట్టలను ఎందుకమ్మా ఇస్త్రీ చేస్తారు?
అమ్మ: బట్టలమీదున్న మడతలను పోగొట్టడానికి బాబూ
బాబు: మరి నాన్న ముఖంమీదున్న మడతలను ఎందుకు ఇస్త్రీ చేయలేదు?

ప్రయాణికుడు: అయ్యా ఈ బస్సు ఎక్కడికెళ్తుంది?
కండెక్టరు : ముందుకెళ్తుందండి
ప్రయాణికుడు: మళ్లీ ఈబస్సు ఎక్కడ ఆగుతుందండీ?
కండెక్టరు : పెట్రోలు అయిపోయిన చోట్నండి.

వెంకన్న: ఉడుకుడుగ్గా ఏంపున్నాయిరా నారిగా?
కొట్టతను: నిప్పుందండి.
వెంకన్న: ఆ.... ఒక నాలుగు నిప్పులివ్వు చుట్టంటించుకొంటా గాని.

సుబ్బారావు: ప్లేటిడ్లీ వెలఎంత?
సర్వర్ : అరవైపైసలండి.
సుబ్బారావు: చెట్నీ వెల యెంత?
సర్వర్ : ఉచితమండి
సుబ్బారావు: అయితే ఆరుప్లేట్లు చట్నీ తీసుకురా.

మోహన్: ఏవిటాగ్రి పెళ్లిచేసుకోను కాలేజీ ముగిసేంత వరకు అనేవాడివి ఎవరికీ చెప్పకుండా చేసుకొన్నావేంటి?
రఘు : నా అభిప్రాయంగల అమ్మాయి దొరికింది, అందుకని.
మోహన్: అంటే?
రఘు : ఆ అమ్మాయి కూడా కాలేజీ ముగిసేంత వరకూ పెళ్లిచేసుకోను అనేది కాబట్టి.

శ్రీ నార్ల వేంకటేశ్వరరావు మృతికి సంతాపం

ప్రముఖ పత్రికా రచయిత శ్రీ నార్ల వేంకటేశ్వరరావు (76) ఫిబ్రవరి 16 ఉదయం హైదరాబాదులో గుండె పోటుతో మరణించారు. ఈయన కృష్ణాజిల్లాలోని కొతవరంలో జన్మించారు. 'స్వరాజ్య'లో పత్రికారచనకి శ్రీకారం చుట్టారు. జనవాణి, ప్రజామిత్ర పత్రికలలో పని చేశారు. 1942 నించి 1959 వరకూ ఆంధ్రపత్రిక సంపాదకుడుగా ఉన్నారు. 1960లో ఆంధ్రజ్యోతి సంపాదకత్వాన్ని చేపట్టారు. పత్రికా రచయితగానే కాక సాహిత్య వేత్తగా, నాటక రచయితగా కూడా మంచిపేరు తెచ్చుకున్నారు జాబాలి, సీతజోస్యం నాటకాలు వివాదాస్పదమైనాయి మావూరు, నేటి రష్యా, పాలస్తీనాలపై వ్యాసాలు రాసి పుస్తకాలుగా ప్రచురించారు. వీరేశలింగం పంతులు, వేమనలపై మంచి గ్రంథాలు రాశారు. నార్లవారిమాట, జగన్నాటకం. గడ్డ కొత్తా పాత రచనలు బహుళ ప్రచారాన్ని పొందాయి. శ్రీనార్ల పత్రికా రచనకి చేసిన సేవకి గుర్తింపుగా అంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం డాక్టరేట్ ఇచ్చి సత్కరించింది. ఈయన రెండుసార్లు రాజ్యసభ సభ్యులుగా పని చేశారు. కేంద్ర సాహిత్య అకాడెమీ లలితకళా అకాడెమీ రాష్ట్ర సాహిత్య అకాడెమీలలో సభ్యులుగాఉన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ పత్రికా రచయితల సంఘం అధ్యక్షుడిగా కొంతకాలం ఉన్నారు. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వంలో రాష్ట్రప్రభుత్వానికి సాంస్కృతిక సలహాదారుగా శ్రీ నార్ల పనిచేశారు. మూడు అకాడెమీల విలీనానికి ఆయన సమర్పించిన నివేదిక తీవ్రవిమర్శలకి గురైనందువల్ల ఆయన ఆ పదవినించి వైదొలిచారు.

శ్రీ నార్లకి భార్య, ముగ్గురు కుమారులు, ఆయిదుగురు కుమార్తెలు ఉన్నారు.

* * *

With best compliments from:

A Bank Flooded With Hope

Money is not the only thing that flows in our Bank. But also sincerity, dedication and commitment. For we aim to replace despair with hope and darkness with light.

S. I. B - Counters covering remote Villages, Small Towns, busy Metropolices all over the country.

THE SOUTH INDIAN BANK LTD.

Regd. Office: TRICHUR, KERALA.

(GROWING TO SERVE YOU EVERYWHERE)

Printed at: Dharmaram School of Printing, Hosur Road, Bangalore-560 029.
Phones: 40266 & 40558